

EZEKIEL

Proročanstva u knjizi Ezezielovoj spadaju među biblijske napise koji u isti mah najviše zadržavaju i prenosa čitaoca. Prorok ih izriče u raskošnom mnoštvu i raznovrsnosti književnih formi: pjevanja, duhovnih vizija, alegorija, navještenja itd. Svojim proročanskim navještenjima on, naprsto, u čitaoca ulijeva bojazan, strahopostrovanje i divljenje. Tekst ove biblijske knjige često zbunjuje i uvodi čitaoca u stanje duboke duhovne pometnje do te mjere da ovaj katkada obraća pažnju na pojedine odjeljke, gubeći iz vida cijeloviti kontekst knjige u koji prorok Ezeziel utkiva temeljne, duboke i krajnje ozbiljne teme i pitanja koja se tiču krajnje sudsbine Jerusalema i njegovih stanovnika. On na najizričitiji način postavlja pitanje: da li je Bog definitivno napustio Jerusalēm i Solomonov hram? Da li ono što je pretrpio narod Juhude ima ikakvu krajnju svrhu? Da li će narod ovog južnog kraljevstva ikada razumjeti svoju tragičnu povijest? Da li će Bog nastaviti povijesni hod sa svojim izabranim narodom i krenuti s njim u preobrazenu i obnovljenu obećanu zemlju?

Ezeziel sadrži više datuma nego ijedna druga starozavjetna knjiga. Stoga 22 godine njegove proročke službe možemo tačno smjestiti od 593. do 571. god. pr. n. e. Ezeziel je bio među prvim Jevrejima koje je kralj Nabukodonosor prognao u Babilon. Tu je primio potresne vijesti o razaranju Jerusalema 586. god.

1 Desi se tridesete godine¹, petoga dana u četvrtome mjesecu, dok ja bijah kraj rijeke Kebara među prognanicima, da se otvorise nebesa, i ja vidjeh ukazanja Božija. (2) Petoga dana toga mjeseca, pete godine progonstva kralja Jehojakina, (3) riječ Božija dodeće svećeniku Ezezielu, sinu Buzijevu, u zemlji kaldejskoj, kraj rijeke Kebara; i ondje se ruka Jahvina na nj spusti.

(4) Dok gledah, gle, silan vjetar puhao je sa sjevera, velik oblak s vatrom koja je neprestano buktala i jarkom svjetlošću oko njega, a usred vatre nešto nalik na užarenu kovinu. (5) U njoj bijahu četiri lika nalik na četiri bića. A izgledahu ovako: bijahu u ljudskom obličju. (6) Svaki je imao četiri lica i četiri krila. (7) Noge im bijahu ravne, a tabani kao papci u teleta, i blistahu kao uglačana mqed. (8) Pod krilima im na četiri strane bijahu ruke čovječje. A lica i krila u njih četvero – (9) krila su im dotalica jedno drugo, lica im se nisu okretala dok su se micali, svaki je išao pravo naprijed. (10) A oblici njihovih lica – svaki je imao lice čovječje; sva četiri imali su lavlje lice zdesna, a volujsko lice slijeva, i sva četiri imala su lice orlovska. (11) Tako im bijahu lica. Krila im bijahu gore raširena; svaki je imao dva krila, od kojih je svako dodirivalo krilo drugoga, i dva koja im pokrivaju tijelo. (12) I svaki je išao pravo naprijed; kuda bi god duh

krenuo, krenuli bi i oni, ne okrećući se dok bi išli. (13) Usred² tih živih stvorova bijaše nešto nalik na užareno ugljevje, kao baklje koje jure tamo-amo među živim stvorovima. Vatra bijaše jarka, i munja je sijevala iz vatre. (14) I ti živi stvorovi jurili su tamo-amo kao bljesak munje.

(15) I dok gledah u te žive stvorove, gle, ugledah jedan točak na zemlji pokraj tih živih stvorova, jedan za sve četiri njih. (16) Izgled točkova i njihova izradba bijahu kao svjetlucavi beril, i sva četiri bijahu istog oblika, izgled njihov i izradba bijahu kao da je jedan točak u drugome. (17) Kad bi god krenuli, pošli bi na bilo koju od četiri strane, ne okrećući se dok su se kretali. (18) A naplaci – oni bijahu visoki i strahoviti, i naplaci svih četiriju bijahu puni očiju okolo. (19) Kad god bi se živi stvorovi pomakli, s njima bi se pomakli i točkovi. I kad god bi se živi stvorovi podigli sa zemlje, podigli bi se i točkovi. (20) Kuda bi god duh krenuo, na tu bi stranu i oni krenuli. I točkovi bi se dizali blizu njih; jer duh tih živih stvorova bijaše u točkovima. (21) Kad bi god oni pošli, pošli bi i ovi; i kad bi se god oni zaustavili, zaustavili bi se i ovi. I kad bi se god oni digli sa zemlje, digli bi se i točkovi blizu njih; jer duh tih živih stvorova bijaše u točkovima.

¹ Misli se da se ovo odnosi na godine Ezezielovog života.
² Tako je u grčkim i starim latinskim rukopisima. U hebrejskom je *Oblik tih živih stvorova...*

Ukazanje božanske slave

(22) Nad glavama tih živih stvorova bijaše nešto nalik na svod nebeski, nalik na strahovit sjaj leda, razastrt nad njihovim glavama. (23) Pod svodom im krila bijahu raširena pravo, jedno naspram drugoga; svaki je imao i dva krila koja mu po-krivahu tijelo s jedne i druge strane. (24) K tome još, ja čuh lepet njihovih krila dok su išli kao huk obilnih voda, kao glas Svevišnjega, glas strke kao u vojnom taboru; kad god bi se zaustavili, krila bi spustili. (25) I dođe glas iznad svoda nad njihovim glavama; kad bi se god zaustavili, krila bi spustili. (26) A iznad svoda nad njihovim glavama bijaše nešto nalik na prijestolje, izgledom poput safira; i na tome što bijaše nešto nalik na prijestolje, gore visoko, bješe jedan lik nalik na čovjeka. (27) Tad opazih od izgleda njegovih bokova pa naviše nešto kao sjajnu kovinu koja bješe nešto nalik na vatru svuda naoko u njoj, a od njegovih bokova pa naniže vidjeh nešto nalik na vatru; i oko njega je blještało. (28) Kao duga u oblacima u kišnom danu, takav bješe bljesak svuda naokolo. Tako je izgledala slava Jahvina. I kad je ja vidjeh, licem na tlo padoh i čuh glas gdje govori.

Proročki poziv

2 Tad mi on reče: "Sine čovječiji, ustani na noge, da govorim s tobom!" (2) Dok je on govorio sa mnom, uđe u mene duh, te me posadi na noge; i ja čuh njega gdje mi govori. (3) Tad mi on reče: "Sine čovječiji, ja te šaljem sinovima Israilovim, narodu odmetničkom, koji se od mene odmetnuo; oni i očevi njihovi čine prijestupe prema meni do dana današnjega. (4) Ja te šaljem njima koji su tvrdoglav i svojeglava djeca, i ti im kaži: 'Ovako veli Gospod Jahve.' (5) A oni, poslušali ili ne poslušali – jer oni su kuća odmetnička – znat će da je prorok među njima. (6) A ti, sine čovječiji, ne boj se njih niti se boj riječi njihovih, iako su oko tebe stričak i trnje, i ti sjediš na škorpijama; ne boj se riječi njihovih i ne budi potišten zbog prisustva njihova, jer oni su kuća odmetnička. (7) Nego, govori im riječi moje, poslušali oni ili ne poslušali – jer su se odmetnuli. (8) A ti, sine čovječiji, slušaj šta ti ja govorim; ne odmeći se kao ta kuća odmetnička. Otvori usta svoja i jedi ono što ti ja dajem." (9) Tad ja pogledah, kad gle, jedna mi ruka bješe ispružena; i gle, u njoj bješe svitak. (10) Kad ga on

preda me razavi, lice i poleđina bijahu mu ispisani, i na njemu bijahu zapisani naricanje, tugovanje i bol.

Ezekielovo poslanje

3 Onda mi on reče: "Sine čovječiji, jedi ono što nađeš; pojedi taj svitak, pa idi i progovori kući Israilovojo." (2) I ja otvorih svoja usta, te me on nahrani onim svitkom. (3) Reče mi: "Sine čovječiji, nahrani svoj trbuh i nasiti svoje tijelo ovim svitkom što ti ga ja dajem." Onda ga ja pojedoh, i bijaše mi u ustima sladak kao med.

(4) Potom mi reče: "Sine čovječiji, idi kući Israilovojo i progovori joj mojim rijećima. (5) Jer ti nisi poslan narodu nerazumljiva govora ni teška jezika, nego kući Israilovojo, (6) niti mnogim narodima nerazumljiva govora ni teška jezika, čije riječi ti ne razumiješ. A da te njima i pošaljem, oni bi te poslušali; (7) ali te kuća Israilova neće htjeti poslušati, jer oni mene neće da poslušaju; doista, sva je kuća Israilova tvrdogлавa i svojeglava. (8) Evo, ja sam lice tvoje učinio čvrstim kao što su njihova lica i tvoje čelo tvrdim kao što su njihova čela. (9) Poput korunda tvrđeg od kremena ja sam čelo tvoje učinio. Ne boj ih se i ne budi potišten pred njima, iako su oni kuća odmetnička." (10) I još mi reče: "Sine čovječiji, primi u srce sve moje riječi koje će ti reći i pomno slušaj. (11) Idi prognanicima, sinovima naroda svoga, i progovori im te im kaži, poslušali oni ili ne poslušali: 'Ovako veli Gospod Jahve.'"

(12) Tad me duh podiže, i ja čuh silnu tutnjavu za sobom: "Blagoslovljena bila slava Jahvina na mjestu njegovu." (13) I čuh lepet krila onih živih stvorova kako jedno drugo dodiruju i zveku točkovu pored njih, baš tutnjavu golemu. (14) Tako me duh podiže i odnese; i ja otidoh ogorčen i bijesan, a ruka Jahvina snažno me bješe pritisla. (15) Potom dođoh prognanicima koji življahu kraj rijeke Kebara u Tel-Abibu, i sjedah ondje sedam dana gdje oni življahu, i bijah omamljen među njima.

(16) Kad se navrši sedam dana, dođe mi riječ Jahvina: (17) "Sine čovječiji, ja sam te kući Israilovojo za čuvara postavio; kad god čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih od mene. (18) Kad ja kažem opakome: 'Zacijelo ćeš umrijeti', pa ga ti ne opomeneš ili ne progovoriš da upozoriš opakoga da se okanni opakog puta svoga, da bi živio, taj će zlikovac umrijeti u svojoj opaćini, ali krv njegovu ja će na ruci tvojoj tražiti. (19) Ali ako opomeneš zlikovca,

a on se ne okani zloće svoje ili zla puta svoga, on će umrijeti u svojoj opaćini; a ti ćeš se izbaviti. (20) A opet, kad se okrene pravednik od pravednosti svoje i počini opaćinu, i ja stavim preda nj prepreku, on će umrijeti; zato što ga ti nisi opomenuo, umrijet će u grijehu svome, a njegova pravedna djela koja je učinio neće se upamtiti; ali krv njegovu ja ču na tvojoj ruci tražiti. (21) Ali ako opomenes pravednika da pravedni ne bi trebao grijesiti, pa on ne zgriješi, doista će on živjeti, jer je prihvatio opomenu; a ti ćeš se izbaviti.”

(22) Jahvina ruka bijaše onđe na meni, i on mi reče: “Ustani, izidi na ravnici, pa ču ja onđe s tobom govoriti.” (23) I ja ustadoh te izidoh na ravnici; i gle, slava Jahvina onđe stajaše, poput slave koju vidjeh kraj rijeke Kebara, i ja padoh licem na tlo.

(24) Duh onda udje u mene i posadi me na noge, i on govoraše sa mnom i reče mi: “Idi, zatvori se u kući svoju. (25) Na te će, sine čovječiji, užad staviti i njima te vezati, pa nećeš moći među njih izići.

(26) I ja ču ti jezik za nepce zalijepiti, pa ćeš zanimjeti, i nećeš moći biti čovjek koji ih kori, jer oni su kuća odmetnička. (27) Ali kad ti progovorim, ja ču usta tvoja otvoriti, i ti ćeš im reći: ‘Ovako veli Gospod Jahve.’ Onaj koji čuje neka čuje, a onaj koji neće neka neće, jer oni su kuća odmetnička.

Navještenje opsade Jerusalema

4 A ti, sine čovječiji, uzmi opeku, metni je predas te na njoj ncrtaj grad Jerusalem. (2) Onda ga opkoli, podigni bedem opsade, digni nasip, razapni tabore i postavi naprave za probijanje zidina svuda naokolo. (3) Zatim uzmi željeznu ploču i postavi je kao željezni zid između sebe i grada, i upravi lice svoje prema njemu, da bude pod opsadom, i opsjedni ga. To je znak kući Israilovoj.

(4) A ti lezi na svoju lijevu stranu i svali opaćinu kuće Israilove na nju; ti ćeš nositi njihovu opaćinu onoliko dana koliko budeš na njoj ležao. (5) Jer ja sam ti odredio broj dana koji odgovara godinama opaćine njihove: tri stotine i devedeset dana; tako ćeš ti nositi opaćinu kuće Israilove. (6) Kad njih navršiš, leći ćeš i drugi put, ali na svoju desnu stranu, i ponijeti opaćinu kuće Jehudine; ja sam ti je dodijelio na četrdeset dana, jedan dan za svaku godinu. (7) Tad ćeš lice svoje okrenuti prema opsadi Jerusalema i gole ruke proricati protiv njega. (8) I gle, ja ču staviti na te užad da se ne možeš

okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane opsade svoje.

Nečisti hljeb

(9) A ti uzmi pšenice, ječma, graha, leće, prosa i strvnog žita, stavi to u jednu posudu i napravi od toga sebi hljeb; ti ćeš ga jesti onoliko dana koliko budeš ležao na svojoj strani, tri stotine i devedeset dana. (10) Hrana koju budeš jeo, mjera će joj biti dvadeset šekela³ na dan; ti ćeš je s vremena na vrijeme jesti. (11) Voda koju budeš pio, mjera će joj biti šestina hina⁴; ti ćeš je s vremena na vrijeme piti. (12) Ti ćeš jesti hljeb kao što bi jeo pogaću od ječma, ispekvavi ga pred njihovim očima na ljudskom izmetu.” (13) Potom Jahve reče: “Tako će sinovi Israilovi jesti svoj nečisti hljeb među poganima kojima ču ih ja prognati.”

(14) Ali ja rekoh: “Oh, Gospode Jahve! Gle, nikad se ja ne okaljah; jer od mladosti svoje dosada nikad ne pojedoh ono što uginu ili što zvijeri rastrgnuše, niti mi nečisto meso ikad u usta uđe.”

(15) Tad mi on reče: “Gle, ja ču ti dati kralju balegu umjesto ljudskog izmeta na kojoj ćeš pripremiti hljeb svoj.” (16) I još mi reče: “Sine čovječiji, evo, ja ču prekinuti opskrbu hljebom u Jerusalemu, i oni će jesti hljeb na mjeru i u tjeskobi, i piti vodu na mjeru i u strahu, (17) jer zavladat će oskudica hljeba i vode; i oni će jedni drugima biti užasnuti i u svojoj će opaćini propasti.

Navještenje pustošenja Jerusalema

5 A ti, sine čovječiji, uzmi oštar mač; uzmi i prijeđi njime kao brijačkom britvom preko svoje glave i brade. Onda uzmi vagu i razdijeli dlake. (2) Jednu trećinu spali usred grada kad se navrše dani opsade. Onda uzmi trećinu pa udari po njoj mačem svuda oko grada, a jednu trećinu rasprši na vjetru; a ja ču isukati mač za njima. (3) I uzmi nešto od toga pa zaveži u skute svojih haljina. (4) Od toga opet nešto uzmi pa baci u vatru i spali; od toga će buknuti vatra na čitavu kuću Israilovu. (5) Ovako veli Gospod Jahve: ‘Ovo je Jerusalem; ja sam ga u sredinu naroda postavio, zemljama ga okružio. (6) Ali se on pobuni protiv naredbi mojih opakije nego pogani i protiv odredbi mojih gore nego zemlje koje ga okružuju; jer oni odbaciše

³ Oko 230 grama.

⁴ Oko 0,6 litara.

naredbe moje i ne hodiše po odredbama mojim.' (7) Zato ovako veli Gospod Jahve: 'Zato što je kod vas više nemira nego kod pogana koji vas okružuju i zato što niste hodili po odredbama mojim niti se držali naredbi mojih niti se držali naredbi pogana koji vas okružuju' – (8) zato Gospod Jahve veli ovako – 'evo i mene, baš mene, protiv tebe, i ja ču izvršiti presudu nad tobom na oči pogana. (9) I zbog svih tvojih gnušoba ja ču među tobom učiniti ono što prije ne učinih niti ču išta slično više ikad učiniti. (10) Zato će očevi među tobom jesti sinove, a sinovi će jesti očeve svoje; jer ja ču izvršiti sud nad tobom i raspršiti sav tvoj ostatak na vjetru svakom. (11) Života mi moga', očituje Gospod Jahve, 'zato što si ti doista oskrnavio svetište moje svim svojim kumirima odvratnim i svim gnušobama svojim, zato ču i ja tebe sasjeći, i oko se moje neće smilovati, i ja neću štedjeti. (12) Jedna tvoja trećina umrijet će od kuge ili će je glad uništiti među tobom, jedna će trećina pasti od mača oko tebe, a jednu ču trećinu ja raspršiti na vjetru svakom, i ja ču isukati mač za njima.

(13) Tako će se srdžba moja iscrpiti, i ja ču iskaliti gnjev svoj na njima, te ču se smiriti; oni će tada, kad iscrpim gnjev svoj na njima, znati da sam ja, Jahve, progovorio u revnosti svojoj. (14) I ja ču te opustošiti i sramoti te izvrgnuti među narodima koji te okružuju, na oči svih prolaznika. (15) Tako ćeš ti biti sramota, poruga, opomena i užas narodima koji te okružuju kad ja izvršim sud protiv tebe u srdžbi, gnjevu i bijesnim ukorima. Ja, Jahve, progovorio sam. (16) Kad odapnem na vas zle strijele gladi što donose propast, koje ču poslati da vas unište, onda ču vas i jače pritisnuti glađu i prekinuti opskrbu hljebom. (17) Poslat ču vam glad i divlje zwijeri, i oni će vas uciviliti pobivši vam djecu; i kuga će i krvoproljeće proći kroz tebe, i ja ču na te mač donijeti. Ja, Jahve, progovorio sam.'

Navještenje uništenja višeboštva

6 Dode mi riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, okreni svoje lice prema gorama Israilovim i proriči protiv njih, (3) i reci: 'Gore Isralove, slušajte riječ Gospoda Jahve! Ovako veli Gospod Jahve gorama, brdima, klisurama i dolinama: Evo, ja ču na vas mač donijeti, i ja ču uzvisine vaše razoriti. (4) Tako će žrtvenici vaši opustjeti i vaša će postolja za kađenje razlupana biti; i da vaši ubijeni pred kumire vaše padnu, ja ču učiniti. (5) I povalit

ću trupla sinova Israilovih pred kumire njihove; i rasut ču vam kosti oko žrtvenika vaših. (6) Gdje god budete obitavali, vaši će gradovi biti opustošeni i vaše uzvisine puste, pa će žrtvenici vaši biti opustošeni i pusti⁵, vaši kumiri polomljeni i uništeni, vaša postolja za kađenje oborenata i vaša djela izbrisana. (7) Među vama će padati poginuli, i vi ćete znati da sam ja Jahve.

(8) Ali neke ču poštediti, jer bit će među vama onih koji će umaći maču među narodima kad se raštrkate po zemljama. (9) Tad će se oni od vas koji umaknu sjetiti mene među narodima kojima budu odvedeni kao sužnji, kako su mi bol nanijela preljubnička srca njihova što se od mene okrenuše i oči njihove što se razvratu odadoše za njihovim kumirima; i sami će se nad sobom u očima svojim gnušati za zla što ih počiniše, za sve gnušobe svoje. (10) Tad će oni znati da sam ja Jahve; nisam ja uzalud govorio da ču ih nesrećom ovom pritisnuti.

(11) Ovako veli Gospod Jahve: Plješći rukama, udaraj nogama i govoriti: Teško nama zbog svih gnušoba zlih kuće Isralove, koja će pasti od mača, gladi i kuge! (12) Onaj ko daleko bude umrijet će od kuge, a ko bude blizu past će od mača, a ko ostaneti i bude opkoljen umrijet će od gladi. Tako ču ja na njima gnjev svoj iskaliti. (13) Tada ćete vi znati da sam ja Jahve, kad njihovi ubijeni budu među kumirima njihovim oko žrtvenika njihovih, na svakom brdu visokom, na svim vrhovima planinskim, pod svakim stablom zelenim i pod svakim hrastom lisnatim – na mjestima gdje su oni prinosili ugodan miris svim kumirima svojim. (14) Tako ču ja širom njihovih staništa pružiti ruku na njih i učiniti zemlju pustijom i opustošenjom od pustinje prema Bibli⁶; tada će oni znati da sam ja Jahve."

Navještenje kazne opačini

7 I još mi dođe riječ Jahvina: (2) "A ti, sine čovječiji, ovako veli Gospod Jahve zemlji Israľovo: Kraj! Primiće se kraj svim krajevima zemlje. (3) Sad je tebi kraj, pa ču ja srdžbu svoju na te izliti; po tvojim ču ti putevima ja suditi i sve gnušobe tvoje na te navaliti. (4) Jer oko moje neće ti se smilovati, niti ču te ja poštediti, nego ču na te puteve tvoje

⁵ Tako je u aramejskim, sirjačkim i latinskim rukopisima. U hebrejskom tekstu je ...opustošeni i proglašeni krivim.

⁶ Neki hebrejski rukopisi imaju *Bibli*; većina ima *Dibili*.

navaliti, i gnušobe koje su među tobom; tad će te vi znati da sam ja Jahve!

(5) Ovako veli Gospod Jahve: Nesreća, nesreća bez preanca, eto je dolazi! (6) Dolazi kraj; kraj je došao! Protiv tebe se probudio; gle, došao je! (7) Propast ti je tvoja došla, stanovničke zemlje. Došlo je vrijeme, bliži se dan – prije strka nego radosno klijanje u gorama. (8) I uskoro će ja izliti na te gnjev svoj i iskaliti na tebi srdžbu svoju, suditi ti prema putevima tvojim i navaliti na te sve gnušobe tvoje. (9) Oko se moje neće smilovati, niti će štedjeti. Ja će ti platiti prema putevima tvojim dok gnušobe tvoje budu među tobom; tada ćeš znati da ja, Jahve, udaram.

(10) Eto dana! Eto ga dolazi! Tvoja je propast svanula; prut pupa, oholost cvjeta. (11) Nasilje je izraslo u prut opačine. Niko od njih neće ostati, nikо od mnoštva njihova, ništa od blaga njihova, niti išta od ugleda među njima. (12) Došlo je vrijeme, stigao je dan. Neka se kupac ne raduje niti prodavac tuguje, jer gnjev će se izliti na sve mnoštvo njihovo. (13) Doista, prodavac neće vratiti ono što je prodao dok su obojica živi; jer ukazanje o svem njihovu mnoštvu neće se opozvati, niti će iko od njih opačinom svojom život svoj održati.

(14) Oni zapuhaše u trube i sve spremiše, ali nikо ne kreće u boj, jer moј će se gnjev izliti na sve mnoštvo njihovo. (15) Vani je mač, a unutra kuga i glad. Onaj koji bude u polju umrijet će od mača; i glad i kuga proždrijet će one u gradu. (16) Pa i kad im preživjeli uteknu, bit će u gorama kao golubice u dolinama, svi će biti u žalosti, svako zbog opačine svoje. (17) Sve će ruke postati klecave, i sva će koljena pokleknuti. (18) Kostrijeću će se oni potpasati i jeza će ih obuzeti; i na svim licima sramota će se vidjeti, i sve će im glave očeljavjeti. (19) Srebro će svoje na ulice pobacati, a zlato će njihovo odvratno postati; njihovo srebro i zlato neće ih moći izbaviti u dan gnjeva Jahvina. Oni glad svoju ne mogu zadovoljiti niti mogu trbuhe svoje napuniti, jer zbog opačine svoje posrnuše.

Obesvećenje hrama

(20) Od svog lijepog nakita kojim su se dičili nacišće sebi odvratne likove, gnušobe svoje; zato će njega ja učiniti njima gnušnim. (21) Dat će ga tuđincima kao grabež i zlikovcima na zemlji kao plijen, pa će ga oni oskvrnuti. (22) I lice će svoje od

njih okrenuti, i oni će oskvrnuti moje tajno mjesto; tad će pljačkaši uči i oskvrnuti ga.

(23) Načini lanac, jer je zemlja puna krvavih zločina i grad pun nasilja. (24) Zato će ja dovesti najgore narode, te će oni zaposjeti kuće njihove. I ja će zaustaviti ponos jakih, i njihova će sveta mjesta biti oskvrnuta. (25) Kad muka spopadne, oni će tražiti mir, ali njega nikako neće biti. (26) Nesreća će za nesrećom dolaziti, i glasina za glasnom; tad će oni tražiti ukazanje od proroka, ali će nestati upute u svećenika i savjeta u starješina. (27) Kralj će tugovati, kraljevića će užas spopasti, a ruke će naroda u zemlji zadrhtati. Onako kako su oni postupali, tako će se ja prema njima ponijeti, i po sudovima njihovim ja će im suditi. I znat će oni da sam ja Jahve.”

Ukazanje gnušoba u Jerusalemu

8 Desi se šeste godine, petoga dana u šestome mjesecu, dok sam sjedah u svojoj kući, a predam mnom starješine Jehudine, da se ruka Gospoda Jahve ondje spusti na me. (2) I ja pogledah, kad gle, lik kao čovječiji⁷; od krsta mu naniže vatra, a od krsta mu naviše sjaj, poput kovine usijane. (3) On ispruži nešto nalik na ruku i uhvati me za uvojak na glavi; i podiže me duh između zemlje i neba pa me u Božijim ukazanjima odnese u Jerusalem, na ulaz u sjevernu kapiju unutrašnjeg dvorišta, gdje stajaše prijestolje kumira ljubomore koji potiče [Boga] na ljubomoru. (4) I gle, slava Boga Israilova ondje bijaše, kao ukazanje koje vidjeh u polju.

(5) Tad mi on reče: “Sine čovječiji, podigni sad oči prema sjeveru.” I ja podigoh oči prema sjeveru, kad gle, sjeverno od kapije žrtvenika, na ulazu, bješe kumir ljubomore. (6) I reče mi on: “Sine čovječiji, vidi li šta oni čine, velike gnušobe što ih kuća Israilova ovdje čini, da ja budem daleko od svetišta svoga? A ti ćeš vidjeti i veće gnušobe.” (7) Potom me odvede na ulaz u dvorište, i kad pogledah, gle, rupa u zidu. (8) On mi reče: “Sine čovječiji, prokopaj ovaj zid.” I ja prokopah zid, kad ono ulaz. (9) I reče mi on: “Udi i vidi užasne gnušobe što se ovdje čine.” (10) I ja udoh i pogledah, kad gle, svuda naokolo bijahu po zidu urezane svakovrsne životinje što mile i odvratne zvijeri, sa svim kumirima kuće Israilove. (11) Pred njima stajahu sedamdeseteri-

⁷ Tako je u grčkim rukopisima. U hebrejskom tekstu je *lik kao vatra*.

ca starješina kuće Israilove, i među njima Šafanov sin Jaazanija, svaki sa svojim kadionikom u ruci, i dizaše se miomirisni oblak tamjana. (12) Tad mi Bog reče: "Sine čovječiji, vidiš li šta u mraku čine starješine kuće Israilove, svako u svojoj sobi urezanih likova? Ta oni govore: 'Jahve nas ne vidi; Jahve je napustio zemlju ovu.'" (13) I reče mi on: "A ti ćeš vidjeti i veće gnušobe što ih oni čine."

(14) Potom me odvede do ulaza u kapiju kuće Juhvina okrenutu prema sjeveru; i gle, ondje su sjedile žene i oplakivale Tamuza⁸. (15) On mi reče: "Vidiš li, sine čovječiji? A vidjet ćeš i veće gnušobe od ovih."

(16) Onda me uvede u unutrašnje dvorište kuće Juhvine; i gle, na ulazu u hram Juhvin, između trijema i žrtvenika, bijaše dvadeset i pet ljudi, okrenutih leđima prema hramu Juhvinom, a licem prema istoku; i oni ničice padahu pred suncem prema istoku. (17) On mi reče: "Vidiš li, sine čovječiji? Je li pre malo kući Jehudinoj što čini gnušobe koje su ovdje činili, što su zemlju nasiljem ispunili i mene neprestano izazivali? Jer gle, oni mašu grančicom pred nosom svojim."⁹ (18) Zato ču ja doista gnjevno postupiti. Oko se moje neće smilovati niti ču ja štedjeti; i makar oni glasno vikali u moje uši, ja ih ipak neću slušati."

Ukazanje pokolja

9 Tad Bog zavika glasno pred mnom i reče: "Pridite, o krvnici grada, svaki sa svojim zatornim oružjem u ruci." (2) Gle, dođoše šesterica ljudi od gornje kapije, koja je okrenuta prema sjeveru, svaki sa svojim oružjem razbijacičkim u ruci; a među njima bijaše jedan čovjek odjeven u lan s pisarskim priborom za pojasmom. I udioše oni te stadoše pokraj mjedenog žrtvenika.

(3) Potom se slava Boga Israfilova diže s kerubina na kojima bijaše na prag hrama. I zovnu on tog čovjeka odjevenog u lan, kojem za pojasmom bješe pisarski pribor. (4) Jahve mu reče: "Prodi sredinom grada, posred Jerusalema, i obilježi čela ljudi koji

uzdiš i stenu zbog svih gnušoba koje se u njemu čine." (5) A drugima pred mnom reče: "Prođite gradom za njim i udarajte; neka vam se oko ne sažalijeva, i ne štedite. (6) Do zadnjeg pobijete starce, mladiće, djevojke, djecu i žene, ali ne dirajte nikog na kome bude biljeg; i počnite od svetišta moga." I oni počeše od starješina koji bijahu pred hramom. (7) I reče im on: "Oskvrnite hram i napunite dvořišta ubijenima. Krenite!" Tako oni izidoše i stadoše ubijati po gradu. (8) Dok oni udarahu, ja sam ostadoh, te ničice padoh i zavapih: "Jao, Gospode Jahve! Hoćeš li uništiti sve što ostade od Israila iskaljujući gnjev svoj na Jerusalemu?"

(9) On mi tada reče: "Vrlo je, vrlo velika opačina kuće Israfilove i Jehudine, i zemlja je puna krvi, a grad pun izopaćenosti; jer oni govore: 'Jahve je napustio ovu zemlju, i Jahve ne vidi!' (10) A oko se moje neće sažaliti niti ču ja štedjeti, nego ču im postupke njihove na glavu svaliti."

(11) I gle, onaj čovjek odjeven u lan, koji imade za pojasmom pisarski pribor, dojavi i reče: "Ja sam učinio baš onako kako si mi ti zapovjedio."

Ukazanje odlaska slave Božije iz hrama

10 Onda pogledah, kad gle, na svodu što bijaše nad glavama kerubina pojavi se iznad njih nešto kao kamen safir, nalik na prijestolje. (2) I progovori Bog onom čovjeku odjevenom u lan i reče: "Uđi među točkove što se vrte pod kerubima i napuni ruke žeravicom između kerubina pa je prospi nad gradom." I on na moje oči uđe.

(3) A kerubini stajahu s desne strane hrama kad čovjek uđe, i oblak ispuni unutrašnje dvorište. (4) Onda se slava Juhvina diže s kerubina na prag hrama, i hram se ispuni oblakom, i dvorište se ispuni sjajem slave Juhvine. (5) Lepet krila kerubina čuo se sve do vanjskoga dvorišta, kao glas Boga Sveinjega kad on progovori.

(6) Desi se, kad on zapovjedi onom čovjeku odjevenom u lan: "Uzmi vatre između točkova što se vrte između kerubina", da on uđe i stade kraj točka. (7) Onda jedan kerubin pruži ruku između kerubina prema vatri što bijaše između kerubina, uze vatre i stavi je u ruke onom obučenom u lan, koji je uze i izide. (8) Činilo se da kerubini imaju pod krilima nešto nalik na čovječije ruke.

(9) Onda pogledah, kad gle, četiri točka pored kerubina, po jedan točak pored svakog kerubina; a točkovi bijahu nalik na sjaj berila. (10) Sva četiri

⁸ Narod je vjerovao da ovaj lažni bog umire kad umire i rastine, a da oživljava sljedeće godine. Vjerovali su da je njegova žena Istar molila svakoga da žali s njom. Ona se nadala da bi ga to moglo vratiti u život. Žena bi oplakivala njegovu smrt na posebnoj ceremoniji drugog dana četvrtog mjeseca (negdje od sredine juna do sredine jula). Taj se mjesec zvao tamuz upravo zbog te ceremonije.

⁹ Vjerovatno je to bio paganski običaj.

bijahu jedan na drugi nalik, kao da je jedan točak u drugome. (11) Kad bi se kretali, išli bi na bilo koju od četiri strane njihove, ne skrećući dok bi se kretali; slijedili bi pravac kamo bi im se glava okre-nula, ne skrećući dok bi se kretali. (12) Cijelo im ti-jelo, leđa, ruke, krila i točkovi, točkovi sve četverice, bijahu puni očiju posvuda naokolo. (13) Čuo sam da se točkovi zovu Vrteći točkovi. (14) I svaki je imao četiri lica. Prvo lice bijaše lice volujsko¹⁰, drugo lice čovječije, treće lice lavlje, a četvrto lice orlovska. (15) Onda se kerubini digoše. Bijahu to oni živi stvorovi što ih ja vidjeh kraj rijeke Kebara. (16) I kad bi kerubini krenuli, krenuli bi točkovi kraj njih; isto tako, kad bi kerubini mahnuli svojim kri-lima da se dignu sa zemlje, točkovi se ne bi od njih odmicali. (17) Kad bi se kerubini zaustavili, stali bi i točkovi, a kad bi se podigli, podigli bi se i točkovi s njima, jer u njima bješe duh živih stvorova.

(18) Onda se slava Jahvina odvoji od praga hrama i zaustavi se nad kerubinima. (19) Kerubini za-mahaše krilima i digoše se sa zemlje pred mojim očima, i dok su odlazili, odlazili su i točkovi s njima; i zaustaviše se na vratima istočne kapije kuće Jahvine, i slava Boga Israilova lebdješe nad njima. (20) To bijahu oni živi stvorovi što ih ja vidjeh pod Bogom Israilovim kraj rijeke Kebara; tako spoznah da su to kerubini. (21) Svaki je imao četiri lica i svaki četiri krila, a pod krilima nešto nalik na čovječije ruke. (22) A lica im bijahu ista ona što ih vidjeh kraj rijeke Kebara. Svaki je išao pravo naprijed.

Sudit će se zlim vladarima

11 Duh me podiže i ponese do istočne kapije Jahvine kuće, što je okrenuta prema istoku. I gle, na vratima kapije stajaše dvadeset i pet ljudi, a među njima vidjeh Jaazaniju, sina Azurova, i Pe-latiju, sina Benajahova, narodne poglavare. (2) On mi reče: "Sine čovječiji, ovo su ljudi koji smišljaju opaćinu i dijele štetne savjete u ovom gradu, (3) i koji govore: 'Nije li se primaklo vrijeme da gradimo kuće? Ovaj nas grad štiti kao lonac meso od vatre.' (4) Zato proriči protiv njih, sine čovječiji, proriči!" (5) Tad se duh Jahvin spusti na me, i on mi reče: "Reci: Ovako veli Jahve: Tako ti misliš, o kućo Isra-ilova, jer ja znam vaše misli. (6) Pobili ste mnoge u ovom gradu, i njima ulice njegove napunili. (7)

Zato ovako veli Gospod Jahve: Vaši su ubijeni koje ste usred grada povalili meso, a ovaj je grad lonac; ali ja ću vas izvesti iz njega. (8) Bojite se mača; zato ću ja na vas mač donijeti, očituje Gospod Jahve. (9) I izvest ću vas iz grada pa vas predati u ruke tuđincima i izvršiti sudove nad vama. (10) Od mača ćete pasti. Ja ću vam suditi do međa Israilovih; tako ćete vi znati da sam ja Jahve. (11) Ovaj vam grad neće biti lonac, niti ćete vi biti meso u njemu, nego ću vam ja suditi do međa Israilovih. (12) Tako ćete vi znati da sam ja Jahve; jer vi niste hodili po odred-bama mojim niti ste izvršavali moje naredbe, nego ste postupali po naredbama pogana oko sebe." (13) I desi se, dok sam ja proricao, da Pelatija, sin Benajahov, umrije. Tad ja padoh ničice i glasno zavapih: "Jao, Gospode Jahve! Hoćeš li dokrajčiti ostatak Israilov?"

Obećanje obnove

(14) Tad mi dode riječ Jahvina: (15) "Sine čovječiji, braći twojoj, rođacima twojim, drugovima twojim prognanicima i svoj kući Israilovo, svima njima, stanovnici Jerusalema govore: 'Daleko su od Jahve; ova je zemlja nama u posjed data.' (16) Zato ti reci: Ovako veli Gospod Jahve: Iako ih uklonih daleko među pogane i iako ih rastjerah po zemljama, ipak im ja nakratko bijah svetište u zemljama u koje odoše. (17) Zato reci: Ovako veli Gospod Jahve: Ja ću vas sabrati iz naroda i okupiti vas iz zemalja po kojima ste raspršeni, i dat ću vam zemlju Israilovu. (18) Kad tamo dođu, sve će odvratne stvari i sve gnušobe iz nje ukloniti. (19) I ja ću im dati jedno srce¹¹ i uliti u njih nov duh. Izvadit ću srce kame-no iz njihova tijela i dati im srce od mesa, (20) da hode po odredbama mojim i čuvaju moje naredbe i vrše ih. Tad će oni biti narod moj, a ja ću njima biti Bog. (21) A onima kojima srca idu za odvrat-nim stvarima i gnušobama ja ću navaliti na glave postupke njihove", očituje Gospod Jahve.

(22) Kerubini tada zamahuše svojim krilima i točkovi krenuše s njima, a slava Boga Israilova lebdješe nad njima. (23) Slava Jahvina diže se iz sredine grada i zaustavi se na gori istočno od gra-da. (24) I podiže me duh pa me u ukazanju duhom Božijim ponese prognanicima u Kaldeju. I napusti me ukazanje koje vidjeh. (25) Potom ja ispriporije-dah prognanicima sve što mi Jahve bijaše pokazao.

¹⁰ V. 1:10. U hebrejskom tekstu stoji *lice kerubina*.

¹¹ Tako je u mazoretskom tekstu. U nekim hebrejskim, grčkim i sirjačkim rukopisima stoji *drukčije srce*.

Ezekiel se sprema za progonstvo

12 Potom mi dođe riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, ti živiš usred kuće odmetničke, među onima koji imaju oči, a ne vide, imaju uši, a ne čuju, jer su kuća odmetnička. (3) Zato, sine čovječiji, pripremi prtljagu prognaničku pa po danu na njihove oči idи u progonstvo; na njihove oči idи u progonstvo iz svoga mjesta u drugo. Možda će oni uvidjeti da su kuća odmetnička. (4) Iznesi prtljagu svoju po danu na njihove oči, kao prtljagu prognaničku. Onda navečer izidi na njihove oči, kao oni što idu u progonstvo. (5) Prokopaj rupu u zidu na njihove oči i iznesi svoje stvari kroz nju. (6) Uprti prtljagu na pleća na njihove oči i iznesi je po mraku. Pokrij svoje lice da ne vidiš zemlju, jer sam te ja postavio za znak kući Israilovoj." (7) Ja učinih kako mi bješe zapovjedeno. Po danu iznesoh svoju prtljagu kao prtljagu prognaničku. Onda navečer prokopah zid rukama; izidoh po mraku noseći na plećima prtljagu na njihove oči. (8) Ujutro mi dođe riječ Jahvina: (9) "Sine čovječiji, zar ti kuća Israilova, kuća odmetnička, ne reče: 'Šta to radiš?' (10) Ti im reci: Ovako veli Gospod Jahve: Ovo se proročanstvo odnosi na vladara u Jerusalemu i na čitavu kuću Israilovu u njemu. (11) Reci: Ja sam vama znak. Kako uradih ja, tako će njima biti učinjeno; oni će otici u progonstvo, u sužanjstvo. (12) Njihov će vladar po mraku napraviti svoju prtljagu na pleća svoja i izići će. Prokopat će rupu u zidu da je iznese. Pokrit će lice svoje da očima ne vidi zemlje. (13) I ja ću razapeti mrežu preko njega, pa će se on uhvatiti u moju zamku. I odvest ću ga u Babilon, zemlju kaldejsku, ali to on neće uvidjeti, mada će ondje umrijeti. (14) Ja ću raspršiti na vjetru svakom sve koji budu oko njega, pomagaće njegove i svu vojsku njegovu; i isukat ću mač za njima. (15) Tako će oni znati da sam ja Jahve kad ih među pogane raspršim i po zemljama rasijem. (16) Ali, nekoliko njih poštedjet ću mača, gladi i kuge, da pripovijedaju o gnušobama svojim među poganicima kojima budu otišli, i da znaju da sam ja Jahve."

Znak proroka koji drhti

(17) I još mi dođe riječ Jahvina: (18) "Sine čovječiji, jedi svoj hljeb s drhatom i pij svoju vodu s trepetom i nemirom. (19) Onda reci narodu u zemlji: Ovako veli Jahve o stanovnicima Jerusalema u zemlji Israilovoj: Oni će jesti svoj hljeb u brizi i piti

svoju vodu u strahu, jer zemlja će njihova opustjeti zbog nasilja svih koji žive u njoj. (20) Naseljeni gradovi bit će poharani, a zemlja će opustjeti. Tako ćete vi znati da sam ja Jahve." (21) Onda mi dođe riječ Jahvina: (22) "Sine čovječiji, kakva je ovo vaša poslovica o zemlji Israilovoj: 'Dani su dugi, a svako se ukazanje izjavovi?' (23) Zato im ti reci: Ovako veli Gospod Jahve: Ja ću zaustaviti ovu poslovicu, pa je oni više neće upotrebljavati kao poslovicu u Israилu. I reci im: Primiš se dani, kao i ispunjenje svakog ukazanja. (24) Jer neće više biti lažnih ukazanja ni laskavih proricanja u kući Israilovoj. (25) Ta ja ću, Jahve, progovoriti, i koju god riječ ja progovorim, ona će se ispuniti. Neće se više odgađati, jer u tvojim danima, o kuću odmetnička, ja ću govoriti riječ i izvršavati je", očituje Gospod Jahve. (26) I dođe mi još riječ Jahvina: (27) "Sine čovječiji, evo šta govori kuća Israilova: 'Ukazanje što ga on vidi za dane je daleke, i on proriče o vremenima dalekim.' (28) Zato im ti reci: Ovako veli Gospod Jahve: Nijedna riječ moja neće se više odgađati. Koju god riječ ja progovorim, ona će se ispuniti", očituje Gospod Jahve.

Presuda lažnim prorocima

13 Onda mi dođe riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, proriči protiv israelskih proroka koji proriču, i kaži onima što proriču po svome nadahnucu: Čujte riječ Jahvinu! (3) Ovako veli Gospod Jahve: Teško prorocima pokvarenim koji slijede svoj duh, i ništa nisu vidjeli. (4) O Israile, tvoji su proroci kao šakali među ruševinama. (5) Oni se ne popeše u rupe niti podigoše zid oko kuće Israilove da se ona održi u boju u dan Jahvin. (6) Viđenja su njihova isprazna i vraćanja njihova lažna – onih koji govore: 'Jahve očituje', kad ih Jahve poslao nije; a opet se nadaju da će se riječ njihova ispuniti. (7) Zar vam se nije laž ukazala i niste li krivo vraćali kad ste govorili: 'Jahve očituje, a ja progovorio nisam?' (8) Zato ovako veli Gospod Jahve: "Zato što ste isprazno govorili i laž vidjeli, zato sam ja, eto, protiv vas", očituje Gospod Jahve. (9) "Zato će ruka moja biti protiv proroka koji vide kriva ukazanja i izriču lažna vraćanja. Za njih više neće biti mjesto u vijeću naroda moga, niti će oni biti upisani u knjigu kuće Israilove, niti će oni ući u zemlju Israilovu, da biste vi znali da sam ja Gospod Jahve. (10) To je uistinu zato što oni zavode narod moj govoreci: 'Mir!', kad mira nema. I kad ko podigne

zid, gle, oni ga krećom zamažu; (11) zato reci onima koji ga zamazuju krećom da će on pasti. Silna će se kiša sručiti, velik će grad udariti, i žestok će vjetar navaliti. (12) Gle, kad zid padne, nećete biti pitani: 'Gdje je kreč kojim ste ga zamazali?' (13) Zato ovako veli Gospod Jahve: 'Ja ču u svome gnjevu učiniti da navali silovit vjetar. I u mojoj će se srdžbi silna kiša sručiti, i grad, da ga u gnjevu uništим. (14) Ja ču tako porušiti zid što ga vi krećom zamazaste i oboriti ga na zemlju, da će mu se temelji razgoliti; a kad on padne, vi ćete u njemu izginuti. I znat ćete vi da sam ja Jahve. (15) Tako ču ja iskaliti gnjev svoj nad zidom i nad onima koji ga zamazaše krećom; a vama ču reći: Nema više zida, i nema onih koji ga zamazaše, (16) proroka Israilovih koji proriču Jerusalemu i koji mu vide mir kad mira nema, očituje Gospod Jahve.

(17) A ti, sine čovječiji, okreni svoje lice protiv kćeri naroda svoga koje prorokuju po nadahnuću svome. Proriči protiv njih (18) i kaži: Ovako veli Gospod Jahve: Teško ženama koje šiju poveze za svačije ruke i prave velove za glave ljudi uzrasta svih, da bi lovile duše! Hoćete li loviti duše naroda moga, a svoje duše sačuvati? (19) Za šaku ječma i komadiće hljeba vi ste me oskvrnule pred narodom mojim da biste smakle duše koje ne bi trebale umrijeti, a ostavile žive druge koje ne bi trebale živjeti, lažući narodu mom koji sluša laži."

(20) Zato ovako veli Gospod Jahve: "Evo, ja sam protiv vaših poveza kojima lovite duše kao ptice, i ja ču ih s vaših ruku istrgnuti; i ja ču ih pustiti, baš one duše koje kao ptice lovite. (21) I ja ču strgnuti vaše velove i izbaviti narod svoj iz ruku vaših, i oni više neće biti plijen u rukama vašim; i znat ćete vi da sam ja Jahve. (22) Zato što lažima obeshrabriste pravednika kad ga ja ne ražalostih, a ohrabriste zlikovca da se ne okanjuje zla puta svoga i živu glavu sačuva, (23) zato vi, žene, nećete više vidjeti isprazna ukazanja niti se baviti vračanjem, a ja ču izbaviti narod svoj iz ruku vaših. Tako ćete vi znati da sam ja Jahve."

Presuda višebožačkim starješinama

14 Potom mi dođoše neke starještine Israilove i sjedoše preda me. (2) I dođe mi riječ Jahvina: (3) "Sine čovječiji, ti su ljudi posadili kumire u svoja srca i pravo pred lica svoja kao kamen spoticanja postavili opaćinu svoju. Trebaju li se oni ikako sa mnom savjetovati? (4) Zato im ti progovori, i kaži

im: Ovako veli Gospod Jahve: Ko god iz kuće Israilove posadi kumire u srce svoje, posadi svoju opaćinu kao kamen spoticanja, pa dođe proroku, ja ču, Jahve, odgovoriti njemu onako kako je zaslužio s mnoštvom svojih kumira, (5) da zgrabim srca kuće Israilove, sve koji su se zbog svojih kumira otudili od mene.

(6) Zato kaži kući Israilovoj: Ovako veli Gospod Jahve: Pokajte se i okanite svojih kumira, i okrenite lica svoja od svih svojih gnušoba. (7) Jer ko se god iz kuće Israilove ili od doseljenika koji prebivaju u Israelu odvoji od mene, posadi kumire u srce svoje, postavi pravo pred svoje lice svoju opaćinu kao kamen spoticanja, pa dođe proroku da preko njega upita mene, ja ču, Jahve, njemu sam odgovoriti. (8) Ja ču okrenuti lice protiv tog čovjeka i učiniti ga znakom i poslovicom, i ja ču ga odsjeći od naroda svoga. Tako ćete vi znati da sam ja Jahve.

(9) A bude li prorok zaveden te progovori, ja sam, Jahve, taj koji je naveo proroka, i ja ču dići ruku svoju na njega te ga uništiti usred naroda svoga israelskoga. (10) Obojica će ponijeti kaznu za opaćinu svoju; kakva bude opaćina onoga koji bude pitao, takva će biti opaćina prorokova, (11) da kuća Israilova više ne odluta od mene i da se oni više ne kaljaju prijestupima svojim. Tako će oni biti narod moj, a ja ču biti njihov Bog", očituje Gospod Jahve.

Grad neće biti pošteđen

(12) Onda mi dođe riječ Jahvina: (13) "Sine čovječiji, ogriješi li se neka zemlja prema meni čineći nevjero, i ja dignem ruku na nju, prekinem joj opskrbu hljebom, pošaljem joj glad i istrijebim iz nje i ljude i zvijeri, (14) pa iako u njoj bijahu ova tri čovjeka – Noa, Danel i Job – svojom pravednošću oni mogahu samo sebe spasiti", očituje Gospod Jahve. (15) "Kad bih ja pustio divlje zvijeri da prođu kroz tu zemlju da je učine nenastanjenom, pa ona opusti, tako da kroz nju niko ne bi prošao zbog zvijeri, (16) i ako bi ta tri čovjeka bila u njoj, tako mi života moga", očituje Gospod Jahve, "oni ne bi mogli spasiti ni sinove ni kćeri svoje. Samo bi oni bili spašeni, a zemlja bi opustjela. (17) Ili, da donesem mač na tu zemlju i kažem: Neka mač prođe ovom zemljom i istrijebi iz nje ljude i zvijeri, (18) pa i ako bi ta tri čovjeka bila u njoj, tako mi života moga", očituje Gospod Jahve, "oni ne bi mogli spasiti ni sinove ni kćeri svoje, a samo bi oni bili spašeni. (19) Ili, da pošaljem kugu na tu zemlju i izlijem na nju gnjev svoj u krvi, da iz nje istrijebim

ljude i zvijeri, (20) pa i ako bi ta tri čovjeka bila u njoj, tako mi života moga”, očituje Gospod Jahve, “oni ne bi mogli spasiti ni sinove ni kćeri svoje. Oni bi samo sebe spasili pravednošću svojom.”

(21) Jer ovako veli Gospod Jahve: “A kamoli kad pošaljem ja svoja četiri oštora suda: mač, glad, zvijeri i kugu, da iz nje istrijebim ljude i zvijeri! (22) Ipak će, eto, u njoj ostati preživjelih, sinova i kćeri koji će biti izvedeni; eto, oni će doći k vama, i vi ćete vidjeti njihovo vladanje i njihova djela; tad ćete se utješiti za nesreću koju ja sručih na Jeruzalem, zbog svega što ja na nj svalih. (23) Tad će vas oni utješiti, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, jer ćete vi znati da ja nisam uzalud činio što god sam u njemu činio”, očituje Gospod Jahve.

Jerusalem kao beskorisna loza

15 Onda mi dode riječ Javhina: (2) “Sine čovječiji, kako je trs vinove loze bolji od drveta bilo koje grane među stablima šumskim? (3) Može li se od njegova drveta išta napraviti, ili može li se od njega uzeti klin da se o njega kakav sud objesi? (4) Stavi li se u vatru kao ogrjev, i vatru mu oba kraja sagori a sredina mu bude spržena, ima li od njeg ikakve koristi? (5) Gle, dok je čitav, od njeg se ništa ne pravi. A kamoli kad ga vatru sagori i on bude spržen, može li se išta još od njeg napraviti? (6) Zato ovako veli Gospod Jahve: Kao što sam ja trs vinove loze među stablima šumskim predao vatri za ogrjev, tako ću stanovnike Jerusalema predati; (7) i okrenuti lice svoje protiv njih. Iako su iz vatre izisli, ipak će ih vatru progutati. Tad ćete vi znati da sam ja Jahve, kad okrenem lice svoje protiv njih. (8) Zato ću ja zemlju opustošiti, jer su se oni nevjerno ponijeli”, očituje Gospod Jahve.

Božija naklonost prema nevjernom Jerusalemu

16 Onda mi dode riječ Javhina: (2) “Sine čovječiji, obznani Jerusalemu gnušobe njegove, (3) i reci: Ovako Gospod Jahve veli Jerusalemu: Ti si porijeklom i rodom iz zemlje kanaanske, od oca Amorejca i majke Hitijke. (4) Na dan kad si se rodio ne odrezaše ti pupka niti te oprase vodom da te očiste; ne natrljaše te solju niti te u haljine umotaše. (5) Nijedno se oko nad tobom ne sažali da ti bilo šta od toga učini, da ti se smiluje. Nego te izbacise pod vedro nebo, jer ti bijaše gnusan na dan kad si se rodio.

(6) Ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se u krvi koprcaš; dok ti ležaše u svojoj krvi, ja ti rekoh: ‘Živi!’ Tako je, dok ti u svojoj krvi ležaše, ja ti rekoh: ‘Živi!’

(7) Ja te umnožih kao bilje poljsko. Ti se onda razraste, velik postade i dočeka dob zrelu; prsa ti se oblikovaše i kosa ti poraste. Ali ti bijaše nag i go.

(8) Onda ja prođoh kraj tebe i vidjeh te, kad gle, bješe došlo vrijeme da te prose; zato ja prostrijeh preko tebe haljinu svoju i pokrih ti golotinju. Ja ti se još zakleh i sklopih savez s tobom da postaneš moja”, očituje Gospod Jahve. (9) “Onda te ja vodom okupah, krv s tebe saprah i uljem te pomazah. (10) I još te u vezenu tkaninu obukoh i na noge ti sandale od fine kože obuh; i umotah te u lan ispredeni i pokrih te svilom. (11) Uresih te nakiton, na ruke ti stavih narukvice, a oko vrata ogrlicu. (12) Stavih ti i halku u nozdrve, naušnice na uši i lijepu krunu na glavu. (13) Tako ti bijaše okićena srebrom i zlatom, a haljina ti sva od ispredena lana, svile i vezenne tkanine. Jela si najbolje brašno, med i ulje; tako bijaše veoma lijepa i dostojna kraljice. (14) Onda se slava tvoja pronese među narode zbog ljepote tvoje, jer ona bijaše savršena zbog moga sjaja kojim te ja bijah obdario”, očituje Gospod Jahve.

(15) “Ali ti se uzdade u svoju ljepotu i odade se razvratu zbog svoje slave, i obasipaše svojim bludničenjem svakog prolaznika. (16) Neke svoje haljine ti uze, napravi sebi raznobojne uzvisine i na njima se odavaše razvratu, i ništa poput toga nikad nije bilo niti će ikad biti. (17) Ti uze i svoje lijepo predmete napravljenе od moga zlata i moga srebra, koje ti ja dадох, te načini sebi muške likove da s njima bludničiš. (18) Ti onda uze svoju vezenu tkaninu da ih pokriješ, te prinese pred njih moje ulje i moj tamjan. (19) I hljeb moj što ti ga dадох, najbolje brašno, med i ulje kojima sam te hranio, ti bi pred njih prinosila kao ugodan miris; tako je to bilo”, očituje Gospod Jahve. (20) “Povrh toga, sinove svoje i kćeri koje si meni rodila ti uzimаш, i žrtvovaše ih kumirima da ih požderu. Je li ti malo bilo bludničenja, (21) pa si djecu moju klala i prinosila ih kumirima tjerajući ih da prođu kroz vatru? (22) U svim svojim gnušobama i razvratu nisi se sjećala danā svoje mladosti kad si se naga i gola u svojoj krvi koprcala.

(23) Onda se dogodi, poslije sve opaćine tvoje – teško tebi, teškol, očituje Gospod Jahve – (24) da ti sagradi sebi svetište i napravi sebi uzvisinu na svakom trgu. (25) U pročelju svake ulice ti sagradi sebi uzvisinu i učini svoju ljepotu gnušnom, i

širaše svoje noge svakom prolazniku da umnožiš svoje bludničenje. (26) Ti se, isto tako, odavaše razvratu s Egipćanima, svojim pohotnim susjedima, i množaše svoje bludničenje da me rasrdiš. (27) Evo sad, ja digoh svoju ruku na te i umanjih ti opskrbu. I predahod te želji tvojih mrziteljica, kćerima filistinskim, koje se stide tvog razuzdanog ponašanja. (28) Ti si bludničila i s Asircima, jer se nisi bila zasilita; ti se odade razvratu s njima i opet se ne zasiti. (29) Ti još umnoži svoje bludničenje sa zemljom trgovaca, s Kaldejom, ali se ni njom ne zasiti.”

(30) “Kako vehrne srce tvoje”, očituje Gospod Jahve, “dok činiš sve to, djela drske bludnice. (31) Kad sagradi sebi svetište na uglu svake ulice i napravi sebi uzvisinu na svakom trgu, ti ne bješe kao bludnica jer ti preziraše novac. (32) Ti preljubnica, što uzimaš strance mjesto muža svoga! (33) Sve se bludnice daruju, a ti daješ darove svim svojim ljubavnicima da ih podmitiš, da bi ti odasvud dołazili radi bludničenja tvoga. (34) Zato si ti u svom bludničenju drugačija od onih žena, jer niko se ne odaje razvratu kao ti, jer ti plačaš, a tebi se ne plača; zato si drugačija.

(35) Zato, o bludnice, čuj riječ Jahvinu. (36) Ovako veli Gospod Jahve: Zato što se požuda tvoja izlijevala i golotinja se tvoja otkrila od tvog bludničenja s ljubavnicima tvojim i sa svim odvratnim kumirima tvojim, i zbog krvi tvojih sinova što si je davala kumirima, (37) zato ču ja, evo, okupiti sve ljubavnike s kojima si se naslađivala, baš sve one koje si voljela i sve one koji su ti mrski bili. Stoga ču ih odasvud protiv tebe sabrati i golotinju im tvoju razotkriti, da bi vidjeli svu golotinju tvoju. (38) Zato ču ti suditi kao što se sudi ženama koje počine preljub ili proliju krv; i sručit ču na te krv od gnjeva i ljubomore. (39) I predat ču te u ruke ljubavnicima tvojim, pa će oni porušiti tvoja svetišta, razoriti tvoje uzvisine, svuci s tebe odjeću, oteći ti nakit i ostaviti te nagu i golu. (40) Oni će nauhšati svjetinu na tebe, pa će te ona kamenovati i isjeći mačevima na komade. (41) Kuće će ti spaliti i izvršiti sudove nad tobom na oči mnogih žena. Tad ču ja zaustaviti tvoje bludničenje, a ti, povrh toga, više nećeš plaćati ljubavnike svoje. (42) Tako ču ja iskaliti gnjev svoj nad tobom i moja će se ljubomora okrenuti od tebe, i ja ču se smiriti i više se neću srditi. (43) Zato što se ti ne sjeti danā svoje mladosti, nego svim tim mene rasrdi, gle, ja ču ti zauzvrat oboriti na glavu ponašanje tvoje”, očituje

Gospod Jahve. “Zar se nisi odavao ovoj raskalašnosti povrh svih svojih drugih gnušoba?”

(44) Gle, svako ko navodi poslovice navest će ovu poslovicu o tebi: ‘Kakva mati, takva kći.’ (45) Ti si kći matere svoje, koja se gnušala nad svojim mužem i djecom. Ti si i sestra svojim sestrama, koje su se gnušale nad svojim muževima i djecom. Majka vam je bila Hitijka, a otac Amorejac. (46) A tvoja je starija sestra Samarija, koja živi sjeverno od tebe sa svojim kćerima; a tvoja je mlađa sestra, koja živi južno od tebe, Sodoma sa svojim kćerima. (47) Ali ti, ne samo da si njihovim putevima hodila i činila gnušobe poput njihovih, nego si, kao da je to pre malo, postupala pokvarenije nego one u svem svom ponašanju. (48) Života mi moga”, očituje Gospod Jahve, “Sodoma, tvoja sestra, i nje ne kćeri nisu učinile ono što ste ti i tvoje kćeri učinile. (49) Evo bješe krivnja tvoje sestre Sodome: ona i njene kćeri bile su osorne, imale su hrane napretek i živjele su bezbrižno, ali ona ne pomagaše siromasima i nevoljnicima. (50) Tako se one uzholiše i činjahu gadosti preda mnom. Zato ih ja uklonih kad to vidjeh. (51) Ali Samarija ne počini ni polovicu tvojih grijeha, jer ti počini više gadosti nego one. Tako si svim svojim gadostima koje si radila ti učinila da se tvoje sestre pokažu pravednim. (52) Ponesi i ti sramotu svoju, jer se spram tebe i na sestre tvoje s naklonosću gledalo. Zbog tvojih grijeha u kojima si postupala gnušnije nego one, one imaju više pravo nego ti. Tako je, stidi se i ti, i ponesi sramotu svoju, jer si učinila da sestre tvoje ispadnu pravedne.

(53) Ipak, ja ču njima vratiti blagostanje, blagostanje Sodome i kćeri njenih, blagostanje Samarije i kćeri njenih, i zajedno s njima tvoje blagostanje, (54) da ti poneseš ponijenje svoje i postodiš se zbog svega što si učinila kad si im utjeha postala. (55) Tvoje će se sestre, Sodoma sa svojim kćerima i Samarija sa svojim kćerima, vratiti u prijašnje stanje, i ti ćeš se sa svojim kćerima, isto tako, vratiti u svoje prijašnje stanje. (56) Zar nisi ti ime svoje sestre Sodome posprdno spominjala u vrijeme oholosti svoje, (57) prije negoli se opaćina tvoja otkrila? Tako sada ti postade porugom kćerima edomskim¹² i svima okolo, kćerima filistinskim – onima koji te okružuju, koji te preziru. (58) Ti si ponijela kaznu za svoju razuzdanost i gnušobę”, očituje Gospod.

¹² U mnogim hebrejskim rukopisima stoji kćerima aramejskim.

Sjećanje na savez

(59) Jer ovako veli Gospod Jahve: "Ja ču još postupiti s tobom onako kako si ti postupila, ti koja si raskidajući savez prezrela zakletvu.

(60) Ali, ja ču se sjetiti saveza svoga s tobom u dnama tvoje mladosti, i uspostaviti ču s tobom savez vječan. (61) Tad ćeš se ti sjetiti svojih puteva i postidjeti se kad primiš sestre svoje, i stariju i mlađu; i dat ču ih tebi za kćeri, ali ne zbog saveza tvoga. (62) Tako ču ja uspostaviti svoj savez s tobom, i ti ćeš znati da sam ja Jahve, (63) da se sjetiš i postidiš i nikad više usta svojih ne otvaraš zbog poniženja svoga, kad ti ja oprostim sve što si učinila", očituje Gospod Jahve.

Dva orla i loza

17 I dođe mi riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, postavi zagonetku i progovori slikovito kući Israilovojo, (3) i kaži: Ovako veli Gospod Jahve: Velik orao, velikih krila, dugih vršaka na krilima i gusta šarena perja, doletje u Libanon i zgrabi vrh kedra. (4) Otkide mu najvišu grančicu i odnese je u zemlju trgovaca; postavi je u grad prodavača. (5) I još uze nešto sjemena iz zemlje pa ga u plodno tlo posadi. Kraj obilnih ga voda namjesti; kao vrbu ga postavi. (6) Potom ono proklijia i od njeg nastade niska bujna loza s granama okrenutim prema orlu, a žile mu ostadoše pod njim. Tako iz njeg naraste loza, i ona dade mladice i pusti grane.

(7) Ali bijaše još jedan velik orao, velikih krila i s mnogo perja; i gle, ta loza pruži svoje žile prema njemu i pusti svoje grane k njemu iz lijehe gdje bješe posaćena, da je on zalijeva. (8) Ona bješe posaćena na dobrom tlu kraj obilnih voda, da daje grane i rađa plod i postane loza divna. (9) Reci: Ovako veli Gospod Jahve: Hoće li ona uspijevati? Neće li joj on žile iščupati i plodove potrgati, pa će ona usahnuti, tako da joj sve mладо lišće uvehne? Ni velikom snagom ni mnoštвom ne može se ona iz korijena iščupati. (10) Gle, iako je zasađena, hoće li uspijevati? Neće li sva usahnuti čim na nju zapuše istočnjak – uvehnuti u lijehama gdje je rasla?"

Kažnjavanje kralja Cidkijaha

(11) I još mi dođe riječ Jahvina: (12) "Reci kući odmetničkoj: Zar vi ne znate šta je ovo? Reci: Eto, kralj babilonski dođe u Jerusalem, uhvati mu kra-

lja¹³ i prvake, pa ih odvede sebi u Babilon. (13) Jednog iz kraljevske porodice¹⁴ uhvati pa s njim savez sklopi i natjera ga da položi prisegu. On odvede i junake iz zemlje, (14) da bi se kraljevstvo podvrglo, da se ne bi diglo, nego da bi se čuvajući savez održalo. (15) Ali on se pobuni protiv njega šaljući svoje glasnike u Egipat da mu daju konje i veliku vojsku. Hoće li uspijeti? Hoće li onaj koji tako radi umaći? Može li doista raskinuti savez i pobjeći? (16) "Života mi moga", očituje Gospod Jahve, "doista u zemlji kralja koji ga posadi na prijestolje, čiju on prisegu prezre i čiji savez on raskide, u Babilonu će on umrijeti. (17) Svojom mu silnom vojskom i velikom družinom faraon neće pomoći u ratu, kad sagrade nasipe i dignu opsadne zidove da živote mnoge zatru. (18) I prezre on prisegu te raskide savez, a gle, na vjernost se zakle, a opet sve to učini; neće umaći." (19) Zato ovako veli Gospod Jahve: "Života mi moga, moju zakletvu, koju on prezre, i moj savez, koji on raskide, ja ču mu o glavu obiti. (20) Ja ču mrežu svoju nad njim razapeti, i on će se u moju zamku uhvatiti. Potom ču ga odvesti u Babilon i s njim se ondje upustiti u sud o nevjeri koju je protiv mene počinio. (21) Svi će mu najbolji ljudi¹⁵ u svoj vojsci pasti od mača, a preživjeli će se raspršiti na svakom vjetru; i vi ćete spoznati da sam ja, Jahve, progovorio."

(22) Ovako veli Gospod Jahve: "I ja ču uzeti grančicu s visoka vrha kedrova i istaknuti je; ja ču odolomit s najviših grančica jednu krhku i posaditi je na visoku i uzvišenu goru. (23) Na visoku goru Israfilovu ja ču je posaditi, da bi grane pružala i rađala i izrasla u kedar veličanstveni. I ptice će se svakovrsne pod njim gnijezdit; gnijezdit će se u hladu grana njegovih. (24) Sve drveće poljsko znat će da sam ja Jahve; ja visoko drvo obaram, nisko uzdižem; zeleno drvo sušim, a dajem da suho cvjeta. Ja sam Jahve; ja sam progovorio, i ja ču to izvršiti."

Bog postupa pravedno

18 Onda mi dođe riječ Jahvina: (2) "Šta smjerate koristeći ovu poslovnicu o zemlji Israfilovoj: 'Očevi su jeli kiselo grožđe, i djeci trnu zubi'? (3) "Života mi moga", očituje Gospod Jahve, "vi doi-

¹³ Možda kralj Jehojsakin.

¹⁴ Tj. posljednjeg jehudejskog kralja Cidkijaha.

¹⁵ Tako je u aramejskim i sirjačkim rukopisima. U hebrejskom tekstu: *sva će mu mesta utočišta...*

sta više nećete koristiti ovu posloovicu u Israilu. (4) Gle, sve su duše moje; duša očeva kao i duša sinova moja je. Duša koja zgriješi umrijet će.

(5) Ali ko bude pravedan i bude vršio pravdu i pravednost, (6) i ne bude jeo¹⁶ u gorskim svetištima niti dizao očiju prema kumirima kuće Israilove, niti skrnjavio žene bližnjega svoga niti prilazio ženi u vrijeme mjesecnog pranja njena – (7) ako ne bude nikoga tlačio, nego dužniku zalog njegov vraćao, ne bude pljačkao, nego svoj hljeb gladnoma davao i gologa odijevao, (8) ako ne bude novac uz kamatu posuđivao niti zelenošio, ako bude čuvao svoju ruku od opaćine i bude provodio istinsku pravdu među ljudima, (9) ako bude hodio po odredbama mojim i brižljivo se držao naredbi mojih – taj je pravedan, i zaciјelo će živjeti”, očituje Gospod Jahve.

(10) “Bude li on imao sina nasilnika koji bude krv proljevao ili nešto od toga bratu činio – (11) iako on sam ništa od toga nije učinio – to jest koji bude jeo u gorskim svetištima i skrnjavio ženu bližnjega svoga, (12) tlačio siromaha i nevoljnika, pljačkao, ne vraćao zaloga, dizao oči prema kumirima i činio gadosti, (13) posuđivao novac uz kamatu i zelenošio – hoće li on živjeti? On neće živjeti! Sve je te gnusobe učinio; zaciјelo će biti smaknut; krv će njegova na nj pasti.

(14) A gle, bude li on imao sina koji uvidi sve grijehu koje je otac njegov počinio, i razmisli, te ne postupi isto, (15) koji ne bude jeo u gorskim svetištima niti dizao očiju prema kumirima kuće Israilove, niti ženu bližnjega svoga skrnjavio, (16) niti koga tlačio, niti zaloga zadržavao, niti pljačkao, nego bude svoj hljeb gladnoma davao i bude gologa odijevao, (17) koji bude svoju ruku čuvao od opaćine¹⁷, ne bude uzimao kamatu ni zelenošio, nego bude naredbe moje vršio i bude po odredbama mojim hodio – on neće umrijeti zbog opaćine očeve; on će zaciјelo živjeti. (18) A njegov otac, zato što je iznuđivao, pljačkao brata svoga i činio ono što nije dobro u narodu svome – gle, on će umrijeti zbog opaćine svoje.

(19) Ali vi govorite: ‘Zašto da sin ne trpi kaznu za očevu opaćinu?’ Bude li sin vršio pravdu i pravednost i brižljivo se držao naredbi mojih, on će zaciјelo živjeti. (20) Osoba koja zgriješi umrijet će. Sin neće trpjeti kaznu za očevu opaćinu, niti će otac

trpjeti kaznu za sinovu opaćinu; na pravedniku će biti pravednost njegova, a na zlikovcu zlo njegovo. (21) Ali ako se zlikovac okani grijeha koje je počinio, pa se bude držao svih odredbi mojih i bude vršio pravdu i pravednost, on će zaciјelo živjeti; on neće umrijeti. (22) Svi prijestupi koje je počinio neće se spominjati protiv njega; zbog pravednosti koju je vršio on će živjeti. (23) Je li meni draga smrt zlikovca”, očituje Gospod Jahve. “a da mi nije draže da se on okani svojih puteva, pa da živi?

(24) A ako se pravednik okreće od svoje pravednosti, bude činio opaćinu i radio gadosti sve onako kako ih čini zlikovac, hoće li on živjeti? Sva pravedna djela koja je učinio neće se spominjati zbog nevjere koju je počinio i grijeha koji je uradio; zbog njih će on umrijeti. (25) Ali vi govorite: ‘Put Gospodov nije pravedan?’ Čuj sad, o kućo Israilova! Zar moj put nije pravedan? Zar tvoji putevi nisu nepravedni? (26) Ako se pravednik okreće od svoje pravednosti, bude činio opaćinu, pa zbog toga umre – zbog opaćine koju je počinio umrijet će. (27) A opet, ako se zlikovac okani svoga zla koje je činio, pa bude vršio pravdu i pravednost, život će svoj spasiti. (28) Zato što je razmislio i okrenuo se od svih prijestupa koje je činio, on će zaciјelo živjeti; on neće umrijeti. (29) A kuća Israilova govorit: ‘Put Gospodov nije pravedan.’ Zar moji putevi nisu pravedni, o kućo Israileva? Zar tvoji putevi nisu nepravedni?

(30) Zato će ti ja suditi, o kućo Israilova, svakom po ponašanju njegovu”, očituje Gospod Jahve. “Pokajte se i okreňte od svih svojih prijestupa, inače će vas upropastiti opaćina vaša. (31) Odbacite od sebe sve prijestupe što ste ih činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Jer zašto da umreš, o kućo Israileva? (32) Ta meni ničija smrt nije draga”, očituje Gospod Jahve. “Zato, pokajte se, i živite.”

Tužaljka za israelskim prvacima

19 “A ti zapjevaj tužaljku za prvacima Israilevim, (2) i reci:

Šta majka tvoja bijaše?

Lavica među lavovima!

Među laviće lijegaše,
mlade svoje odgajaše.

(3) Kad othrani jedno mlado,
ono postade lavom
i nauči da plijen svoj dere;
ljude proždiraše.

(4) Onda narodi za nj čuše;

¹⁶ Tj. ne bude jeo mesa životinja žrtvovanih kumirima.

¹⁷ Tako je u grčkim rukopisima. Hebrejski: *od siromaha*.

on upade u jamu njihovu,
i oni ga kukama odvedoše
u zemlju egipatsku.
(5) Kad ona vidje, čekajući,
da joj je nada izgubljena,
uze drugo mlado svoje
i od njega mlada lava učini.
(6) I šetaše se on među lavovima;
mlad lav postade,
nauči da plijen svoj dere;
ljude proždiraše.
(7) On im uništi utvrde¹⁸
i opustoši gradove;
i užasnu se zemlja i sve što je u njoj
od rike njegove.
(8) Onda se narodi digoše na njega
posvuda iz svojih pokrajina,
i razapeše nad njim mrežu svoju;
on upade u jamu njihovu.
(9) Oni ga kukama bacše u kafez
i odvedoše kralju babilonskom;
odvedoše ga u tamnicu,
da se glas njegov više ne čuje
na gorama Israilovim.
(10) Majka tvoja bješe kao loza u vinogradu¹⁹,
pokraj vode zasađena;
ona bješe rodna i granata
od obilne vode.
(11) I imade jake grane dostojarne žezla vladarskoga,
i visinom se iznad oblaka uzdiže, te se u visini mnoštvo grančica na njoj vidje.
(12) Ali u bijesu iščupana bješe;
bačena na zemlju bješe;
i istočnjak joj sasuši plod,
jaka grana njezina otkinuta bješe
te uvehnu;
vatra je uništi.
(13) A sad je posađena u pustinju,
u suhu i žednu zemlju.
(14) I suknu vatru iz njezine grane;
uništi joj mladice i plod,
te na njoj nema jake grane,
žezla vladarskoga.”
Ovo je tužaljka, i uzima se tužaljkom.

Israilova buntovnička priroda

20 Sedme godine²⁰, u petome mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, dođoše neke starješine israelske da upitaju za nešto Boga te sjedoše preda me. (2) I dode mi riječ Jahvina: (3) “Sine čovječiji, progovori sinovima Israilem i reci im: Ovako veli Gospod Jahve: Jeste li došli da me nešto pitate? Života mi moga, očituje Gospod Jahve, mene vi nećete pitati. (4) Hoćeš li im ti suditi, hoćeš li im suditi, sine čovječiji? Neka znaju gnušobe očeva svojih; (5) i reci im: Ovako veli Gospod Jahve: Onoga dana kad sam ja odabrao Israile i zakleo se potomcima kuće Jakovljeve i objavio im se u zemlji egipatskoj, kad sam im se zakleo riječima – ja sam Jahve, vaš Bog – (6) toga dana ja sam im se zakleo da će ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju im bijah izabrao, kojom med i mlijeko teku, koja je najslavnija od svih zemalja. (7) Ja im rekoh: Odbacite od sebe, svako od vas, gnušobe kojima vam se oči naslađuju, i ne kaljajte se kumirima egipatskim; ja sam Jahve, vaš Bog. (8) Ali se oni pobuniše protiv mene i ne htjedoše me poslušati; nijedan ne odbaci gnušobe kojima im se oči naslađivahu niti ostavi kumire egipatske. Potom ja riješih da izlijem svoj gnjev na njih, da iskalim srdžbu svoju na njima usred zemlje egipatske. (9) Ali ja djelovah radi imena svoga, da se ono ne bi skrnavilo na oči naroda među kojima oni bijahu, pred čijim im se očima ja bijah objavio izvodeći ih iz zemlje egipatske. (10) I izvedoh ih iz zemlje egipatske i odvedoh u pustinju. (11) Dadoh im svoje odredbe i obavijestih ih o naredbama svojim, po kojima će onaj ko ih bude vršio živjeti. (12) I dadoh im svoje subote kao znak između mene i njih, da znaju da sam ja Jahve, koji ih posvećuje. (13) Ali se kuća Israileva pobuni protiv mene u pustinji. Oni nisu hodili po odredbama mojim i odbijali su naredbe moje, po kojima će onaj ko ih bude vršio živjeti; a subote su moje mnogo skrnavili. Onda ja riješih da izlijem svoj gnjev na njih u pustinji, da ih istrijebam. (14) Ali ja to činih radi imena svoga, da se ono ne bi skrnavilo na oči naroda pred čijim ih očima ja izvedoh. (15) I ja im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju im dadoh, kojom med i mlijeko teku, koja je slava svih zemalja, (16) jer oni odbaciše naredbe moje, a po odredbama mojim ne hodiše; i subote moje

¹⁸ Tako je u aramejskim rukopisima. U hebrejskom stoji *On im poznade udovice*, tj. on lijegeše s njihovim udovicama.

¹⁹ Ili u twojoj krvi.

²⁰ Tj. sedme godine našeg progonstva.

skrnaviše, jer im srca neprestano kumirima njihovim hrliše. (17) Ipak, oko ih moje poštedje da ih ne uništим, i ja ih ne istrijebih u pustinji.

(18) Ja rekoh njihovim sinovima u pustinji: Ne hodite po odredbama očeva svojih, niti se držite naredbi njihovih, niti se kaljajte kumirima njihovim. (19) Ja sam Jahve, Bog vaš; hodite po odredbama mojim i brižljivo se držite naredbi mojih. (20) Posvećujte subote moje, pa će one biti znakom između mene i vas, da znate da sam ja Jahve, Bog vaš. (21) Ali se djeca pobuniše protiv mene; ne hodiše po odredbama mojim niti se brižljivo držahu naredbi mojih, po kojima će onaj ko ih bude vršio živjeti; subote su moje skrnavili. Zato riješih da izlijem na njih gnjev svoj, da iskalim srdžbu svoju na njima u pustinji. (22) Ali ja zadržah ruku svoju i djelovah radi imena svoga, da se ono ne bi skrnavilo na oči naroda pred čijim ih očima ja izvedoh. (23) I ja im se zakleh u pustinji da će ih raspršiti među narode i rasijati po zemljam, (24) jer ne bijahu brižljivi da se drže naredbi mojih, nego odbacivahu odredbe moje i skrnaviše subote moje, i upirahu oči u kumire očeva svojih. (25) I ja im dадох odredbe koje ne bijahu dobre i naredbe po kojima ne mogahu živjeti; (26) i proglaših ih nečistim zbog žrtava njihovih, kad su svu svoju prvorodenčad klali i provodili kroz vatrnu, da ih užasnem, da znaju da sam ja Jahve.

(27) Zato, sine čovječiji, progovori kući Israilovoj i kaži joj: Ovako veli Gospod Jahve: A opet, time očevi vaši huliše na me postupajući nevjerno prema meni. (28) Kad ih ja uvedoh u zemlju za koju se zakleh da će im je dati, gdje god bi ugledali kakvo visoko brdo i kakvo lisnato stablo, ondje bi prinosili svoje žrtve koje su me izazivale na srdžbu. Povrh toga, ondje spravljahu svoje ugodne mirise i ondje izlijevahu svoje žrtve ljevanice. (29) Onda im ja rekoh: Kakva je to užvisina na koju vi idete? Zato se ona i dan-danas zove Bama²¹. (30) Zato kaži kući Israilovoj: Ovako veli Gospod Jahve: Hoćete li se kaljati onako kako su se kaljali očevi vaši i odavati se razvratu za njihovim gnušobama? (31) Kad prinosite svoje darove, kad koljete i provodite kroz vatrnu svoje sinove, vi se do dana današnjega svim svojim kumirima kaljate. I zar da mene vi za savjet pitate, o kući Israilova? Života mi mogu, očituje Gospod Jahve, "mene nećete za savjet pitati. (32) Neće se zbiti ono što vam je na

umu kad gorovite: 'Mi ćemo biti kao narodi, kao plemena u zemljama što služe drvetu i kamenu.'

Bog će vratiti Israil u njegovu zemlju

(33) Života mi mogu", očituje Gospod Jahve, "zajcijelo će ja čvrstom šakom i ispruženom rukom i gnjevom izlivenim biti kralj nad vama. (34) Ja će vas izvesti iz naroda, i okupiti vas iz zemalja po kojima ste raspršeni, čvrstom šakom i ispruženom rukom i gnjevom izlivenim; (35) i odvest će vas u pustinju naroda, i ondje će se licem u lice s vama u sud upustiti. (36) Kao što se upustih u sud s očevima vašim u pustinji zemlje egiptanske, tako će se ja s vama u sud upustiti", očituje Gospod Jahve. (37) "Ja će vas provesti ispod štapa i natjerati vas da se držite obaveza iz saveza; (38) i očistit će vas od odmetnika i onih što čine prijestupe prema meni; ja će ih izvesti iz zemlje gdje prebivaju, ali oni neće ući u zemlju Israilovu. Tako ćete vi znati da sam ja Jahve. (39) A vi, o kućo Israilova", ovako veli Gospod Jahve, "idite, neka svako služi kumiru svome, ali ćete me kasnije zaciјelo slušati, i moje sveto ime više nećete skrnaviti svojim darovima i kumirima svojim. (40) Jer na svetoj gori mojoj, na visokoj gori Israilovojoj", očituje Gospod Jahve, "ondje će sva kuća Israilova, svi oni, meni služiti u zemlji; ondje će ih ja prihvati i ondje će ja tražiti prinose vaše i vaše najbolje darove sa svim svetinjama vašim. (41) Kao ugodan miris ja će vas prihvati kad vas izvedem iz naroda i okupim vas iz zemalja po kojima ste raštrkani; i pokazat će se svetim među vama na oči naroda. (42) I vi ćete znati da sam ja Jahve kad vas uvedem u zemlju Israilovu, u zemlju za koju se zakleh da će je dati praočevima vašim. (43) Ondje ćete se vi sjetiti puteva svojih i svih djebla svojih kojima ste se okaljali; i sami ćete se nad sobom gnušati zbog svih zlodjela što ste ih počinili. (44) Tad ćete spoznati da sam ja Jahve kad ja postupim prema vama radi imena svoga, a ne po vašim zlim putevima ni po vašim pokvarenim djenama, o kućo Israilova", očituje Gospod Jahve.

Proročanstva protiv Negeva

²²(45) I dođe mi riječ Jahvina: (46) "Sine čovječiji, okreni lice prema Temanu²³ i progovori protiv juga i proriči protiv šumovite zemlje negevske,

²¹ Bama znači užvisina.

²² U hebrejskom tekstu 21:1.

²³ Ili jug.

(47) i kaži šumi negevskoj: Čuj riječ Jahvinu: ova-ko veli Gospod Jahve: Evo, ja ču potpaliti u tebi va-tru, te će ona u tebi progutati svako zeleno i svako suho drvo; razbuktjela se vatra neće ugasiti, i sva-če lica od juga do sjevera njome biti spržena. (48) I svi će ljudi vidjeti da sam je ja, Jahve, potpalio; ona se neće ugasiti.”

(49) Tad ja rekoh: “Ah, Gospode Jahve! Za mene govore: ‘Zar on ne govori slikovito?’”

Mač Božiji

21 I dode mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, upravi lice prema Jerusalemu i progovori protiv svetišta i proriči protiv zemlje Israilove; (3) i kaži zemlji Israilovojo: Ovako veli Jahve: Evo me protiv tebe; i isukat ču mač svoj iz korica i odsjeći od tebe pravednoga i opakoga. (4) Da odsijecem od tebe pravednoga i opakoga, zato će se mač moj trgnuti iz svojih korica na sve ljude od juga do sjevera. (5) Tako će svi ljudi znati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica. On se više u korice neće vratiti. (6) A ti, sine čovječiji, uzdiši skrhana srca i u gorkoj žalosti, stenji na oči njihove. (7) A kad ti kažu: ‘Žašto stenješ?’, ti reci: Zbog vijesti koja stiže; i svako će srce omekšati, i sve će ruke malaksati, svaki će duh klonuti i sva će koljena kleknuti. Eto je dolazi, i ispunit će se, očituje Gospod Jahve.”

(8) Opet mi dode riječ Jahvina: (9) “Sine čovječiji, proriči i reci: Ovako veli Gospod. Reci:

Mač, mač naoštren,

i k tome još, uglačan!

(10) Naoštren da kolje,

uglačan da sijeva poput munje!

Zar da se radujemo žezlu moga sina²⁴? Mač prezire svaki takav štap. (11) Mač je dat da se uglača, da se u ruke prihvati; naoštren je i uglačan, da se dade u ruke ubojici. (12) Vapi i kukaj, sine čovječiji, jer on je protiv naroda moga, on je protiv svih prvaka Israilovih. Oni su izručeni maču s narodom mo-jim, zato udri po bedrima svojim. (13) Jer kušnja je tu, pa kako da se to ne desi kad si ti prezreo žezlo? – očituje Gospod Jahve.

(14) Stoga ti, sine čovječiji, proriči i plješći ruka-ma; i neka mač dvaput, triput udari, mač za ubi-janje. To je mač za veliko klanje, što ih okružuje, (15) da im srca klonu i da mnogi padnu. Na svim kapijama svojim ja dадох маč svjetlucavi. Ah! On

je načinjen da udara kao munja, spreman za kla-nje. (16) Pokaži se oštrim, idi nadesno; postavi se, idi nalijevo, kud god ti je oštrica okrenuta. (17) I ja ču pljeskati rukama, i utolit ču bijes svoj; ja, Jahve, progovorio sam.”

Sredstvo Božije kazne

(18) Dode mi riječ Jahvina: (19) “A ti, sine čovječiji, označi dva puta kojim će doći mač kralja babi-lonskoga; oba će izlaziti iz jedne zemlje. I postavi putokaz; postavi ga tamo gdje se put grana prema gradu. (20) Označi put maču da dode u Rabu si-nova Amonovih i u Jehudu, u utvrđeni Jerusalem. (21) Jer kralj babilonski stoji na raskršću puta, na početku dvaju puteva, da vrača; baca strelice, pita za savjet kućne kumire, gleda u jetru. (22) U de-nicu mu pade žrijeb za Jerusalem, da postavi pro-bojne ovnove, da pozove na klanje, da pusti bojni poklič, da postavi ovnove za probijanje kapija, da naspe nasipe, da podigne opsadni bedem. (23) A to će se njima učiniti kao lažno vračanje; oni polo-žiše svečane prisege. Ali on će podsjetiti na opaćinu, da bi oni bili uhvaćeni.

(24) Zato ovako veli Gospod Jahve: Zato što ste uči-nili da se vaša opaćina spominje, time što su vaši prijestupi otkriveni, pa se u svim vašim djelima vaši grijesi vide, zato što se na vas podsjetilo, bit će te šakom zgrabljeni. (25) A tebi, o podli zlikovče, kraljeviću israelski, čiji je dan došao u vremenu konačne kazne, (26) ovako veli Gospod Jahve: Skloni turban i skini krunu; ništa više neće biti isto. Uz-digni onoga koji je unižen, a ponizi onoga koji je uzvišen. (27) U ruševinu, u ruševinu, u ruševinu ja ču ga pretvoriti. Ali toga više neće biti dok ne dođe onaj čije to bude pravo, a njemu ču ga ja dati.

(28) A ti, sine čovječiji, proriči i govori: Ovako veli Gospod Jahve o sinovima Amonovim i o njihovoj sramoti, i kaži: Mač, mač je isukan, za klanje uglačan, da ubija, da bude kao munja – (29) dok ti lažna ukazanja gledaju, dok ti lažno vračaju – da se stavi na vrat zlikovcima podlim, čiji je dan došao u vremenu konačne kazne. (30) Vrati ga u korice! U mjestu gdje si stvoren, u zemlji gdje si se rodio ja ču ti suditi. (31) Ja ču izliti svoje ogorčenje na tebe; ja ču raspiriti na te vatrui gnjeva svog, i izručit ču te u ruke okrutnim ljudima, iskusnim zatirateljima. (32) Ti ćeš biti gorivo za vatrui; tvoja će krv biti sred zemlje. Neće te više spominjati, jer ja, Jahve, progovorio sam.”

²⁴ Tj. Jehuda.

Israelovi grijesi

22 Onda mi dođe riječ Jahvina: (2) "A ti, sine čovječiji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi okrvavljenom gradu? Onda ga natjeraj da spozna sve gnušobe svoje. (3) Ti reci: Ovako veli Gospod Jahve: Grad što u svojoj sredini krv prolijeva, da bi mu vrijeme došlo, i što kumire pravi, da bi se okaljao. (4) Kriv si za krv što si je prolio i okaljao si se kumirima svojim što si ih napravio. Tako si prizvao dan svoj i dočekao godine svoje; zato sam te ja učinio sramotom narodima i ruglom svim zemljama. (5) Oni koji su blizu i koji su daleko od tebe rugat će ti se, tebi koji si na zlu glasu, pun nemira.

(6) Gle, vladari israilski, svaki prema svojoj moći, bijahu u tebi, da bi krv prolijevali. (7) Oni prezriju postupahu s ocem i majkom u tebi. Usred tebe stranca tlačiše; siročetu i udovici nepravdu nanošiše. (8) Ti prezre svetinje moje i oskrnavi subote moje. (9) U tebi bijahu klevetnici, da bi krv prolijevali, i u tebi su jeli po svetištima gorskim. Usred tebe besramna djela počiniše. (10) U tebi otkriše golotinju svojih očeva²⁵; u tebi poniziše onu koja je nečista od svoga mjesecnog pranja. (11) Jedan počini gadost sa ženom bližnjega svoga, a drugi besramno oskrvnu snahu svoju. A treći ponizi svoju sestru, kćerku oca svoga. (12) U tebi primahu mito, da bi krv prolijevali; ti si uzimao kamatu i lihvu i činio si nažao bližnjima svojim da bi tlačeći stekao dobit, a mene si zaboravio", očituje Gospod Jahve.

(13) "Zato, evo, ja udaram rukom svojom po nepoštenoj zaradi koju su stekao i krvi prolivenoj u tebi.

(14) Može li srce tvoje izdržati, ili mogu li ti ruke biti jake u danima kad te ja rukama uhvatim? Ja, Jahve, progovorih, i djelovat ću. (15) Ja ću te rasprišti među narode i rasijat ću te po zemljama, i uklonit ću iz tebe nečistoću tvoju. (16) Zbog tebe ću se ja oskrvnuti²⁶ na oči naroda, i znat ćeš da sam ja Jahve."

(17) I dođe mi riječ Jahvina: (18) "Sine čovječiji, kuća Israileva postade mi troska; svi su oni mjeđ i kalaj i željezo i olovo u peći; oni su troska od srebra. (19) Zato ovako veli Gospod Jahve: Zato što svi postadoste troska, zato ću vas, evo, ja okupiti u

sredinu Jerusalema. (20) Kao što se u peć skuplja srebro i mjeđ i željezo i olovo i kalaj, da se na njih raspripi vatra, da se rastale, tako ću ja vas okupiti u srdžbi svojoj i gnjevu svome, i ondje ću vas položiti i rastaliti. (21) Ja ću vas sabrati i raspiriti na vas vatru gnjeva svoga, i vi ćete se usred nje rastopiti. (22) Kao što se srebro topi u peći, tako ćete se i vi usred nje rastopiti; i znat ćete vi da sam ja, Jahve, izlio gnjev svoj na vas."

(23) I dođe mi riječ Jahvina: (24) "Sine čovječiji, kaži joj: Ti si zemlja koja nije očišćena, na koju nije pala kiša u dan ogorčenja. (25) Njegovi poglavari su²⁷ poput lava što riče dok razdire pljen svoj. Oni živote prožirahu; uzimahu blago i dragocjnosti; umnožiše udovice usred njega. (26) Svećenici njegovi učiniše nasilje zakonu mom i oskrvnuše svetinje moje; oni ne razlikovahu sveto od svjetovnog, i ne poučavahu razlici između nečistoga i čistog; i zatvarahu oči pred subotama mojim, a ja sam oskrvnut među njima. (27) Njegovi su prvaci u njemu kao vukovi što pljen razdiru, krv proljevaju i živote uništavaju, da bi stekli nepoštenu zaradu. (28) Njegovi proroci razmazaše kreč za njih, gledajući lažna ukazanja i lažno im vraćajući: 'Ovako veli Gospod Jahve', kad Jahve progovorio nije. (29) Narod je u zemljji tlačio i pljačkao i nanošio nepravdu siromahu i nevoljniku, i bespravno je tlačio došlaca. (30) Ja sam tražio među njima čovjeka koji bi podigao zid i stao preda me u rupu za zemlju, da je ne uništим, ali ne nađoh nijednoga. (31) Zato ja izlih ogorčenje svoje na njih; zatrijeh ih vatrom gnjeva svoga; puteve im njihove o glavu razbih", očituje Gospod Jahve.

Dvije sestre bludnice – Samarija i Jerusalem

23 Dođe mi opet riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, bile dvije žene, kćeri jedne majke; (3) i one se odadoše razvratu u Egiptu. Odadoše se bludu u mladosti; ondje su im grudi stiskali i ondje su im prsa djevojačka milovali. (4) Starijoj bješe ime Ohola, a sestri joj Oholiba. I one postadoše moje, i rodiše sinove i kćeri. Ovo su im imena: Ohola je Samarija, a Oholiba je Jerusalem. (5) Ohola se odade razvratu dok je još moja bila; i ona je žudjela za svojim ljubavnicima, za Asircima,

²⁵ Tj. lijegaše s prilježnicama svojih očeva.

²⁶ Tako je u grčkim, sirjačkim, latinskim i nekim hebrejskim rukopisima. U mazoretskom tekstu stoji *ti ćeš se oskrvnuti*.

²⁷ Tako je u grčkim rukopisima. U hebrejskim stoji *Zavjera njegovih porodica je...*

ratnicima, (6) odjevenim u grimiz, namjesnicima i prvacima, sve samim poželjnim mladićima, konjanicima što jašu na konjima. (7) Ona ih obasu svojim bludničenjem, sve najbolje Asirce; i sa svima za kojima je žudjela, sa svim njihovim kumirima ona se okalja. (8) Ona se ne okani svoga bludničenja iz Egipta; jer u mladosti njezinoj ljudi lijegahu s njom i milovahu joj grudi djevojačke i izljevahu na nju svoju požudu. (9) Zato je ja predadoh u ruke njenim ljubavnicima, u ruke Asircima, za kojima je žudjela. (10) Oni je obeščastiše; uzeše joj sinove i kćeri, a nju ubiše mačem. Tako ona postade ruglom među ženama, i na njoj bi izvršen sud. (11) I vidje to njezina sestra Oholiba, ali ona bješe pokvarenija u svojoj požudi od nje, i njen bludničenje bješe gore od bludničenja sestre njene. (12) Ona je žudjela za Asircima, namjesnicima i prvacima, ratnicima, raskošno odjevenim, konjanicima što jašu na konjima, sve samim poželjnim mladićima. (13) Ja vidjeh da se ona okaljala; obje istim putem podoše. (14) Ali ona umnoži svoje bludničenje. I ugleda muškarce naslikane na zidu, likove Kaldejaca naslikane crvenom bojom, (15) opasnih bedara, s lepršavim turbanima na glavama, svaki je izgledao kao zapovjednik, kao Babilonci u Kaldeji, zemlji gdje su se rodili. (16) Kad ih ugleda, obuze je žudnja za njima te im posla glasnike u Kaldeju. (17) Babilonci joj dodoše u ljubavnu postelju i okaljaše je svojim razvratom. A kad se ona okalja s njima, zgodiše joj se. (18) Ona razotkri svoje bludničenje i otkri golotinju svoju; onda mi se ona zgadi, kao što mi se zgadila sestra njezina. (19) Ali ona umnoži svoje bludničenje, sjećajući se dana svoje mladosti kad se u zemlji egipatskoj odavala razvratu. (20) Žudjela je za ljubavnicima čija spolovila bijahu kao u magaraca, a sjeme kao u konja. (21) Tako si čeznula za razuzdanošću svoje mladosti kad su ti Egipćani grudi stiskali i milovali prsa djevojačka.²⁸

(22) Zato, Oholibo, ovako veli Gospod Jahve: Gle, ja će dići tvoje ljubavnike na te, od kojih si se ti okrenula, i odasvud će ih dovesti na te: (23) Babilonce i sve Kaldejce, Pekođane i Šoance i Koance, i s njima sve Asirce, poželjne mladiće, sve same namjesnike i prvake, zapovjednike i ratnike; svi oni konje jašu. (24) Oni će navaliti na te naoružani, s kolima bojnim i teretnim i vojskom naroda. Oni će se na sve strane poredati protiv tebe sa štitilom

i štitom i kacigom; ja će im povjeriti sud, i oni će ti suditi po svojim običajima. (25) Ja će okrenuti ljubomoru svoju na te, da bi oni gnjevno postupili s tobom. Oni će tebi odsjeći nos i uši, a tvoji preživjeli past će od mača. Oni će ti odvesti sinove i kćeri, a preživjele tvoje progutat će vatra. (26) I svući će haljine s tebe i oteti sve tvoje dragulje krasne. (27) Tako će ja prekinuti raskalašenost tvoju i bludničenje tvoje još iz zemlje egipatske, pa ti više nećeš dizati oči prema njima niti se sjećati Egipta. (28) Jer ovako veli Gospod Jahve: Gle, ja će te predati u ruke onima koje mrziš, u ruke onih od kojih si se okrenula. (29) Oni će mrsko postupati s tobom, uzeti sve plodove truda tvoga i ostaviti te golu i nagu. I otkrit će se golotinja bludničenja tvog, i raskalašenost tvoja i bludničenje tvoje. (30) To će ti biti učinjeno jer si se odala razvratu s narodima, jer si se okaljala s njihovim kumirima. (31) Hodila si putem svoje sestre; zato će ti ja dati u ruku pehar njen. (32) Ovako veli Gospod Jahve: Ti ćeš ispititi pehar svoje sestre, koji je dubok i širok.

Ti ćeš biti ismijavana i izvrgnuta ruglu; i time će čaša biti prepunjena.

(33) Ispunit će se pijanstvom i tugom, iz pehara užasa i pustoši, pehara svoje sestre Samarije.

(34) Ti ćeš iz njega piti i iskapiti ga. Potom ćeš oglodati njegove komadiće i rastrgati svoje grudi;

jer ja sam progovorio, očituje Gospod Jahve.

(35) Stoga ovako veli Gospod Jahve: Zato što ti mene zaboravi i za leđa me baci, ispaštaj sad kaznu za raskalašenost svoju i bludničenje svoje.”

(36) Jahve mi još reče: “Sine čovječiji, hoćeš li suditi Oholi i Oholibi? Onda im pokaži gnusobe njihove. (37) Jer one počiniše preljubu i ruke su im okrvavljenе. Tako počiniše preljubu s kumirima svojim, pa i sinove svoje, koje mi rodiše, njima za hranu kroz vatru provedoše. (38) Još mi i ovo učiniše: istoga dana okaljaše moje svetište i oskvrnuše moje subote. (39) Jer kad djecu svoju zaklaše kumirima svojim, istoga dana udioše u moje svetište da ga oskvru; i eto, tako uradiše u mojoj kući. (40) I još ste slale po muškarce izdaleka, kojima bi glasnik poslan bio; i gle, oni bi došli – za njih si se ti kupala, oči svoje mazala i ukrasima se kitila; (41) i sjedila si na gizdavom ležaju pred kojim bješe prostrta trpeza na koju ti bješe stavila moj

²⁸ Tako je u sirjačkim rukopisima. Hebrejski je ovdje nejasan.

tamjan i ulje moje. (42) Vika bezbržna mnoštva čula se kod nje; i dovođeni su Sibinjani²⁹ iz pustinja s mnoštvom ljudi. I oni su stavljali ženama na ruke narukvice i na glave krasne krune.

(43) Tad ja rekoh o onoj koja bješe iscrpljena preljubama: Hoće li oni činiti preljubu s njom sad kad je ovakva? (44) A oni su joj ulazili kao kad ulaze bludnici. Tako su ulazili Oholi i Oholibi, ženama raskalašnim. (45) Ali pravednici će njima suditi kao što se sudi preljubnicama i kao što se sudi ženama koje su prolile krv, jer su one preljubnice i ruke su im okrvavljenе.

(46) Jer ovako veli Gospod Jahve: Dovedite protiv njih družinu i predajte ih užasu i grabeži. (47) Družina će ih kamenovati i posjeći mačevima; sinove će im i kćeri pobiti, a kuće im spaliti. (48) Tako će ja prekinuti raskalašenost u zemlji, da sve žene budu opomenute i da ne postupaju raskalašeno kao vi. (49) Vaša raskalašenost bit će vam naplaćena, i vi ćete ispaštati kaznu za klanjanje kumirima svojim; tako ćete znati da sam ja Gospod Jahve.”

Uzavreli lonac

24 Dode mi riječ Jahvina devete godine, u desetome mjesecu, desetoga dana toga mjeseca: (2) “Sine čovječiji, zapiši ime ovoga dana, baš ovoga dana. Upravo danas babilonski je kralj opkolio Jerusalem. (3) Progovori slikovito odmetničkoj kući i reci joj: Ovako veli Gospod Jahve: Pristavi lonac, pristavi i nalij vode u nj;

(4) stavi u nj komade, sve dobre komade, but i plećku; napuni ga probranim kostima.

(5) Uzmi najbolje od stada, i k tome još, nakupi drva ispod lonca. Neka dobro uzavri.

Skuhaj i kosti u njemu.

(6) Zato ovako veli Gospod Jahve:

Teško okrvavljenom gradu, loncu zahrđalu,

čija se hrđa ne da skinuti!

Vadi iz njega komad po komad ne birajući.

(7) Jer krv je njegova usred njega; na goloj je stijeni ostavi; na zemlju je ne prolij, da je prašinom prekrije.

(8) Da gnjev plane radi osvete, ja ostavih krv njegovu na golu stijenu, da ona ne bude prekrivena.

(9) Zato ovako veli Gospod Jahve: Teško okrvavljenom gradu!

Ja ću još gomilu većom učiniti.

(10) Nakupi drva, vatru potpali, dobro skuhaj meso i umiješaj začine, i neka kosti izgore.

(11) Onda ga pristavi prazna na žeravicu, da se užari

i da mu se mjesto usija

i nečistoća se njegova u njemu rastopi, hrđe njegove nestane.

(12) Uzalud sam se umarao, ali velika hrđa s njega ne spade; neka mu hrđa bude u vatri!

(13) Ipak, kad te ja očistih u tvojoj prljavoj raskalašnosti,

ti ne postade čista od svoje prljavštine; ti više nećeš biti očišćena

dok ja ne iskalim gnjev svoj nad tobom.

(14) Ja, Jahve, progovorio sam; vrijeme je, i ja ću djelovati. Neću popustiti, i neću štedjeti, i neće mi žao biti; po tvojim putevima i po tvojim djelima ja ću ti suditi, očituje Gospod Jahve.”

Smrt je Ezekielove žene znak

(15) I dođe mi riječ Jahvina: (16) “Sine čovječiji, gle, ja ću ti jednim udarcem oduzeti radost očiju tvogih; ali ti nećeš tugovati niti ćeš plakati, i suze ti neće teći. (17) Uzdiši tihu; ne žali za mrtvima. Ovij turban svoj i nazuj obuću svoju, i ne pokrivaj brkove svoje, i ne jedi hljeb žalobnički³⁰.”

(18) Tako ja progovorih narodu ujutro, a uvečer mi žena umrije. A ujutro uradih kako mi je bilo zapovjeđeno.

(19) Narod mi reče: “Zar nam nećeš reći šta znači za nas to što ti činiš?”

(20) Ja im tada rekoh: “Dode mi riječ Jahvina: (21) Progovori kući Israilovo: Ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja ću oskvrnuti svoje svetište, ponos vaše moći, radost vaših očiju i slast vaše duše; i sinovi će vaši i kćeri vaše koje ostaviste za sobom od mača pasti. (22) Vi ćete učiniti kao što sam i ja učinio;

²⁹ Ili pijanice.

³⁰ Tako je u aramejskim i latinskim rukopisima. U hebrejskom je čovječiji.

nećete prekrivati brkove i nećete jesti hljeb žalobnički³¹. (23) Turbani će vam biti na glavama i obuća na nogama. Nećete tugovati i nećete plakati, nego ćeće truhnuti u svojim opaćinama, i jedni ćeće drugima uzdisati. (24) Tako će vam Ezekiel biti znak; sve onako kako je on činio vi ćeće učiniti; kad se to desi, znat ćeće vi da sam ja Gospod Jahve. (25) A ti, sine čovječiji, zar neće biti u dan kad im ja otmem utvrdu njihovu, radost njihova ponosa, želju njihovih očiju i slast njihove duše, njihove sinove i njihove kćeri, (26) da će u taj dan onaj koji umakne doći tebi s vijestima za tvoje uši? (27) Toga dana usta će se tvoja otvoriti onome koji je umakao, i ti ćeće progovoriti, i nećeš više biti nijem. Tako ćeće im ti biti znak, i oni će spoznati da sam ja Jahve.”

Presuda Amonu

25 Dode mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, upravi lice prema sinovima Amonovim i proriči protiv njih, (3) i kaži sinovima Amonovim: Čujte riječ Gospoda Jahve! Ovako veli Gospod Jahve: Zato što vi rekoste: ‘Neka!’ protiv moga svetišta kad ono bješe oskvrnuto i protiv zemlje Israilove kad ona bijaše opustošena i protiv kuće Jehudine kad ona ode u progonstvo, (4) zato će vas, evo, ja predati u posjed onima s istoka, pa će se oni utaboriti među vama i napraviti sebi prebivališta među vama; oni će jesti vaše plodove i piti vaše mlijeko. (5) Rabu će pretvoriti u pašnjak za deve, a Amon u počivalište za stada. Tako ćeće vi znati da sam ja Jahve. (6) Jer ovako veli Gospod Jahve: Zato što si pljeskao rukama i udarao nogama i veselio se punim prijezirom svoje duše nad zemljom Israilevom, (7) zato sam ja, evo, digao ruku na te, i dat će te u pljen narodima. I odsjeći će te od naroda i učinit će da te nestane iz zemalja; zatrijet će te. Tako ćeće ti znati da sam ja Jahve.”

Presuda Moabu

(8) Ovako veli Gospod Jahve: “Zato što Moab³² govori: ‘Gle, kuća je Jehudina poput svih naroda’, (9) zato će ja, evo, razgoliti bok moapski, počev od gradova na granici, ponosa zemlje: Bet-Ješimota, Baal-Meona i Kirjatajima, (10) i dat će ga zajedno

sa sinovima Amonovim u posjed onima s istoka, te se sinovi Amonovi neće spominjati među narodima. (11) Tako će ja izvršiti sud nad Moabom, i oni će znati da sam ja Jahve.”

Presuda Edomu

(12) Ovako veli Gospod Jahve: “Zato što je Edom djelovalo osvetoljubivo protiv kuće Jehudine i navukao na se krivnju tešku sveteći im se”, (13) zato ovako veli Gospod Jahve: “Ja će dići ruku na Edom i istrijebiti iz njega ljude i zvijeri. I opustošit će ga; od Temana pa sve do Dedana oni će padati od mača. (14) Ja će se osvetiti Edomu rukom svoga naroda israelskoga. Stoga će on postupati u Edomu po mojoj srdžbi i mome gnjevu; tako će oni spoznati moju osvetu”, očituje Gospod Jahve.

Presuda Filistini

(15) Ovako veli Gospod Jahve: “Zato što Filistinci postupiše osvetoljubivo i osvetiše se s prijezirom u duši da uništavaju vječnim neprijateljstvom”, (16) zato ovako veli Gospod Jahve: “Evo, ja će dići svoju ruku na Filistince, pa zatrti i Kerećane i uništiti ostatak na morskoj obali. (17) Tako će ja gnjevnim kaznama izvršiti veliku odmazdu nad njima; i oni će spoznati da sam ja Jahve kad na njih osvetu svoju sručim.”

Presuda Tiru

26 Jedanaeste godine, prvoga dana u prvom mjesecu³³, dode mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, zato što Tir reče o Jerusalemu: ‘Neka, razbijena su vrata naroda; meni se otvorise. Ja će se napuniti, sad kad je on opustošen’, (3) zato ovako veli Gospod Jahve: Eto mene protiv tebe, Tire, i ja će dići na te narode mnoge, kao što more diže valove. (4) Oni će uništiti tirske bedeme i razoriti kule njegove; i pomest će s njega zemlju i pretvoriti ga u golu stijenu. (5) On će postati mjesto gdje se razapinju mreže usred mora, jer ja sam progovorio, očituje Gospod Jahve, i postat će pljenom narodima. (6) Povrh toga, njegova će naselja na kopnu poklati mač, i znat će oni da sam ja Jahve.” (7) Jer ovako veli Gospod Jahve: “Ja će dovesti na Tir sa sjevera Nabukodonosora, kralja babilonsko-

³¹ V. nap. u 24:17.

³² Tako je u grčkim i starolatinskim rukopisima. U hebrejskom je Moab i Seir.

³³ Tako je u grčkim rukopisima. U hebrejskom tekstu nema riječi prvom.

ga, kralja nad kraljevima, s konjima, kolima, konjicom i silnom vojskom. (8) On će ti pobiti mačem naselja u polju, i podići će opsadne zidove protiv tebe, nasuti nasip protiv tebe i dići pokrov od štitova protiv tebe. (9) Ovnove za probijanje okrenut će na tvoje zidine i svojim sjekirama porušiti tvoje kule. (10) Od mnoštva njegovih konja prašina će te prekrigli; od buke konjice i točkova i kola zidovi će se tvoji potresti kad on uđe na tvoje kapije kao što ljudi ulaze u grad provaljen. (11) Kopitima svojih konja zgazit će ti sve ulice. On će narod tvoj mačem pobiti, i tvoji jaki stupovi na zemlju će se srušiti. (12) I oni će zaplijeniti tvoje bogatstvo i opljačkati tvoju robu, porušit će tvoje zidine i uništiti tvoje divne kuće i baciti u vodu kamenje tvoje i tvoju drvenu građu i ostatke tvoje. (13) Tako će ja prekinuti tvoje pjesme, i zvuk se tvojih lira više neće čuti. (14) Ja ću te pretvoriti u golu stijenu; ti ćeš biti mjesto gdje se razapinju mreže. Ti se nikad više nećeš podići, jer ja, Jahve, progovorio sam”, očituje Gospod Jahve.

(15) Ovako veli Gospod Jahve Tiru: “Neće li se potresti primorja od treska tvoga pada, kad ranjenici zajecaju, kad se u tebi desi klanje? (16) Tad će svi morski kraljevići sići sa svojih prijestolja, ukloniti svoje plašteve i skinuti svoju vezenu odjeću. Oni će se odjenuti u drhat; na zemlju će sjesti, drhati svakog trena i biti prestrašeni tobom. (17) Oni će zapjevati tužaljku nad tobom i reći ti:

‘Kako nestade, o grade znameniti,
ljudima s mora naseljenim,
što bijaše moćan na moru,
ti i stanovnici tvoji,
koji ulijevaste strah
svim stanovnicima tamošnjim!

(18) I zadrhtat će otoci
u dan pada tvog;
tako je, primorja što su kraj mora
prestravit će se zbog nestanka tvog.’”

(19) Jer ovako veli Gospod Jahve: “Kad te ja pretvorim u pust grad, poput gradova što nisu naseljeni, kad na te sručim bezdan i velike te vode prekriju, (20) tad ću te ja svesti s onima koji silaze u jamu, narodu davnom, i natjerat ću te da živiš u nižim dijelovima zemlje, poput pustara drevnih, s onima koji silaze u grobnu jamu, te više nećeš naseljen biti, niti ćeš ostati³⁴ u zemlji živih. (21) Ja

ću navaliti na te užase, i tebe više neće biti; iako će te tražiti, nikad te više neće naći”, očituje Gospod Jahve.

Tužaljka nad Tirom

27 I još mi dođe riječ Jahvina: (2) “A ti, sine čovječiji, zapjevaj tužaljku nad Tirom; (3) i kaži Tiru, koji leži na ulazu u more, tržnici naroda u primorjima mnogim: Ovako veli Gospod Jahve: O Tire, ti reče: ‘Moja je ljepota savršena.’

(4) Tvoje su međe u srcu mora; graditelji tvoji upotpuniše ti ljepotu.

(5) Napraviše sve daske tvoje od jela iz Senira; uzeše kedar iz Libanona da ti naprave jarbol.

(6) Od bašanskih hrastova napraviše ti vesla; bjelokošću ti obložiše palubu od šimšira iz primorja kitimskog.

(7) Jedro ti bješe od fino vezena lana iz Egipta, pa ono postade bajrakom tvojim; pokrov ti bijaše plav i grimizan, iz primorja eliškog.

(8) Stanovnici Sidona i Arvada bijahu ti veslači; vještaci tvoji, Tire, bijahu na tebi; oni bijahu korimlari tvoji.

(9) Starješine Gebala i njegovi vještaci popravljahu pukotine na tebi; sve morske lade i mornari njihovi bijahu s tobom da trguju robom tvojom.

(10) Ljudi iz Perzije, Luda i Puta bijahu u vojsci tvojoj, ratnici tvoji. U tebi vješahu štit i kacigu; oni ti davahu sjaj. (11) Ljudi iz Arvadi i Heleka bijahu na bedemima tvojim, posvuda naokolo, a gama-dinci³⁵ bijahu na kulama tvojim. O zidove ti svuda naokolo vješahu štiteve; ljepotu tvoju upotpuniše.

(12) Taršiš ti bijaše mušterija zbog obilja blaga svakovrsnog; srebrom, željezom, kalajem i olovom plačali su robu tvoju. (13) Javan, Tubal i Mešek, oni bijahu trgovci tvoji; ljudskim životima i mijedenjem posuđem plačali su robu tvoju. (14) Oni iz Bet-Togarme davahu za tvoju robu konje i ratne konje i mazge. (15) Ljudi s Rodosa³⁶ trgovahu s tobom. Mnoga primorja bijahu ti tržnica; plačali su ti bjelokosnim kljovama i ebanovinom. (16) Edom³⁷ trgovalaše s tobom zbog obilja robe tvoje; tvoju robu

³⁴ Ili junaci.

³⁶ U hebrejskom *Dedana*.

³⁷ Tako je u grčkim i nekim hebrejskim rukopisima, a u većini hebrejskih rukopisa stoji *Aram*.

plaćali su tirkizom, purpurom, vezenim haljinama, ispredenim lanom, koraljem i rubinima. (17) Jehuda i zemљa Israilova, oni trgovahu s tobom; minitskom pšenicom, prosom, medom, uljem i balzamom plaćali su robu twoju. (18) Damask je trgovao s tobom zbog obilja robe twoje, zbog obilja svakovrsnog blaga, zbog vina helborskog i bijele vune. (19) Buradima vina iz Uzala³⁸ plaćali su robu twoju; kovano željezo, cimet i slatku trsku davahu za robu twoju. (20) Rodos je trgovao s tobom podmetačima jahačkim. (21) Arabija i svi vladari kedarski bijahu ti mušterije za janjce, ovnove i jarce; za njih ti oni bijahu mušterije. (22) Trgovci iz Šebe i Raame trgovahu s tobom; oni su plaćali robu twoju najboljim mirodijama svakovrsnim i raznovrsnim draguljima i zlatom. (23) Haran, Kane, Eden, trgovci Ašura i Kilmada³⁹ trgovahu s tobom. (24) Oni su trgovali s tobom haljinama raskošnim, odjećom plavom i vezenom, i šarenim čilimima i čvrsto namotanim pređama – to ti davahu za robu twoju. (25) Taršijske lađe prenosile su robu twoju.

I ti bijaše pun i pretovaren u srcu mora.

(26) Tvoji te veslači
odvedoše na pučinu;
istočni te vjetar razbi
u srcu mora.

(27) Tvoje blago, tvoja dobra, tvoja roba,
tvoji mornari i tvoji kormilari,
tvoji popravljači pukotina, tvoji trgovci robom
i svi tvoji ratnici u tebi,
sa svom družinom tvojom usred tebe,
past će u srce mora
u dan propasti tvoje.

(28) Od vriske tvojih kormilara
pašnjaci će se potresti.

(29) Svi koji zamahuju veslom,
mornari i svi kormilari morski
sići će sa svojih lađa;

na obali će oni stajati,

(30) i nad tobom će glas pustiti,
i gorko će plakati.

Po glavama svojim prašinu će posuti,
u pepelu će se valjati.

(31) I zbog tebe će glave obrijati
i kostrijeću se opasati;

i gorko će za tobom plakati
i čemerno tugovati.

(32) Povrh toga, zapjevat će ti tužaljku kukajući
i za tobom će naricati:

‘Ko je kao Tir,
kao onaj što je ušutkan usred mora?

(33) Kad tvoja roba bi iskrca na s mora,
ti mnoge narode nasiti;
obiljem bogatstva svoga i svoje robe
ti kraljeve zemaljske obogati.

(34) Sad kad si razbijen kraj morā,
u dubinama voda,
tvoja roba i tvoja družina
padoše s tobom.

(35) Svi stanovnici primorja
prestravljeni su tobom,
a njihovi kraljevi silno uplašeni,
lica im zabrinuta.

(36) Trgovci među narodima sikću na te;
ti postade užasom,
i nestat će te zauvijek.’”

Tirski kralj bit će svrgnut

28 Opet mi dođe riječ Jahvina: (2) “Sine čo-vječiji, kaži vladaru tirskome: Ovako veli Gospod Jahve:

Zato što ti se srce uzoholi
i ti reče: ‘Ja sam bog,
ja sjedim na božijem prijestolju
u srcu morā’,

ipak si ti čovjek, a ne Bog,
iako izjednačavaš svoje srce s Božijim –

(3) gle, mudriji si od Daneli;
nema tajne da ti je sakrivena.

(4) Mudrošću svojom i razumom
ti steće bogatstvo

i nakupi srebra i zlata u riznice svoje.

(5) Svojom velikom mudrošću u trgovini
ti umnoži svoje bogatstvo,

i srce ti se uzoholi zbog bogatstva tvoga –

(6) zato ovako veli Gospod Jahve:

Zato što si izjednačio svoje srce
s Božijim,

(7) zato će ja, evo, dovesti na te tuđince,
najokrutnije među narodima.

I oni će isukati mačeve svoje
na ljepotu mudrosti tvoje

i sjaj tvoj okaljati.

(8) Bacit će te u grobnu jamu,

³⁸ Sudeći prema grčkim tekstovima, ovo je vjerovatno značenje.
Hebrejski ima *Vedan i Javan iz Uzala*.

³⁹ U grčkom *Ašura*, a u hebrejskom *Šebe, Ašura*.

i ti ćeš umrijeti kao oni koji su ubijeni u srcu morâ.

(9) Hoćeš li još govoriti: 'Ja sam bog' pred svojim krvnikom, iako si ti čovjek, a ne Bog,

u rukama onih koji ti nanose rane?

(10) Ti ćeš umrijeti smrću neobrezanih od ruke tuđinske,

jer ja sam progovorio!, očituje Gospod Jahve!"

(11) Opet mi dođe riječ Jahvina: (12) "Sine čovječiji, zapjevaj tužaljku nad kraljem tirskim i kaži mu: Ovako veli Gospod Jahve: Bio si uzor savršenstva, pun mudrosti i savršene ljepote.

(13) Ti si bio u Edenu, vrtu Božnjem;

svaki te dragulj pokrivaо:

rubin, topaz i dijamant,

krizolit, oniks i jaspis,

safir, tirkiz i smaragd,

i izrađevine u zlatu – okviri tvoji i rezbarije tvoje – bješe u tebi.

Na dan kad si stvoren

oni bijahu pripremljeni.

(14) Postavih nad tobom kerubina

pomazanog, da te čuva.

Ti si bio na svetoj gori Božnjoj;

hodio si posred kamenja vatrenog.

(15) Ti si bio nedužan u putevima svojim od dana kad si stvoren

dok se ne nađe u tebi nepravda.

(16) Od obilja svoje trgovine

ti se napuni nasiljem,

i ti zgrijšeš;

zato te ja bacih kao nesvetog

s gore Božje.

I kerubin te čuvat izvuče

iz kamenja vatrenog.

(17) Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje; ti pokvari svoju mudrost zarad sjaja svoga.

Ja te bacih na zemlju;

izvedoh te pred kraljeve,

da te vide.

(18) Mnoštvom svojih opačina,

nepravednom trgovinom

ti oskrnavi svetišta svoja.

Zato ja dadoh da iz tebe bukne vatra;

ona te proguta,

i ja te pretvorih u pepeo na zemlji

u očima svih koji te vide.

(19) Svi koji te poznaju među narodima

prestravljeni su tobom; ti postade užasom, i nestat će te zauvijek."

Presuda Sidonu

(20) I dođe mi riječ Jahvina: (21) "Sine čovječiji, upravi svoje lice prema Sidonu, proriči protiv njega

(22) i kaži: Ovako veli Gospod Jahve:

Gle, ja sam protiv tebe, o Sidone,

i mene će veličati usred tebe.

Tada će oni spoznati da sam ja Jahve, kad ja izvršim sud u njemu

i pokažem svoju svetost u njemu.

(23) Jer ja ću poslati na nj kugu

i krv na ulice njegove,

i pobijeni će padati posred njega

od mača nad njim odasvud;

tad će oni spoznati da sam ja Jahve.

(24) I više neće biti kući Israilovoј bodljikave drače niti trna što probada među svima oko njih koji ih prezreš; tad će oni spoznati da sam ja Gospod Jahve."

Ponovno okupljanje Israila

(25) Ovako veli Gospod Jahve: "Kad ja sakupim kuću Israilevu iz naroda među koje su razasuti i

pokažem svoju svetost na oči pogana, tad će oni živjeti u zemlji svojoj koju ja dadoh svome slugi Jakovu. (26) Oni će u njoj živjeti u sigurnosti; i gradit će kuće, saditi vinograde i živjeti u sigurnosti kad ja izvršim sud nad svima naokolo koji ih preziru; tad će oni spoznati da sam ja Jahve, njihov Bog."

Presuda Egiptu

29 Desete godine, u desetome mjesecu, dva-

naesti dan toga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, okreni svoje lice prema faraonu, kralju egipatskome, i proriči protiv njega i protiv sveg Egipta. (3) Progovori i kaži: Ovako veli Gospod Jahve:

Eto mene protiv tebe, o faraone, kralju egipatski, golema nemanj⁴⁰ što ležiš usred svojih rijeka, što reče: 'Moj Nil je moj, i ja sam ga sam načinio.'

(4) Ja ću ti staviti kuke u vilice

i učiniti da se ribe tvojih rijeka lijepe na tvoje krjušti.

⁴⁰ Ili krokodile.

I izvući ču te iz tvojih rijeka,
i sve će se ribe tvojih rijeka prilijepiti za tvoje krljušti.

(5) Ja ču te prepustiti pustinji, tebe i sve ribe tvojih rijeka;
ti ćeš pasti na otvoreno polje; ti nećeš biti sakupljen ni sahranjen.

Ja sam te dao za hranu zvijerima zemaljskim i pticama nebeskim.

(6) Tad će svi stanovnici Egipta znati da sam ja Jahve,

jer oni bijahu kući Israilovoј samo stabljika trske.

(7) Kad te rukama uhvatiše,

ti se polomi i pleća im probi;

a kad se na te osloniše,

ti se polomi i od tebe im bedra oslabješe.”

(8) Zato ovako veli Gospod Jahve: “Gle, ja ču dovesti na te mač i odsjeći ču od tebe čovjeka i zvijer.

(9) Zemlja će egipatska postati pustinja i pustoš. Tad će oni znati da sam ja Jahve.

Zato što ti reče: ‘Nil je moj, i ja sam ga načinio’ –

(10) zato, eto mene na te i na rijeke tvoje, i ja ču pretvoriti zemlju egipatsku u potpunu pustinju i pustoš, od Migdola do Asuana pa sve do granice kuške⁴¹. (11) Ljudska nogu njome neće prolaziti, ni životinska nogu njome neće prolaziti, i bit će četrdeset godina nenaseljena. (12) Tako ču ja zemlju egipatsku pretvoriti u pustoš usred opustošenih zemalja. A njezini gradovi bit će četrdeset godina pusti među gradovima što su opustošeni; i ja ču raspršiti Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama.”

(13) Jer ovako veli Gospod Jahve: “Kad se navrši četrdeset godina, ja ču sabrati Egipćane iz naroda među koje bijahu raspršeni. (14) Ja ču okrenuti sreću Egipa i vratit ču ih u zemlju Patros, u zemlju njihova porijekla, i ondje će oni biti malo kraljevstvo. (15) Bit će najmanje kraljevstvo, i nikad se više neće dići ponad naroda. I ja ču ih učiniti tako malim da više neće vladati narodima. (16) I nikad više neće biti uzdanica kuće Isralove; sjećat će se svoje opačine kad su se okrenuli Egipatu. Tad će oni znati da sam ja Gospod Jahve.”

(17) Dvadeset i sedme godine, u prvome mjesecu, prvoga dana toga mjeseca, dode mi riječ Jahvina:

(18) “Sine čovječiji, babilonski kralj Nabukodonosor natjera svoju vojsku da naporno radi protiv Tira; svaka glava očelavi i svako se rame otrije

dogola. Ali on i njegova vojska ne dobiše plaču od Tira za trud što ga on bješe uložio protiv njega.”

(19) Zato ovako veli Gospod Jahve: “Evo, ja ču dati zemlju egipatsku Nabukodonosoru, kralju babilonskom. I on će odnijeti njeno blago i oplijeniti je i opljačkati; i to će biti plača njegovoj vojsci. (20) Ja mu dadoh zemlju egipatsku za trud što ga je uložio, jer su oni radili za mene”, očituje Gospod Jahve.

(21) “Toga dana ja ču učiniti da kući Israilevoj nikne rog⁴², a tebi ču otvoriti usta među njima. Tad će oni spoznati da sam ja Jahve.”

Tužaljka nad Egiptom

30 Dođe mi opet riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, proriči i reci: Ovako veli Gospod Jahve:

Kukajte: ‘Jao dana!’

(3) Jer bliži se dan,
baš dan Jahvin bliži se;
to će biti dan oblačan,
vrijeme usuda narodima.

(4) Mač će doći na Egipat,
tjeskoba će obuzeti Kuš,
kad ubijeni padnu u Egiptu,
blago se njegovo odnese
i temelje mu poruše.

(5) Kuš, Put, Lud, sav narod mješoviti, Kub i sinovi zemlje savezničke past će s njima od mača.”

(6) Ovako veli Jahve:
“Doista, past će oni koji podupiru Egipat
i splahnut će ponos njegove moći;
od Migdola do Asuana
oni će padati u njemu od mača”,
očituje Gospod Jahve.

(7) “Oni će biti pustoš
usred opustošenih zemalja;
gradovi će njihovi biti
usred razrušenih gradova.

(8) I znat će oni da sam ja Jahve
kad zapalim Egipat
i svi njegovi pomagači budu slomljeni.

(9) Tog će dana glasnici od mene zaploviti na ladijama da zastraše bezbrižni Kuš; i tjeskoba će ih spopasti kao u dan nevolje egipatske; jer gle, on dolazi!”

(10) Ovako veli Gospod Jahve:

⁴¹ Tj. sudanske.

⁴² Tj. opet ču joj dati moć.

“I ja ћу заustaviti horde egipatske rukom Nabukodonosora, kralja babilonskoga.

(11) On i njegov narod s njime, najokrutniji među narodima, bit će uvedeni da unište zemlju; i oni će isukati mačeve svoje na Egipat i napuniti zemlju ubijenima.

(12) I isušit ћu korita Nila i predati zemlju u ruke zlim ljudima. I opustošit ћu zemlju i sve što je u njoj rukama tuđinaca; ja, Jahve, progovorio sam.”

(13) Ovako veli Gospod Jahve: “Ja ћu uništiti i kumire i ukinuti likove u Memfisu. I neće više biti vladara u zemlji egipatskoj; i ja ћu posijati strah u zemlji egipatskoj.

(14) Opustošit ћu Patros, zapaliti Coan i izvršiti sud na Tébi.

(15) Izlit ћu svoj gnjev na Sijn, utvrdu egipatsku; i još ћu zatrati horde iz Tébe.

(16) Zapalit ћu vatru u Egiptu; Sijn će se previjati od muke, u Tebu će se provaliti, a Memfis će biti u nevoljama svakog dana.

(17) Mladići iz Ona⁴³ i Pi-Beseta past će od mača, a žene će odvesti u sužanjstvo.

(18) U Tahpanhesu dan će potamnjeti kad ja ondje slomim prečage jarma egipatskog. Tad će se zaustaviti ponos njegove moći; oblak će ga prekriti, a kćeri će mu biti odvedene u sužanjstvo.

(19) Tako ћu ja izvršiti sud nad Egiptom, i oni će znati da sam ja Jahve.”

Egipat poražen od Babilona

(20) Jedanaeste godine, u prvome mjesecu, sedmoga dana toga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina:

(21) “Sine čovječiji, ja sam slomio ruku faraonu, kralju egipatskom; i gle, niti je poviše da ozdravi niti zamotaše zavojem da bude jaka da drži mač.

(22) Zato ovako veli Gospod Jahve. Gle, ja sam protiv faraona, kralja egipatskog, i ja ћu slomiti ruke njegove, i zdravu i slomljenu; i učinit ћu da mu mač

ispadne iz ruke. (23) Ja ћu raspršiti Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama. (24) Jer osnažiti ћu ruke babilonskom kralju i svoj ћu mu mač u ruku staviti; i slomit ћu ruke faraonu, pa će stenjati pred njim kao što stenje ranjenik. (25) Tako ћu ja osnažiti ruke kralju babilonskom, a faraonove će ruke oslabjeti. Tad će oni spoznati da sam ja Jahve, kad ja stavim svoj mač babilonskom kralju u ruke te ga on trgne na zemlju egipatsku. (26) Kad raspršim Egipćane među narode i rasijem ih po zemljama, tad će oni znati da sam ja Jahve.”

Opomena faraonu sudbinom Asira

31 Jedanaeste godine, u trećem mjesecu, prvoga dana toga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, kaži faraonu, kralju egipatskom, i hordama njegovim: Kome si nalik veličinom svojom?

(3) Gle, Asir bješe kedar u Libanonu, lijepih grana i debele hladovine, i veoma visok, i dosezaše mu vrh među oblake.

(4) Vode ga othraniše, bezdan ga uzvisi, puštajući rijeke da teku oko mjesta gdje on bijaše posađen i šaljući svoje potoke svem drveću poljskom.

(5) Zato on nadvisi sve poljsko drveće, i grane mu se umnožiše i grančice izdužiše, od obilne vode u njegovim mladicama.

(6) Sve su se ptice nebeske na njegovim granama gnejezdile, a pod grančicama sve zvijeri poljske rađale, i u hladu njegovu svi veliki narodi živjeli.

(7) Tako on bješe lijep svojom veličinom, sa svojim dugim grančicama; jer žile se njegove pružahu do mnogih voda.

(8) Ne bijahu mu ravni kedrovi u Božjem vrtu, niti se čempresi mogahu usporediti s njegovim granama, i platane ne bijahu kao njegove grančice. Nijedno stablo u Božjem vrtu ne moguće se usporediti s njim po ljepoti.

(9) Ja ga uljepšah mnoštvom grančica, i sve drveće u Edenu, što bješe u Božjem vrtu, bješe na nj ljubomorno.

(10) Stoga ovako veli Gospod Jahve: Zato što je visoka rasta i vrhom dosegnu među oblake, i srce mu je oholo zbog njegove visine, (11) zato ћu ga izručiti u ruke silniku naroda; on će postupiti s

⁴³ Grad On poznat je i po imenu *Heliopolis*.

njim kako njegova opaćina i zasluzuje. Ja sam ga otjerao. (12) Strani tlačitelji naroda posjekoše ga i ostaviše; po planinama i svim dolinama grančice mu padose, a po svim tjesnacima u zemlji grane mu se polomiše. I svi narodi zemlje napustiše njegov hlad i ostaviše ga. (13) Na njegovo oborenje deblo sve će se ptice nebeske nastaniti, i sve zvijeri poljske bit će na njegovim granama, (14) da se nijedno stablo kraj voda ne uzvisi rastom niti pruži svoj vrh među oblake, i da nijedno stablo na vodi ne nadvise druge. Jer svi su oni izručeni smrti, zemlji dolje, među sinove ljudske, s onima što silaze u grobnu jamu.

(15) Ovako veli Gospod Jahve: U dan kad on siđe u Šeol ja izazvah jadikovanje; zatvorih nad njim bezdan i zaustavih rijeke njegove. I zaustaviše se obilne vode, i ja učinih da Libanon tuguje za njim, i sve se drveće poljsko zbog njega osuši. (16) Ja učinih da se narodi potresu od treska njegova pada kad ga natjerah da siđe u Šeol s onima koji silaze u grobnu jamu; i sve se dobro natopljeno drveće edensko, najplemenitije i najbolje u Libanonu, utješi dolje u zemlji. (17) I oni siđoše s njim u Šeol onima koji su pobijeni mačem; i oni koji mu bijahu snaga živjeli su u njegovu hladu među narodima.

(18) Kojem si onda među stablima edenskim ti po slavi i veličini ravan? A bit ćeš oboren s edenskim stablima dolje na zemlju; ležat ćeš usred neobrezanih, s onima što su ubijeni mačem. Tako će biti faraon i svim hordama njegovim”, očituje Gospod Jahve.

Tužaljka za faraonom i Egiptom

32 Dvanaeste godine, u dvanaestome mjesecu, prvoga dana toga mjeseca, dove mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, zapjevaj tužaljku nad faraonom, kraljem egipatskim, i kaži mu:

Ti sebe usporedi s lavićem narodâ, ali ti si kao neman morska⁴⁴; i izbijaš u rijekama svojim, i mutiš vodu nogama svojim, i prljaš im rijeke.”

(3) Ovako veli Gospod Jahve: “Sad će ja razapeti mrežu nad tobom s družinom mnogih naroda, i oni će te podići u mojoj mreži. (4) Ja će te ostaviti na zemlji;

ja će te baciti na otvoreno polje.

I učinit će da se sve ptice nebeske na tebi nasele, i nasitit će tobom sve zvijeri zemaljske.

(5) Meso će tvoje razbaciti po gorama i ispuniti doline tvojom strvinom.

(6) I napojit će zemlju tvojom krvlju sve do planina, i klisure će se ispuniti tobom.

(7) A kad te utrнем, prekrit će nebesa i pomračiti zvijezde na njima; oblakom će sunce zastrti, i mjesec neće sjati.

(8) Sva svjetila na nebesima ja će nad tobom pomračiti i spustiti tamu na twoju zemlju”, očituje Gospod Jahve.

(9) “I uznemirit će srca mnogih naroda kad objavim twoju propast među pucima, u zemljama tebi nepoznatim. (10) Ja će učiniti da mnogi narodi budu prestravljeni tobom, i njihovi će se kraljevi tebe silno uplašiti kad ja zamašem mačem pred njima; i strepjet će svakog trena za svoj život, svaki od njih, u dan pada tvog.”

(11) Jer ovako veli Gospod Jahve:

“Mač kralja babilonskoga na te će udariti.

(12) Mačevima junaka ja će horde tvoje oboriti; svi su oni tlačitelji narodâ, i oni će uništiti ponos Egipta, i sve će njegove horde biti zatrte.

(13) I uništiti će svu njegovu stoku pokraj obilnih voda;

i više ih neće mutiti ljudska noge niti će ih mutiti papci stoke.

(14) Onda će njihove vode ja umiriti i učinit će da im rijeku teku kao ulje”, očituje Gospod Jahve.

(15) “Kad opustošim zemlju egipatsku i kad zemlja bude oskudijevala onim što ju je ispunjavalo, kad udarim po svima što u njoj žive, tad će oni znati da sam ja Jahve.

(16) Ovo je tužaljka, i oni će je pjevat. Pjevat će je kćeri naroda. Pjevat će je nad Egiptom i nad svim hordama njegovim”, očituje Gospod Jahve.

(17) Dvanaeste godine, u prvoj mjesecu⁴⁵, petnaestoga dana, dove mi riječ Jahvina: (18) “Sine čovječiji, kukaj za hordama egipatskim i svedi ih,

⁴⁴ Ili krokodil morski.

⁴⁵ Tako je u grčkim rukopisima. U hebrejskom tekstu nema riječi prvo.

njega i kćeri naroda slavnih, u donji svijet, s onima koji silaze u grobnu jamu.

(19) 'Koga ti nadilaziš ljepotom?

Sidi i pripremi sebi počivalište s neobrezanima.'

(20) Oni će pasti usred onih što budu pobijeni mačem. Egipat je predat maču; odvedoše njega i sve horde njegove. (21) Iz sredine Šeola močni junaci progovorit će o njemu i njegovim pomagačima: 'Oni siđoše, mirno leže, neobrezani, mačem pobijeni.'

(22) Asir je ondje i sve mnoštvo njegovo; grobovi mu svuda oko njeg. Svi su pobijeni, mačem pokošeni, (23) grobovi im leže u najdubljim dijelovima jame, i mnoštvo je njegovo oko groba njegova. Svi su pobijeni, mačem pokošeni, oni koji siju užas u zemlji živih.

(24) Elam je ondje i sve horde njegove oko groba njegova; svi pobijeni, mačem pokošeni, oni koji siđoše neobrezani u donje dijelove zemlje, koji posijaše užas u zemlji živih i poniješe svoju sramotu s onima što siđoše u grobnu jamu. (25) Njemu i svim njegovim hordama namjestiše postelju među ubijenima. Njegovi su grobovi svuda oko njega, svi su neobrezani, mačem pokošeni, iako su u zemlji živih užas sijali, i oni nose svoju sramotu s onima koji silaze u grobnu jamu; položeni su usred ubijenih.

(26) Ondje su Mešek, Tubal i sve njihove horde; oko njih su grobovi njihovi. Svi su mačem pobijeni, neobrezani, iako su u zemlji živih užas sijali.

(27) I ne leže oni kraj junaka davno⁴⁶ palih, koji siđoše u Šeol s oružjem i kojima mačevi bijahu položeni pod glave, a štitovi⁴⁷ im bijahu na kostima, iako nekoč u zemlji živih vladase strah od ovih junaka. (28) A usred neobrezanih ti ćeš biti slomljen i ležat ćeš s onima koji su mačem ubijeni.

(29) Ondje je i Edom, njegovi kraljevi i svi njegovi prvaci, koji su usprkos svoj svojoj moći položeni s onima koji su ubijeni mačem; oni će ležati s neobrezanima i s onima koji silaze u grobnu jamu.

(30) Ondje su i poglavari sjevera, svi oni, i svi Sidonci, koji usprkos užasu što su ga uzrokovali svojom moći siđoše u sramoti s ubijenima. Tako legoše neobrezani s onima koji su ubijeni mačem i ponesoše svoju sramotu s onima koji silaze u grobnu jamu.

(31) Njih će faraon vidjeti, i utješit će se za sve svoje horde pobijene mačem, faraon i vojska njegova", očituje Gospod Jahve. (32) "Iako sam ja ulio strah od njega u zemlji živih, ipak će on biti povaljen među neobrezane zajedno s onima koji su pobijeni mačem, faraon i sve horde njegove", očituje Gospod Jahve.

Dužnost stražara

33 Dode mi riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, progovori sunarodnicima i reci im: 'Ako ja na jednu zemlju dovedem mač, i narod te zemlje uzme jednog čovjeka između sebe i postavi ga za stražara, (3) te on vidi kako mač dolazi na zemlju pa zapuše u trubu i upozori narod, (4) onda će onaj koji čuje zvuk trube, a ne primi upozorenje, te mač dođe i smakne ga, sam će biti kriv za svoju smrt. (5) On je čuo zvuk trube, ali nije primio upozorenje. Njegova krv past će na njega. A da je primio upozorenje, spasio bi živu glavu. (6) A ako stražar vidi kako mač dolazi i ne zapuše u trubu i narod ne bude upozoren, te mač dođe i pogubi jednu osobu iz njega, ona je pogubljena zbog svoje opačine, ali će ja njenu krv tražiti iz ruke stražareve.' (7) A tebe sam, sine čovječiji, ja postavio za stražara kući Israilovo; zato ćeš ti čuti riječ iz mojih usta i opomenut ćeš ih u moje ime. (8) Kad kažem zlikovcu: 'O zlikovče, ti ćeš zacijelo umrijeti', a ti ne progovoriš da opomeneš zlikovca da se okani svoga puta, taj će zlikovac umrijeti u svojoj opačini, ali njegovu krv ja će tražiti iz ruke tvoje. (9) Ali ako ti opomeneš zlikovca da se okani svoga puta, a on se ne okani puta svog, on će umrijeti u svojoj opačini, a ti si spasio život svoj."

(10) A ti, sine čovječiji, reci kući Israilovo: 'Ovako vi progovoriste i rekoste: Doista nas pritišću prijestupi naši i grijesi naši, i mi zbog njih propadamo; kako onda da živimo?' (11) Reci im: 'Života mi moga', očituje Gospod Jahve, 'ja ne uživam u smrти zlikovca, nego da se zlikovac okani svoga puta i živi. Okrenite se, okrenite se od svojih zlih puteva. Jer zašto da umrete, kućo Israileva?' (12) A ti, sine čovječiji, kaži sinovima naroda svoga: 'Pravednika neće spasiti pravednost njegova kad učini prijestup, a zlikovac neće posrnuti zbog opačine svoje u dan kad se okani opačine svoje; ali pravednik neće moći živjeti zbog svoje pravednosti kad zgriješi.' (13) Kad pravedniku kažem da će on zacijelo živjeti, pa se on tako pouzda u svoju pravednost i

⁴⁶ U grčkim i starolatinskim rukopisima stoji *davno*, a u hebrejskom tekstu *neobrezanih*.

⁴⁷ Vjerovatno je tako. U hebrejskom *opačine*.

počini opačinu, nijedno njegovo dobro djelo neće ostati zapamćeno, nego će on umrijeti u toj istoj opačini koju je počinio. (14) A kad zlikovcu kažem: 'Ti ćeš zacijelo umrijeti', a on se okani svoga grijeha i počne raditi po pravdi i pravednosti, (15) ako zlikovac vrati zalog, plati ono što je opljačkao, bude hodio po odredbama koje osiguravaju život, ne čineći opačinu, on će zacijelo živjeti; on neće umrijeti. (16) Nijedan od njegovih grijeha koje je počinio neće se protiv njega spominjati. On je radio po pravdi i pravednosti; on će zacijelo živjeti. (17) Ali sunarodnici tvoji govore: 'Gospodov put nije pravedan', kad njihov put pravedan nije. (18) Kad se pravednik odvrati od svoje pravednosti i počini opačinu, tad će on zbog njih umrijeti. (19) A kad se zlikovac odvrati od svoje opačine i počne raditi po pravdi i pravednosti, on će zbog njih živjeti. (20) Vi ipak gorovite: 'Gospodov put nije pravedan.' O kućo Israilova, ja ču svakom od vas suditi po njegovim putevima."

Pad Jerusalema

(21) Dvanaeste godine našega progonstva, petoga dana u desetome mjesecu, dođe mi bjegunac iz Jerusalema i reče: "Grad je pao." (22) Ruka Jahvina bijaše nada mnom navečer, prije negoli dođe onaj bjegunac. I on bijaše otvorio moja usta prije nego što mi on ujutro dođe; tako mi usta bijahu otvorena, i više ne bijah nijem.

(23) Onda mi dođe riječ Jahvina: (24) "Sine čovječiji, oni koji žive u ovim pustim mjestima u zemlji Israillovoj gorovite: 'Jedan bijaše Abraham, ali on zaposjede zemlju; tako je nama, kojih ima mnogo, zemlja data u posjed.' (25) Zato im reci: Ovako veli Gospod Jahve: Vi jedete meso s krvljem, dižete oči prema kumirima svojim dok krv proljevate. Zar da onda posjedujete ovu zemlju? (26) U svoj se mač uzdate, činite gadosti i svaki od vas oskvrnjuje ženu bližnjega svoga. Zar da onda posjedujete ovu zemlju? (27) Ovako im ti reci: Ovako veli Gospod Jahve: Života mi mogu, doista oni koji budu u pustim mjestima past će od mača, i svakoga ko bude na otvorenom polju ja ču dati da ga zvijeri požderu, a oni koji budu u utvrdoma i pečinama umrijet će od kuge. (28) Ja ču zemlju pretvoriti u pustoš i pustinju, i nestat će ponosa njene moći; i opustjet će gore Isralove, te nikako tuda neće prolaziti. (29) Tad će oni znati da sam ja Jahve, kad ja pretvorim zemlju u pustoš i pustinju zbog svih gadosti što ih počiniše."

(30) A ti, sine čovječiji, sunarodnici tvoji koji pričaju o tebi kraj zidova i na kućnim vratima govore jedni drugima, svaki bratu svome: 'Hajde sad da čujemo kakva je to riječ što dolazi od Jahve.' (31) Dolaze ti kao što narod dolazi i sjedaju preda te kao moj narod i slušaju riječi tvoje, ali ih ne izravšavaju; oni ustima svojim odanost iskazuju, ali im srce zaradi hrli. (32) Gle, njima si ti kao pjesma ljubavna koju pjeva onaj koji ima lijep glas i koji lijepo svira na sviralu; jer oni čuju riječi tvoje, ali ne rade po njima. (33) Zato, kad se to dogodi – a zacijelo hoće – tad će oni znati da je prorok bio među njima."

Proročanstvo protiv vođa u Israillu

34 Onda mi dođe riječ Jahvina: (2) "Sine čovječiji, proriči protiv Israillovih pastira⁴⁸. Proriči i reci tim pastirima: Ovako veli Gospod Jahve: Teško vama, pastiri Israillovi, koji ste sami sebe napasali! Zar pastiri ne bi trebali stado napasati? (3) Vi jedete sirevinu i odijevate se vunom, koljete ugojene ovce, a stado ne napasate. (4) One koje su slabe ne krijezite, bolesne ne liječite, ranjene ne povijate, zalutale ne dovodite natrag, niti tražite izgubljene, nego nasilno i nesmiljeno nad njima gospodarite. (5) One se rapršiše jer ne bješe pastira, i kad su se razili, postadoše hrana svakoj zvijeri poljskoj. (6) Moje stado lutaše po svim gorama i po svim visokim brdima; rasprši se stado moje po cijeloj zemlji, i ne bješe nikoga da ih traži ili pita za njih."

(7) Zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: (8) "Tako mi života moga", očituje Gospod Jahve, "doista, zato što stado moje postade pljenom, i stado moje postade hrana svim zvijerima poljskim jer ne bješe pastira, a pastiri moji nisu tražili moje stado, nego su pastiri sebe napasali, a nisu napasali stado moje, (9) zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: (10) Ovako veli Gospod Jahve: Gle, ja sam protiv pastira, i ja ču tražiti ovce svoje od njih i natjerati ih da prestanu hraniti stado. Tako pastiri više neće sebe napasati, a ja ču izbaviti stado svoje iz njihovih usta, te im ono više neće biti hrana."

Gospod je pravi pastir

(11) Jer ovako veli Gospod Jahve: "Evo, ja ču sam tražiti svoje ovce i naći ih. (12) Kao što se pastir

⁴⁸ Tj. voda.

brine za svoje stado onoga dana kad je među svojim raspršenim ovcama, tako će se ja brinuti za svoje ovce i izbaviti ih iz svih mjesta na koja su raspršene bile u dan oblaka i mrkloga miraka. (13) Ja će ih izvesti iz naroda i skupiti ih iz zemalja i dovesti ih u njihovu zemlju; i hraniti će ih na gorama Israilovim, pokraj rijeka i po svim naseljenim mjestima u zemlji. (14) Ja će ih hraniti na dobrom pašnjaku, i njihove će ispaše biti po gorskim visovima Israilovim. Ondje će oni plandovati na dobrim ispašama i past će na bogatom pašnjaku po gorama Israilovim. (15) Ja će hraniti svoje stado i ja će ih voditi na počinak”, očituje Gospod Jahve. (16) “Ja će tražiti izgubljenu, zalatalu natrag dovesti, ranjenu poviti i slabu krijepti; ali ugojenu i jaku ja će zatrati. Ja će ih pravedno hraniti.

(17) A tebi, stado moje, ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja će suditi između ovce i ovce, između ovnove i jaraca. (18) Zar vam nije dosta što pasete na dobroj ispaši, što morate gaziti nogama ostatak svojih pašnjaka? Ili što pijete bistru vodu, pa ostatak morate prljati nogama? (19) A moje stado, ono mora jesti ono što vi nogama gazite i piti ono što vi nogama prljate!”

(20) Zato im ovako veli Gospod Jahve: “Evo, ja će, baš ja, suditi između ugojene i mršave ovce. (21) Zato što vi gurate bokovima i plećima i bodete rogovima sve slabe dok ih ne rastjerate naokolo, (22) zato će ja izbaviti stado svoje, i ono više neće biti plijen; i ja će suditi između ovce i ovce.”

(23) Onda će nad njih postaviti jednog pastira, slugu svoga Davida, pa će ih on hraniti; on će ih sam hraniti i biti im pastir. (24) I ja, Jahve, bit će njihov Bog, a moj sluga David bit će vladar među njima; ja, Jahve, progovorio sam.

(25) Ja će sklopiti s njima savez mira i istrijebiti će iz zemlje zvijeri štetočine, da oni sigurno žive u pustinji i spavaju u šumi. (26) Ja će učiniti njih i mjesto oko mog brda blagoslovom. I spustit će pljuskove u njihovo vrijeme; to će biti pljuskovi blagoslova. (27) I drveće će poljsko donositi plove i zemlja će radati, i oni će biti sigurni na svojoj zemlji. Tad će oni znati da sam ja Jahve, kad slomim prečage jarma njihova i izbavim ih iz ruku onih koji ih podjarmiše. (28) Oni više neće biti pljen narodima, i zvijeri zemaljske neće ih žderati, nego će oni u sigurnosti živjeti, i niko ih neće plasti. (29) Ja će im slavni nasad učvrstiti, i oni više neće biti žrtvama gladi u zemlji, i oni više neće

podnositi uvrede naroda. (30) Tad će oni znati da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i da su oni, kuća Israilova, narod moj”, očituje Gospod Jahve. (31) “A vi, ovce moje, ovce moje paše, vi ste ljudi, a ja sam vaš Bog”, očituje Gospod Jahve.

Proročanstvo protiv gore Edoma

35 I još mi dode riječ Jahvina: (2) “Sine čovjekiji, okreni lice prema gori Seiru te proriči protiv nje (3) i reci joj: Ovako veli Gospod Jahve: Gle, ja sam protiv tebe, goro Seire⁴⁹, i ja će podići ruku na te i pretvoriti te u pustoš i pustinju. (4) Gradove će tvoje poharati i ti ćeš opustjeti.

Tad ćeš ti znati da sam ja Jahve.

(5) Zato što si bila vječni neprijatelj i izručila sinove Israilove sili mača u vrijeme njihove nesreće, u vrijeme konačne kazne, (6) zato će ja, života mi mogu”, očituje Gospod Jahve, “predati krvoproliču, i krvoproliče će te progoniti; kad ti krvoproliče nije mrsko bilo, krvoproliče će te progoniti. (7) Ja će pretvoriti goru Seir u pustinju i pustoš, i zatrijet će u njoj onoga koji dolazi i odlazi. (8) Planine njezine napunit će ubijenima; po tvojim brdima i u tvojim dolinama i u svim tvojim klancima padat će oni mačem pokošeni. (9) Ja će te pretvoriti u vječnu pustoš, i gradovi tvoji neće biti naseljeni. Tad ćete vi znati da sam ja Jahve.

(10) Zato što ti reče: ‘Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji, i mi ćemo ih zaposjeti’, iako je Jahve bio ondje, (11) zato će ja, života i mogu”, očituje Gospod Jahve, “postupiti s tobom po srdžbi i po zavisti koje ti pokaza iz mržnje prema njima; zato će se ja među njima objaviti kad tebi budem sudio. (12) Tad ćeš ti znati da sam ja, Jahve, čuo sve tvoje psovke što ih izreče na gore Israilove govorеći: ‘One opustješ; one su nam date za hranu.’ (13) I govorili ste oholo protiv mene i množili svoje riječi protiv mene; čuo sam ja.” (14) Ovako veli Gospod Jahve: “Dok se sva zemlja bude radovala, ja će te pretvoriti u pustoš. (15) Onako kako si se ti radovala nad baštinom kuće Israilove što je opustjela, tako će ja tebi učiniti. Ti ćeš biti pustoš, ogoro Seire, i sav Edom, sav. Tad će oni znati da sam ja Jahve.”

⁴⁹ Gora Seir – poetski prema Edomu.

Gore će israilske blagoslovljene biti

36 A ti, sine čovječiji, proriči gorama Israillovim i reci: O gore Israilove, čujte riječ Jahvinu. (2) Ovako veli Gospod Jahve: "Zato što je dušman progovorio protiv vas: 'Nekal!', i: 'Drevne visine postadoše našim posjedom', (3) zato proriči i reci: Ovako veli Gospod Jahve: Zato što vas opustošiše i zdrobiše sa svih strana, da biste postali posjedom ostalih naroda, i svijet poče pričati i šaputati o vama." (4) Zato, gore Israilove, čujte riječ Gospoda Jahve. Ovako veli Gospod Jahve gorama i brdima, klancima i dolinama, poharanim pustošima i napuštenim gradovima koji postadoše plijen i ruglo ostalih naroda svuda naokolo, (5) zato ovako veli Gospod Jahve: "Doista sam ja u rasplamteloj ljubomori svojoj govorio protiv ostalih naroda i protiv sveg Edoma, koji s radošću sveg srca i s prijezirom u duši prisvojiše zemlju moju sebi u posjed, da njene pašnjake oplijene." (6) Zato proriči o zemlji Israilovoj i reci gorama i brdima, klancima i dolinama: "Ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja sam progovorio u ljubomori svojoj i gnejevu svom, jer ste vi trpjeli uvrede pogana. (7) Zato ovako veli Gospod Jahve: Ja sam se zakleo da će narodi koji vas okružuju doista sami trjeti iste uvrede. (8) A vi, gore Israilove, vi ćete pustiti svoje grane i donijeti svoj rod mome narodu Israihu, jer on će uskoro doći. (9) Jer, evo, ja sam uz vas, i ja ću se okrenuti vama, i vi ćete biti obrađivane i posijane. (10) Ja ću umnožiti ljude na vama, svu kuću Israilovu, svu; i gradovi će biti naseljeni i pusta će se mjesta opet izgraditi. (11) Ja ću umnožiti na vama ljude i zvijeri; i oni će se umnožiti i biti plodni; i ja ću vas učiniti naseljenim, kao što ste i prije bile, i postupat ću s vama bolje nego na početku. Tako ćete znati da sam ja Jahve. (12) Da, ja ću učiniti da ljudi, moj narod Israil, gaze po vama i zaposjednu vas, pa ćeš ti postati njihovom baštinom i nikad ih više nećeš lišiti djece.

(13) Ovako veli Gospod Jahve: Zato što ti oni govorite: 'Ti proždireš ljude i cvijeljaš svoj narod otimajući mu djecu', (14) zato ti više nećeš ljude proždrati i više nećeš cvijeljati svoj narod otimajući mu djecu, očituje Gospod Jahve. (15) Ja ti više neću dati da slušaš uvrede pogana, niti ćeš ti više nositi sramotu naroda, niti ćeš više narod svoj spoticati", očituje Gospod Jahve.

(16) Onda mi dođe riječ Jahvina: (17) "Sine čovječiji, kad kuća Israilova življaše u svojoj zemlji,

oskvrušće je svojim putevima i djelima svojim; njihov put preda mnom bijaše kao nečistoća žene za vrijeme njenog mjesečnog pranja. (18) Zato ja izlih na njih gnjev svoj za krv koju proliše po zemlji, jer je bijahu oskvrnuli kumirima svojim. (19) I razasuh ih među narode, i oni se raspršiše po zemljama. Po njihovim putevima i djelima njihovim ja sam im sudio. (20) Kad dodoše narodima kojima su otišli, oskvrušće sveto ime moje, jer se o njima govorilo: 'To je Jahvin narod, a opet izide iz zemlje njegove.' (21) Ali ja sam se brinuo za sveto ime svoje, što ga kuća Israilova oskvrušće među narodima kojima ode.

Israel će biti obnovljen zarad imena Božijeg

(22) Zato reci kući Israillovoj: Ovako veli Gospod Jahve: Ne spremam se ja radi tebe, o kućo Israilova, da djelujem, nego radi imena svoga svetoga, koje ti oskvrušće među narodima kojima ode. (23) Ja ću osvjetlati svetost velikog imena svoga, koje je oskvrnuto među narodima, koje ste vi među njima oskvrnuli. Tad će narodi znati da sam ja Jahve", očituje Gospod Jahve, "kad se na njihove oči pokazujem svetim među vama. (24) Jer ja ću vas izvesti iz naroda, sabrati vas iz svih zemalja i dovesti vas u zemlju vašu. (25) Onda ću vas poškropiti čistom vodom, i bit ćete čisti; ja ću vas očistiti od sve vaše prljavštine i od svih vaših kumira. (26) I ja ću vam dati novo srce i udahnuti u vas nov duh; i uklonit ću kameno srce iz vašega tijela i dati vam srce od mesa. (27) Ja ću udahnuti u vas duh svoj i natjerati vas da hodite po odredbama mojim, i vi ćete se brižljivo držati naredbi mojih. (28) Vi ćete živjeti u zemlji koju sam ja dao praočevima vašim; tako ćete vi biti moj narod, a ja ću biti vaš Bog. (29) I ja ću vas spasiti od sve nečistoće vaše; i sabrat ću žito i umnožiti ga, i neću vas pritisnuti glađu. (30) Ja ću umnožiti plod stabla i rod polja, pa više nećete trpjeli sramotu gladi među narodima. (31) Tad ćete se vi sjetiti svojih zlih puteva i svojih nedjela, i gnušat ćete se sami nad sobom zbog svojih opaćina i svojih gnušoba. (32) Ja ovo ne činim radi vas", očituje Gospod Jahve, "neka to znate. Stidi se i srami zbog puteva svojih, o kuću Israilova!" (33) Ovako veli Gospod Jahve: "Onoga dana kad vas ja očistim od svih vaših opaćina, dat ću da se gradovi nasele, i pusta mjesta bit će ponovo izgrađena. (34) Opustjela zemlja bit će obrađena, a ne

pustoš u očima svakog prolaznika. (35) Govorit će se: 'Ova pusta zemlja postade kao edenski vrt; i pusti, poharani i porušeni gradovi utvrđeni su i naseljeni.' (36) Onda će narodi koji su ostali svuda oko vas znati da sam ja, Jahve, ponovo sagradio porušena mjesta i zasadio ono što bi pusto; ja, Jahve, progovorio sam, i to će učiniti."

(37) Ovako veli Gospod Jahve: "I ovo će dati kući Israilovoj da ište od mene da joj to učinim: ja cu joj umnožiti ljude kao stado. (38) Kao stado žrtveno, kao stado u Jerusalemu za njegovih propisanih svetkovina, tako će se pusti gradovi ispunuti stadi-ma ljudi. Tad će oni znati da sam ja Jahve."

Proročanstvo o dolini suhih kostiju

37 Ruka Jahvina spusti se na me, i on me izvede svojim duhom i posadi me usred doline; a ona bješe puna kostiju. (2) Provede me kroz njih naokolo, i vidjeh da ih u dolini veoma mnogo bijaše; i gle, posve suhe bijahu. (3) On mi reče: "Sine čovječiji, mogu li ove kosti oživjeti?"

A ja odgovorih: "Gospode Jahve, ti znaš."

(4) Opet mi reče: "Prorič ovim kostima i reci im: O suhe kosti, čujte riječ Jahvinu. (5) Ovako veli Gospod Jahve ovim kostima: Evo, ja cu udahnuti u vas duh⁵⁰, i vi ćete oživjeti. (6) Stavit će na vas žile, dati da na vama naraste meso, pokriti vas kožom i udahnuti u vas dah, i vi ćete oživjeti; i znat ćete da sam ja Jahve."

(7) Tako ja proricah kako mi bi zapovjedeno; i dok sam proricao, nastade buka, i čuh zveku; i sabraše se kosti, kost do kosti. (8) I ja pogledah, i vidjeh na njima žile, i meso naraslo i koža ih prekrila; ali daha u njima ne bješe.

(9) Tad mi on reče: "Prorič dahu, proriči, sine čovječiji, i reci dahu: Ovako veli Gospod Jahve: Dodij iz četiri vjetra, o dahu, i dahni na ove ubijene, da ožive." (10) Tako ja proricah kao što mi on zapovjedi, i dah uđe u njih, te one oživješe i stadoše na noge, uistinu vojska velika.

Tumačenje ukazanja

(11) Onda mi on reče: "Sine čovječiji, ove su kosti sva kuća Israilova; gle, oni govore: 'Kosti nam se osušiše i nada nam propade. Mi smo potpuno uništeni.' (12) Zato proriči i reci im: Ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja cu otvoriti grobove tvoje i izvesti te iz grobova tvojih, narode moj; i vratit će te

u zemlju Israilovu. (13) Tad ćeš ti znati da sam ja Jahve, kad otvorim grobove tvoje i izvedem te iz grobova tvojih, narode moj. (14) Duh će svoj ja u tebe udahnuti, i ti ćeš oživjeti, i ja će te posaditi na tvoju vlastitu zemlju. Tad ćeš ti znati da sam ja, Jahve, progovorio i to učinio", očituje Gospod Jahve.

Ponovno ujedinjenje Jehude i Israila

(15) Riječ Jahvina opet mi dođe: (16) "A ti, sine čovječiji, uzmi jedan štap i napiši na njemu: 'Za Jezudu i za sinove Isralove, udružene s njim'; onda uzmi drugi štap i napiši na njemu: 'Za Jozefa, štap Efraimov, i svu kuću Israilovu, drugove njegove.'

(17) Onda ih sastavi u jedan štap, da budu jedno u tvojoj ruci. (18) Kad ti sinovi naroda tvoga progovore i kažu: 'Zar nam nećeš kazati šta si time mislio?'

(19) reci im: Ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja cu uzeti Jozefov štap, što je u ruci Efraimovoj, i pleme Israleva, udružena s njim; i sastaviti će ih s njim, sa štapom Jezudinim, i načiniti od njih jedan štap, i oni će biti jedno u mojoj ruci. (20) Drži u ruci na njihove oči štapove na koje budeš pisao (21) i reci im: Ovako veli Gospod Jahve: Evo, ja cu uzeti sinove Isralove između naroda kojima su otišli, i skupiti će ih odasvud i vratiti ih u njihovu vlastitu zemlju; (22) i učiniti će ih jednim narodom u zemlji, u gorama Isralevim; i jedan će kralj biti svima kralj; i više neće biti dva naroda i više neće biti podijeljeni na dva kraljevstva. (23) Više se oni neće kaljati svojim kumirima ni gnušobama svojim niti ijednim svojim prijestupom; a ja cu ih izbaviti iz svih odmetnjištava grešnih⁵¹ u kojima su grijesili, i očistiti će ih. I bit će oni narod moj, a ja cu biti njihov Bog.

Davidovsko kraljevstvo

(24) Moj sluga David bit će im kralj, i oni će svi imati jednog pastira; i hodit će naredbama mojim i brižljivo će se držati naredbi mojih. (25) Oni će živjeti na zemlji koju sam ja dao svome slugi Jakovu, u kojoj su živjeli očevi vaši; i živjet će na njoj, oni i sinovi njihovi i sinovi njihovih sinova dovijeka; a moj sluga David bit će im vladar dovijeka.

(26) Ja cu sklopiti s njima savez mira; to će biti vječan savez s njima. I posaditi će ih i umnožiti, i postaviti će svetište svoje među njih dovijeka. (27) Obitavalište moje bit će kod njih; i ja cu biti njihov

⁵¹ Tako je u grčkim i nekim hebrejskim rukopisima, a u većini hebrejskih iz svih njihovih obitavališta u kojima su grijesili.

⁵⁰ Ili dah.

Bog, a oni će biti moj narod. (28) I znat će narodi da sam ja Jahve, koji posvećuje Israila, kad svetište moje bude među njima dovijeka.”

Proročanstvo o Gogu

38 Dode mi riječ Jahvina: (2) “Sine čovječiji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogovoj, najvećem prvaku Mešeka⁵² i Tubala, i proriči protiv njega, (3) i reci: Ovako veli Gospod Jahve: “Gle, ja sam protiv tebe, Gože, prvače Roša, Mešeka i Tubala. (4) Ja ću te okrenuti i staviti ti kuke u gubice, i izvest ću tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjanike, u punoj ratnoj spremi, veliko mnoštvo sa štitom i štitom, sve njih koji su vješti maču; (5) s njima Perziju, Kuš i Put, sve njih sa štitom i kacigom; (6) Gomer sa svom vojskom njegovom, Bet-Togarmu iz dalekih mjesta na sjeveru sa svom vojskom njezinom – narode mnoge s tobom. (7) Budite spremni, i pripremite se, ti i sve čete tvoje što su se oko tebe okupile, i budi im čuvan. (8) Poslijе mnogo dana ti ćeš biti pozvan da dodeš; u kasnijim godinama ući ćeš u zemlju koja je obnovljena od rata, čiji su stanovnici sabrani iz mnogih naroda na gore Israilove, koje bijahu dugo puste; ali njezin narod izveden je iz naroda i on živi u sigurnosti, sav on. (9) Ti ćeš krenuti gore, doći ćeš kao oluja; ti ćeš biti kao oblak koji prekriva zemlju, ti i sva vojska tvoja, i mnogi narodi s tobom.”

(10) Ovako veli Gospod Jahve: “Dogodit će se toga dana da će ti na um padati riječi, i da ćeš ti zao naum smisliti, (11) i reći ćeš: ‘Ja ću navaliti gore na zemlju neutvrđenih naselja. Ja ću navaliti na one koji su spokojni, koji žive u sigurnosti, sve njih što žive bez zidina i nemaju ni rešetke ni kapije, (12) da plijen uzmem i grabeži se dokopam, da okrenem twoju ruku protiv pustih mjesta koja su sad nastanjena i protiv naroda koji je sabran iz narodâ, koji je stekao stoku i dobra, koji živi u središtu svijeta.’ (13) Šeba i Dedan i trgovci iz Taršiša sa svim naseljima⁵³ njegovim govore ti: ‘Jesi li došao da zaplijeniš plijen? Jesi li okupio svoju družinu da se grabeži dokopaš, da odnesesh srebro i zlato, da odvedeš stoku i dobra, da velik plijen zaplijeniš?’” (14) Zato proriči, sine čovječiji, i reci Gogu: Ovako veli Gospod Jahve: “Onoga dana kad moj narod Israil bude živio u sigurnosti, zar ti to nećeš znati?

(15) Ti ćeš doći iz svoga mjesta, iz dalekih krajeva sjevernih, ti i mnogi narodi s tobom, svi oni jašući na konjima, velik zbor i vojska moćna; (16) i ti ćeš navaliti gore na moj narod Israil kao oblak kad prekrije zemlju. Dogodit će se u danima potonjim da ću te ja dovesti na svoju zemlju, da bi me narođi upoznali kad pokažem svoju svetost na tebi, na njihove oči, o Gože.”

(17) Ovako veli Gospod Jahve: “Jesi li ti onaj o kome sam ja govorio u prijašnjim danima preko sluga svojih, proroka Israilovih, koji su u tim danima proricali za mnoge godine, da ću te ja na njih dovesti? (18) Dogodit će se toga dana, kad Gog navaliti na zemlju Israilovu”, očituje Gospod Jahve, “da će moj ražareni gnjev planuti. (19) U svojoj revnosti i svome razbukteljem gnjevu ja očitujem da će toga dana doista biti silan potres u zemlji Israilovoj. (20) Ribe u moru, ptice na nebesima, zvijeri u polju, svi stvorovi što po zemlji mile i svi ljudi na licu zemlje trest će se preda mnom; i gore će se srušiti, strme će litice propasti i svaki će zid na zemlju pasti. (21) Ja ću pozvati mač protiv Goga na svim svojim gorama”, očituje Gospod Jahve. “Svaki će čovjek na brata svoga mač dići. (22) Kugom i krvlju ja ću mu suditi; i prolit ću kišu po njemu i vojsci njegovoj i po mnogim narodima koji budu s njim,obilnu kišu s gradom, vatrom i sumporom. (23) Ja ću pokazati svoju veličinu te svoju svetost i sebe objaviti na oči mnogih naroda; i znat će oni da sam ja Jahve.”

Poraz Goga

39 A ti, sine čovječiji, proriči protiv Goga i reci: Ovako veli Gospod Jahve: “Gle, ja sam protiv tebe, o Gože, najveći prvače Mešeka⁵⁴ i Tubala, (2) i ja ću te okrenuti, povesti te, podići te iz najudaljenijih krajeva na sjeveru i dovesti te protiv gora Israilovih. (3) Izbit ću ti luk iz lijeve ruke i prosutti strijele iz desnice. (4) Ti ćeš pasti na gorama Israilovim, ti i sva vojska tvoja i narodi koji budu s tobom; ja ću te dati za hranu svakovrsnim pticama grabljivicama i zvijerima divljim. (5) Ti ćeš pasti na otvorenom polju, jer ja sam progovorio”, očituje Gospod Jahve. (6) “Ja ću poslati vatru na Magoga i one koji u sigurnosti žive u primorjima; i znat će oni da sam ja Jahve.

(7) Svoje sveto ime ja ću objaviti usred naroda svoga Israila; i neću dati da se više sveto ime moje

⁵² ...najvećem prvaku Mešeka – ili prvaku Roša, Mešeka...

⁵³ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim lavićima.

⁵⁴ ...najveći prvače Mešeka – ili prvače Roša, Mešeka...

skrnavi. I znat će narodi da sam ja Jahve, Sveti u Israilu. (8) Evo, dolazi i bit će učinjeno”, očituje Gospod Jahve. “To je dan o kojem sam ja govorio. (9) Tad će oni koji žive u gradovima Israilovim izići i naložiti vatru i spaliti oružje, i štitove i štitila, lukove i strijele, buzdohane i kopljia, i sedam godina njima će ložiti vatru. (10) Oni neće uzimati drvo iz polja niti ga sjeći u šumama, jer će ložiti vatru oružjem; i uzimat će plijen onih koji su njih opljenili i otimati grabež od onih koji su njih oplačkali”, očituje Gospod Jahve.

(11) “Toga dana ja ču dati Gogu zemlju za groblje tamo u Israilu, dolinu onih koji putuju istočno od mora, i ona će zapriječiti put prolaznicima. Tako će ondje pokopati Goga i sve mnoštvo njegovo, i prozvat će je dolinom Hamon-Goga⁵⁵. (12) Sedam će ih mjeseci kuća Israilova pokapati da očisti zemlju svoju. (13) Pa i sav će ih narod u zemlji pokapati; i steći će slavu onoga dana kad ja sebe budem veličao”, očituje Gospod Jahve. (14) “Oni će izdvojiti nastranu ljudi koji će neprestano prolaziti zemljom i pokapati trupla onih koji su prolazili, a koja su ostala na licu zemlje, da bi je očistili. Sedam mjeseci oni će tragati. (15) Kad oni koji budu prolazili zemljom prođu pa neko vidi ljudsku kost, taj će tad postaviti znak kraj nje dok je grobari ne ukopaju u dolini Hamon-Goga. (16) Još će se i grad zvati Hamona. Tako će oni očistiti zemlju.” (17) A tebi, sine čovječiji, ovako veli Gospod Jahve: Progovori svakovrsnim pticama i svakoj zvijeri poljskoj: “Skupite se i dodite, saberite se odasvud na moju žrtvu koju ču ja za vas žrtvovati, kao veliku gozbu na gorama Israilovim, da biste jeli meso i pili krv. (18) Vi ćete jesti meso junaka i piti krv zemaljskih prvaka, kao da su oni ovnovi, janjci, jarci i volovi, sve utovljena goveda bašanska. (19) Tako ćete jesti loj dok se ne presitite i piti krv dok se ne napijete od moje žrtve koju sam ja za vas žrtvovao. (20) Vi ćete se za mojim stolom presititi konjima i vozačima kola, junacima i ratnicima svakovrsnim”, očituje Gospod Jahve.

(21) “A ja ču pokazati slavu svoju narodima, i svi će narodi vidjeti sud moj, koji ja izvrših, i ruku moju, koju na njih digoh. (22) I znat će kuća Israfilova da sam ja Jahve, njihov Bog, od toga dana pa nadalje. (23) Narodi će znati da je kuća Israfilova otišla u progonstvo zbog svoje opačine, jer se ona nevjerno ponijela prema meni, pa sam ja sakrio

lice svoje od nje; zato je dадох у руке njenim neprijateljima, i svi iz nje padaše od mača. (24) Po nečistoći njihovoj i po prijestupima njihovim ja s njima postupah, i sakrih lice svoje od njih.”

Obnova Isaila

(25) Stoga ovako veli Gospod Jahve: “Sad ču ja vratiti sužnje Jakovljeve i smilovati se cijeloj kući Israfilovoj; i bit će ljubomoran zarad svetoga imena svoga. (26) Oni će zaboraviti svoju sramotu i svu svoju nevjenu koju su prema meni počinili, kad budu živjeli u sigurnosti na svojoj zemlji, a nikog ne bude da ih straši. (27) Kad ih ja dovedem natrag iz naroda i saberem iz zemalja dušmana njihovih, tad ču ja kroz njih biti posvećen na oči mnogih naroda. (28) Tad će oni znati da sam ja Jahve, Bog njihov, jer sam ih ja natjerao da odu u progonstvo među narode, pa ih onda opet okupio u njihovoj zemlji; i nijednog od njih neću više ondje ostaviti. (29) Neću više kriti lica svoga od njih, jer sam ja izlio duh svoj na kuću Israfilovu”, očituje Gospod Jahve.

Ukazanje novog hrama: Čovjek sa štapom za mjerjenje

40 Dvadeset i pete godine našega progonstva, početkom godine, desetoga dana u mjesecu, četrnaeste godine otkako pade grad, tog istog dana ruka Jahvina spusti se na me i on me odvede tamo. (2) U ukazanjima Božijim on me odvede u zemlju Israfilovu i postavi me na vrlo visoku goru, a na njoj prema jugu bijaše neko zdanje nalik na grad. (3) Tako me on odvede tamo; i gle, tamo bijaše čovjek koji je izgledao kao mqed, s lanenom uzicom i štapom za mjerjenje u ruci; stajao je na kapiji. (4) Taj mi čovjek reče: “Sine čovječiji, gledaj svojim očima, slušaj svojim ušima i obrati pažnju na sve što ču ti pokazati; jer ti si doveden ovamo da ti se to pokaže. Objavi kući Israfilovoj sve što vidiš.”

Mjere hrama

(5) I gle, hram bijaše opasan zidom svuda naokolo, i u ruci onaj čovjek držaše štap za mjerjenje od šest aršina, a svaki za dlan bijaše duži od običnog aršina⁵⁶. I on izmjeri debeljinu zida – jedan štap, i visi-

⁵⁵ Tj. Gogova mnoštva.

⁵⁶ Jedan aršin – 45 cm; jedan dlan – 8 cm. Dakle, štap za mjerjenje bio je dug 318 cm.

nu – jedan štap. (6) Potom ode na kapiju okrenutu prema istoku, uspe se uz njene stepenice i izmjeri prag kapije – jedan štap širok.⁵⁷ I drugi je prag bio jedan štap širok. (7) Stražarnica je bila jedan štap duga i jedan štap široka; i između stražarnica bilo je pet aršina. I prag kapije na trijemu kapije okrenute unutra – jedan štap. (8) Potom izmjeri trijem kapije okrenute unutra – jedan štap. (9) On izmjeri trijem kapije – osam aršina, i njegove bočne stupove – dva aršina. A trijem kapije bio je okrenut unutra. (10) Na svakoj strani prema istoku bile su po tri stražarnice na kapiji; sve tri su bile iste mjere. I bočni stupovi bili su iste mjere s obje strane. (11) Izmjeri širinu ulaza na kapiji – deset aršina, i dužinu kapije – trinaest aršina. (12) Ispred stražarnica s obje strane bijaše granični zid širok jedan aršin; a stražarnice bijahu šest aršina s obje strane. (13) Tad on izmjeri kapiju od krova jedne do krova druge stražarnice – dvadeset i pet aršina od jednih vrata do vrata nasuprot njima. (14) On izmjeri bočne stupove šezdeset aršina visoke; kapija se pružala naokolo do bočnog stupa u dvorištu. (15) Od prednje strane ulazne kapije do prednje strane unutrašnjeg trijema kapije bijaše pedeset aršina. (16) Bilo je prozora s kapcima koji su gledali na stražarnice i na njihove bočne stupove unutar kapije svuda naokolo, a tako i na trijemovima. I bilo je unutra prozora svuda naokolo; i na svakom bočnom stupu bili su palmini ukrasi. (17) Zatim me uvede u vanjsko dvorište, i gle, ondje bijahu načinjeni odaje i pločnik svuda naokolo; trideset odaja gledalo je na pločnik. (18) Pločnik se protezao uza stranu kapija, svom dužinom kapija; to je bio donji pločnik. (19) Potom on izmjeri širinu od pročelja donje kapije do pročelja vanjske strane unutarnjeg dvorišta – stotinu aršina na istok i na sjever.

(20) I kapiju vanjskog dvorišta što je bila okrenuta prema sjeveru on izmjeri po dužini i širini. (21) Ona je imala tri stražarnice sa svake strane; i njeni bočni stupovi i njen trijem bijahu istih mjera kao na prvoj kapiji. Bila je duga pedeset aršina i široka dvadeset i pet aršina. (22) Njeni prozori i trijem i njeni palmini ukrasi bijahu istih mjera kao na kapiji koja je bila okrenuta prema istoku; do nje se dolazilo uza sedam stepenica, a njezin trijem bijaše iznutra. (23) Unutrašnje dvorište imalo je kapiju

naspram kapije na sjeveru kao i kapije na istoku; i izmjeri on stotinu aršina od jedne do druge kapije. (24) Zatim me povede na jug, i gle, ondje bijaše kapija prema jugu; i izmjeri joj bočne stupove i trijem po onim istim mjerama. (25) Kapija i njen trijem imali su prozore svuda naokolo poput onih drugih prozora; dužina je bila pedeset aršina, a širina dvadeset i pet aršina. (26) Sedam je stepenica vodilo do nje, i njen je trijem bio iznutra; i imala je palmine ukrase na bočnim stupovima, po jedan sa svake strane. (27) Unutrašnje dvorište imalo je kapiju prema jugu; i on izmjeri od kapije do kapije prema jugu – stotinu aršina.

(28) Zatim me uvede u unutrašnje dvorište na južnu kapiju; i izmjeri on južnu kapiju po onim istim mjerama. (29) Njene stražarnice isto tako, njeni bočni stupovi i njen trijem bijahu istih tih mjera. I imala je kapija i trijem njen prozore svuda naokolo; bila je pedeset aršina duga i dvadeset i pet aršina široka. (30) Svuda naokolo bili su trijemovi, dvadeset i pet aršina dugi i pet aršina široki. (31) Njen trijem gledao je na vanjsko dvorište; i bili su palmini ukrasi na njenim bočnim stupovima, a stubište joj je imalo osam stepenica.

(32) Onda me uvede u unutrašnje dvorište prema istoku i izmjeri kapiju. Imala je iste mjere kao i ostale. (33) Njene stražarnice isto tako, njeni bočni stupovi i njen trijem bijahu istih tih mjera. I imala je kapija i njen trijem prozore svuda naokolo; bila je pedeset aršina duga i dvadeset i pet aršina široka.

(34) Njen trijem gledao je na vanjsko dvorište; i bili su palmini ukrasi na njenim bočnim stupovima s obje strane, a stubište njenom imalo je osam stepenica. (35) Zatim me dovede na sjevernu kapiju; i izmjeri je po onim istim mjerama, (36) s njenim stražarnicama, bočnim stupovima i trijemom. I imala je kapija prozore svuda naokolo; dužina joj je bila pedeset aršina, a širina dvadeset i pet aršina. (37) Njen trijem gledao je⁵⁸ na vanjsko dvorište; i bili su palmini ukrasi na njenim bočnim stupovima sa svake strane, a stubište njenom imalo je osam stepenica.

(38) Jedna odaja s vratima bila je kraj trijema sva-ke kapije⁵⁹; ondje su se sapirale žrtve paljenice. (39) U trijemu kapije bila su dva stola s obje strane za klanje žrtve paljenice, žrtve okajnice i žrtve

⁵⁷ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu se još dodaje jedan prag jedan štap širok.

⁵⁸ Tako je u grčkim i latinskim rukopisima, a u hebrejskom tekstu je *Njeni bočni stupovi gledali su...*

⁵⁹ Tako je u sirjačkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu *bočnih stupova*.

naknadnice. (40) S vanjske strane, kud se penjalo na ulaz u kapiju prema sjeveru, bila su dva stola; i s druge strane trijema kapije bila su dva stola. (41) Četiri stola bila su s obje strane kraj kapije; osam stolova na kojima se kolju žrtve. (42) Za žrtve paljenice bila su četiri stola od klesana kamena, aršin i po duga, aršin i po široka i aršin visoka, na koje se polagao pribor kojim su se klale žrtva paljenica i žrtva klanica. (43) Dvostrukе kuke, duge koliko je širok dlan, bile su postavljene u kući svuda naoko-lo; a na stolovima je bilo žrtveno meso.

(44) S vanjske strane prema unutrašnjoj kapiji bile su dvije odaje⁶⁰ u unutrašnjem dvorištu, od kojih je jedna bila sa strane sjeverne kapije, okrenuta prema jugu, a druga sa strane južne⁶¹ kapije, okre-nuta prema sjeveru. (45) On mi reče: "Ovo je odaja koja gleda na jug, namijenjena za svećenike koji obavljaju službu u hramu; (46) a odaja koja gleda na sjever za svećenike je koji služe na žrtveniku. To su sinovi Cadokovi, koji jedini od sinova Levijevih smiju prići Jahvi da mu služe." (47) On izmjeri dvorište, savršen četverougao, stotinu aršina dugu i stotinu aršina široko; a pred hramom je stajao žrtvenik.

(48) Potom me odvede do hramskoga trijema i iz-mjeri svaki bočni stup na trijemu – pet aršina na obje strane; a širina kapije bila je četrnaest aršina i zidovi kapije bili su⁶² tri aršina na obje strane. (49) Trijem je bio dug dvadeset aršina, a širok dva-naest⁶³ aršina. Do njega se uspinjalo preko deset⁶⁴ stepenica. A s obje strane bili su stupovi pokraj bočnih stupova.

Unutrašnjost hrama

41 Potom me odvede u glavno predvorje i iz-mjeri bočne stupove; bočni stupovi bijahu široki⁶⁵ šest aršina s obje strane. (2) Ulaz bijaše širok deset aršina, a bočni zidovi ulaza pet aršina s obje strane. I izmjeri dužinu glavnog predvorja

⁶⁰ U grčkim rukopisima stoji *dvije odaje*, a u hebrejskom tek-stu *odaje za pjevače*.

⁶¹ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim *istočne*.

⁶² U grčkim rukopisima stoji *četraest aršina i zidovi kapije bili su*. Hebrejski tekst nema ove riječi.

⁶³ Tako je u grčkom, a u hebrejskom *jedanaest*.

⁶⁴ Tako je u grčkom; hebrejski nema *deset*.

⁶⁵ Tako je u grčkim rukopisima i u jednom hebrejskom, a u ostalim hebrejskim rukopisima *čador bijaše širok*.

– četrdeset aršina, i širinu – dvadeset aršina. (3) Onda uđe i izmjeri svaki bočni stup vrata – dva aršina, i visinu vrata – šest aršina, i bočne zidove vrata⁶⁶ na obje strane – sedam aršina. (4) Izmjeri dužinu sobe – dvadeset aršina, i širinu – dvadeset aršina, ispred glavnog predvorja; i reče mi: "Ovo je nadasve sveto mjesto."

(5) Potom izmjeri debljinu zida hrama – šest aršina, i širinu bočnih odaja – četiri aršina, svuda okolo hrama, sa svake strane. (6) Bočne odaje bile su na tri kata, jedna nad drugom, njih trideset na svakom katu. Svuda naokolo na zidu hrama bili su ispusti koji su služili kao potporni za bočne odaje, pa odaje nisu bile spojene za zid hrama. (7) Bočne odaje oko hrama dizalo se stupnjevito, zato se hram širio kako je išao u visinu; i tako se uzlazilo s najnižeg na najviši kat preko srednjeg kata. (8) Vidjeh još da je svuda oko hrama uzdignuta terasa, temelji bočnih odaja iznosili su punu dužinu štapa, šest aršina. (9) Debljina vanjskog zida bočnih odaja bila je pet aršina. A prolaz između bočnih odaja hrama (10) i vanjskih odaja bio je dvadeset aršina širok svuda naokolo hrama, sa svake strane. (11) Vrata bočnih odaja otvarala su se prema prolazu, jedna vrata prema sjeveru, a druga prema jugu; i prolaz je bio širok pet aršina svuda naokolo.

(12) Zgrada ispred odvojenog prostora na zapadnoj strani bila je sedamdeset aršina široka; a zid te zgrade bio je debeo pet aršina svuda naokolo i dug devedeset aršina.

(13) Potom on izmjeri hram, stotinu aršina dug; odvojeni prostor sa zgradom i njenim zidovima bio je, isto tako, stotinu aršina dug. (14) Isto je tako širina pročelja hrama i odvojenog prostora uz istočnu stranu iznosila stotinu aršina.

(15) On izmjeri dužinu zgrade duž pročelja odvo-jenog prostora iza nje, s prolazima s obje strane – stotinu aršina. Glavno predvorje, unutrašnja soba, trijem dvorišta, (16) pragovi, uokvireni prozori i prolazi svuda oko tri kata njihova, naspram praga, bili su obloženi drvetom svuda uokolo, od zemlje do prozora – a prozori su bili zastrti – (17) iznad ulaza pa do unutrašnje sobe, i izvana, te po svem zidu svuda uokolo, iznutra i izvana, po mjeri. (18) Na njemu su bili urezani kerubini i palme; i bila je jedna palma između dva kerubina, a svaki kerubin imao je dva lica: (19) čovječije lice prema palmi s

⁶⁶ Tako je u grčkom, a u hebrejskom *širinu vrata*.

jedne strane i lice lavića prema palmi s druge strane; bili su urezani po cijelom hramu svuda naoko-
lo. (20) Od tla do iznad ulaza bijahu urezani keru-
bini i palme, a tako i po zidu glavnog predvorja.
(21) Dovratnici glavnog predvorja bili su četvero-
uglasti; a na pročelju svetišta jedan je dovratnik
bio nalik na drugi. (22) Žrtvenik je bio od drveta,
visok tri aršina i dug i širok⁶⁷ dva aršina; njegovi
uglovi, postolje⁶⁸ i stranice bili su od drveta. I reče
mi: "Ovo je sto koji stoji pred Jahvom." (23) Glavno
predvorje i svetište imali su dvostruka vrata. (24)
Svaka vrata imala su dva krila, dva okretna krila;
dva krila na jednim i dva krila na drugim vratima.
(25) I još su na njima, na vratima glavnog pred-
vorja, bili urezani kerubini i palme kao što su bili
urezani po zidovima; i bila je izvana drvena nad-
strešnica na pročelju trijema. (26) S obje strane bili
su uokvireni prozori i palme na stranama trijema;
takve su bile bočne odaje hrama i nadstrešnica.

Hramske odaje

42 Zatim me izvede u vanjsko dvorište, pu-
tem prema sjeveru; i dovede me do odaje
nasuprot odvojenom prostoru i nasuprot zgradi
prema sjeveru. (2) Uz dužinu, koja je iznosila sto-
tinu aršina, stajala su sjeverna vrata; širina je izno-
sila pedeset aršina. (3) Nasuprot dvadeset aršina
unutrašnjeg dvorišta i nasuprot pločniku vanjskog
dvorišta stajala je terasa koja je odgovarala terasi
na tri kata. (4) Pred odajama je bio prolaz s unu-
trašnje strane, deset aršina širok, stotinu aršina⁶⁹
dug; i bijahu im vrata na sjeveru. (5) Gornje odaje
bile su manje jer su od njih terase uzimale više
mjesta nego od donjih i srednjih u zgradbi. (6) Kako
su bile na tri kata i nisu imale stupove poput stu-
pova u dvorištima, tako su gornje odaje bile manje
od poda pa naviše, više od donjih i srednjih. (7)
Vanjski zid pored odaja, prema vanjskom dvorištu
naspram odaja, bio je dug pedeset aršina. (8) Oda-
je u vanjskom dvorištu bile su duge pedeset aršina;
i gle, a one naspram hrama bile su duge stotinu
aršina. (9) Ispod ovih odaja stajao je ulaz s istočne
strane, kad se u njih ulazi iz vanjskog dvorišta.

⁶⁷ Tako je u grčkom. U hebrejskom nema riječi i širok.

⁶⁸ Tako je u grčkom, a u hebrejskom dužina.

⁶⁹ Tako je u grčkim i sirjačkim rukopisima, a u hebrejskim je-
dan aršin.

(10) Po širini zida dvorišta prema jugu⁷⁰, naspram
odvojenog prostora i naspram zgrade, bile su oda-
je. (11) I ispred njih je vodio prolaz baš kao i ispred
odaja na sjevernoj strani; njihova dužina i širina i
izlazi njihovi i namještaj njihov i vrata njihova bili
su jednaki. (12) I kao što su vrata na odajama bila
okrenuta prema jugu, tako su stajala jedna vrata
na početku prolaza, prolaza ispred zaštitnog zida
prema istoku, kako se u njih ulazio.

(13) Onda mi on reče: "Sjeverne odaje i južne oda-
je naspram odvojenog prostora, to su svete odaje
gdje će svećenici koji prilaze Jahvi jesti najsvetije
žrtve. Oni će ondje odlagati najveće svetinje, žit-
nu žrtvu, žrtvu okajnicu i žrtvu naknadnicu, jer to
je mjesto sveto. (14) Kad svećenici uđu, neka ne
izlaze u vanjsko dvorište iz svetišta, dok ondje ne
polože svoju odjeću u kojoj su služili, jer je ona
sveta. Drugu odjeću neka obuku prije nego što se
primaknu prostoru za svijet."

(15) I kad izmjeri unutrašnjost kuće, izvede me na
kapiju koja je bila okrenuta prema istoku i izmjeri
hramski prostor svuda naokolo. (16) On izmjeri
istočnu stranu – pet stotina aršina mjetačkom tr-
skom. (17) Onda se okrenu i izmjeri sjevernu stra-
nu – pet stotina aršina mjetačkom trskom. (18)
Potom se okrenu i izmjeri južnu stranu – pet stoti-
na aršina mjetačkom trskom. (19) Onda se okrenu
na zapadnu stranu i izmjeri pet stotina aršina mje-
tačkom trskom. (20) Izmjeri je na sve četiri strane;
svuda uokolo imala je zid, pet stotina aršina dug i
pet stotina aršina širok, da odvoji sveto i nesveto.

Ukazanje slave Božje

43 Zatim me povede na kapiju, kapiju okre-
nutu prema istoku; (2) i gle, slava Boga
Israilova dolazila je s istoka. I glas je njegov bio
poput huke silnih voda; i sjala je zemlja od slave
njegove. (3) I to bijaše poput ukazanja koje ja vi-
djeh, poput ukazanja koje vidjeh kad on dođe da
uništi grad. I ta ukazanja bijahu poput ukazanja
koja vidjeh na rijeci Kebaru; i padoh licem na tlo.
(4) I uđe slava Jahvina u hram na kapiju okrenutu
prema istoku. (5) I duh me Jahvin podiže pa me
uveđe u unutrašnje dvorište; i gle, slava Jahvina
ispuni hram.

(6) Onda čuh kako mi neko govori iz kuće, dok
čovjek stajaše kraj mene. (7) Reče mi: "Sine čovje-

⁷⁰ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim istoku.

čiji, ovo je mjesto moga prijestolja i mjesto tabana mojih nogu, gdje će ja obitavati među sinovima Israilovim dovjeka. I neće više kuća Israilova skrnaviti sveto ime moje, ni oni ni kraljevi njihovi, svojim bludničenjem i truplima⁷¹ svojih kraljeva kad umru, (8) stavljajući svoj prag kraj moga praga i svoj dovratnik kraj moga dovratnika, i da bude samo zid između mene i njih. Oni oskvrnuše moje sveto ime gadostima koje počiniše. Zato sam ih ja uništilo u svojoj srdžbi. (9) Sad neka uklone svoje bludničenje i trupla svojih kraljeva daleko od mene, i ja će obitavati među njima dovjeka.

(10) A ti, sine čovječiji, opiši hram kući Israilovoju, da se ona postidi svojih opačina; i neka izmjeri nacrt. (11) Ako se postide svega što su učinili, počaži im izgled hrama, od čega se sastoji, njegove izlaze, njegove ulaze, sav njegov izgled, sve njegove propise i sve njegove zakone. I zapiši to na njihove oči, da bi se oni držali njenog cijelog oblika i svih njenih propisa i vršili ih. (12) Ovo je zakon hrama: sav prostor na vrhu gore svuda naokolo bit će nadasve svet. Gle, to je zakon hrama.

Žrtvenik

(13) Ovo su mjere žrtvenika po aršinima – a aršin iznosi jedan aršin i širinu dlana⁷²: podnožje će biti visoko⁷³ jedan aršin i široko jedan aršin, a obrub ivice jarka jedan pedalj; a ovo će biti visina podnožja žrtvenika: (14) od podnožja na zemlji do donje izbočine bit će dva aršina, a širina jedan aršin; i od manje izbočine do veće izbočine bit će četiri aršina, a širina jedan aršin. (15) Ognjište žrtvenika bit će četiri aršina; i od ognjišta žrtvenika pružat će se uvis četiri roga. (16) Ognjište žrtvenika bit će četverouglasto, dvanaest aršina dugi i dvanaest široko. (17) Izbočina će biti četrnaest aršina duga i četrnaest aršina široka na četiri strane, obrub oko nje bit će pola aršina, a postolje mu jedan aršin naokolo; i stepenice njegove gledat će na istok.”

Žrtve

(18) I reče mi: “Sine čovječiji, ovako veli Gospod Jahve: Ovo su propisi za žrtvenik na dan kad se bude gradio, da se na njemu prinose žrtve paljeni-

ce i da se škropi krvlju. (19) Ti ćeš dati svećenici-ma, levijevcima, koji su od potomaka Cadokovih, koji mi prilaze da mi služe, očituje Gospod Jahve, junca za žrtvu okajnicu. (20) Uzet ćeš njegove krvi i pomazati njome četiri roga na žrtveniku i četiri ugla izbočine i obrub svuda naokolo; tako ćeš ga očistiti i okajati. (21) Uzet ćeš i junca za žrtvu okajnicu, i neka on bude spaljen na propisanom mjestu u hramu, izvan svetišta.

(22) Drugoga dana prinijet ćeš jarca bez mahane za žrtvu okajnicu, i žrtvenik će biti očišćen kao što je bio očišćen juncem. (23) Kad ga očistiš, prinijet ćeš junca bez mahane i ovna bez mahane iz stada. (24) Iznijet ćeš ih pred Jahvu, i svećenici će ih posuti solju, i prinijet će ih kao žrtvu paljenicu Jahvi. (25) Sedam dana ti ćeš svaki dan pripremati jarca za žrtvu okajnicu; neka se još i junac i ovan iz stada, bez mahane, pripremaju. (26) Sedam dana oni će okajavati žrtvenik i čistiti ga; tako će ga posvetiti. (27) Kad se navrše ti dani, osmoga dana pa nadalje, svećenici će prinositi vaše žrtve paljenice na žrtveniku, i vaše žrtve sudioništva; i ja će vas prihvatići, očituje Gospod Jahve.”

Kapija za vladara

44 Potom me odvede natrag na vanjsku kapiju svetišta što gleda na istok; a ona bješe zatvorena. (2) Jahve mi reče: “Ova će kapija biti zatvorena; neće se otvarati, i нико на њу неће улазити, jer је Jahve, Бог Israilov, на њу ушао; зато ће остати zatvorena. (3) Само vladar, jer je vladar, smije sjediti na njoj da jede hljeb pred Jahvom; on će ulaziti kroz trijem kapije i istim putem izlaziti.”

(4) Zatim me odvede kroz sjevernu kapiju do pročelja hrama; i ja pogledah, kad gle, slava Jahvina ispunji kuću Jahvinu, i ja padoh licem na tlo. (5) Jahve mi reče: “Sine čovječiji, dobro upamti, gledaj pomno i slušaj pažljivo sve što ti ja kažem o svim odredbama kuće Jahvine i o svim njenim zakonima; i dobro upamti ko smije ući u hram, a ko je od svetišta odvojen. (6) Ti ćeš reći kući odmetničkoj, kući Israilovoju: Ovako veli Gospod Jahve: Dosta je bilo svih tvojih gnusoba, o kuću Israfilova, (7) jer ti si uvodila tuđince, neobrezana srca i neobrezana tijela, u svetište moje, da ga oskvrnu, u kuću moju, jer si iznosila moju hranu, loj i krv, jer si prekršila savez moj, povrh svih svojih gnusoba. (8) I nisi se sama starala za svetinje moje, nego si namjestila tuđince namjesto sebe da se staraju za svetište moje.”

⁷¹ Tj. spomenicima.

⁷² Tj. 53 cm.

⁷³ Tako je u grčkom. Hebrejski tekst ne sadrži visoko.

(9) Ovako veli Gospod Jahve: "Nijedan tuđinac neobrezana srca i neobrezana tijela, od svih tuđinaca što su među sinovima Israilovim, neka ne ulazi u svetište moje. (10) A levijevci, koji su se udaljili od mene kad je Israil zalistao, koji su odlutali od mene za svojim kumirima, neka snose kaznu za svoju opačinu. (11) Ali neka služe u mome svetištu, nadzirući kapije hrama i služeći u hramu; oni će klati žrtvu paljenicu i klanicu narodu, i stajat će pred njim i služiti mu. (12) Zato što su mu oni služili pred kumirima njegovim i navodili kuću Israfilu da posrne u opačinu, zato sam se ja protiv njih zakleo", očituje Gospod Jahve, "da će oni snositi kaznu za svoju opačinu. (13) I neće mi prilaziti da mi služe kao svećenici niti se približavati nijednoj mojoj svetinji, stvarima koje su nadasve svete, nego će nositi svoju sramotu zbog gnušoba svojih koje su počinili. (14) Ali, ja ću njih postaviti da se staraju za kuću moju, za svu službu u njoj i sve što će se u njoj raditi.

Zapovijedi levijevcima

(15) A svećenici levijevski, sinovi Cadokovi, koji su se starali za svetište moje kad su sinovi Israfilovi odlutali od mene, prilazit će mi da mi služe; i stajat će preda mnom da mi prinose loj i krv", očituje Gospod Jahve. (16) "Oni će ulaziti u svetište moje; oni će prilaziti stolu mome da mi služe i da vrše naredbu moju. (17) Kad budu ulazili na kapije unutrašnjeg dvorišta, neka obuku lanene haljine; i neka na njima ne bude vune dok budu služili na kapijama unutrašnjeg dvorišta i u hramu. (18) Laneni turbani neka im budu na glavama i lanene gaće preko bedara; neka se ne pašu ničim u čemu bi se znojili. (19) Kad budu izlazili u vanjsko dvorište, u vanjsko dvorište pred narod, neka skinu haljine u kojima su služili i odlože ih u svete odaje; neka onda obuku druge haljine, da ne bi haljinama svojim prenijeli svetost na narod.⁷⁴ (20) I neka ne briju glave svoje, a uvojke neka ne puštaju; neka samo podrezuju kosu na glavi svojoj. (21) I neka nijedan svećenik ne piće vina kad bude ulazio u unutrašnje dvorište. (22) I neka se oni ne žene udovicom ili razvedenom ženom, nego neka uzimaju djevice od potomaka kuće Israfilove ili udovici koja je svećenikova udovica. (23) I neka uče narod moj da razlikuje sveto od nesvetog i tjeraju ga

da luči nečisto od čistog. (24) U sporu neka zauzmu svoje mjesto da sude; neka sude po naredbama mojim. I neka čuvaju zakone moje i odredbe moje o svim propisanim blagdanima mojim i posvećuju subote moje. (25) Neka se ne primiču umrlome da se ne bi okaljali; ali radi oca, majke, sina, kćeri, braća i sestre koja nije imala muža smiju se okaljati. (26) Nakon što se očiste, neka im se broji sedam dana. (27) Onoga dana kad uđu u svetište, u unutrašnje dvorište, da služe u svetištu, neka prinesu svoju žrtvu okajnicu", očituje Gospod Jahve. (28) "A baština njihova, ja sam njima baština; i vi im nećete dati nikakava posjeda u Israillu – ja sam posjed njihov. (29) Oni će jesti žitnu žrtvu, žrtvu okajnicu i žrtvu naknadnicu, i sve posvećeno u Israillu bit će njihovo. (30) Prvo od svih prvina od svake vrste i svaki prinos od svake vrste, od svih prinosa vaših, neka pripadne svećenicima; vi ćete svećenicima dati i prvinu svoga brašna, da vam blagoslov počiva na kući. (31) Svećenici neka ne jedu ni pticu ni zvijer koju su uginuli ili rastrgani.

Jahvin dio u zemlji

45 Kad budete žrijebom dijelili zemlju u baštinu, vi ćete prinijeti Jahvi jedan dio, sveti dio zemlje; neka on bude dug dvadeset i pet hiljada aršina⁷⁵ i širok dvadeset hiljada⁷⁶ aršina. Neka bude svet uzduž i poprijeko. (2) Od toga neka bude za sveto mjesto četvorni komad, oko pet stotina aršina s pet stotina aršina, i pedeset aršina za čistinu okolo. (3) Od tog prostora ti izmjeri u dužinu dvadeset i pet hiljada aršina i u širinu deset hiljada aršina; i neka tu bude svetište, najsvetiše mjesto. (4) To će biti sveti dio zemlje; on će biti namijenjen svećenicima, slugama svetišta, koji prilaze da služe Jahvi, i bit će mjesto za njihove kuće i sveto mjesto za svetište. (5) Dvadeset i pet hiljada u dužinu i deset hiljada u širinu neka bude za levijevce, sluge u hramu, kao njihov posjed gdje će biti gradovi u kojima će živjeti.⁷⁷

(6) Duž svetog dijela vi ćete gradu dodijeliti posjed širok pet hiljada aršina i dug dvadeset i pet hiljada aršina; to neka bude za svu kuću Israfilovu.

⁷⁵ Tj. 13,3 km.

⁷⁶ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim stoji *deset hiljada* (5,3 km).

⁷⁷ Tako je u grčkom, a u hebrejskom *posjed, dvadeset odaja*.

Vladarov dio

(7) Vladaru će pripasti zemlja s obje strane sve-tog dijela i gradskog posjeda, uz sveti dio i grad-ski posjed, na zapadnoj strani, prema zapadu, i na istočnoj strani, prema istoku, i dužinom koja od-govara jednom [plemenskom] dijelu, od zapadne do istočne granice. (8) To će biti njegov posjed u Israилu; tako vladari moji više neće tlačiti narod moj, nego će ostanak zemlje dati kuću Israillovoj po-plemenima.”

(9) Ovako veli Gospod Jahve: “Dosta je, vladari israїlski; okanite se nasilja i pljačke, i provodite pravdu i pravednost! Prestanite oduzimati posjede od naroda mogu”, očituje Gospod Jahve.

(10) “Neka su vam vase tačne, efa tačna i bat tačan.

(11) Efa i bat neka budu iste mjere, tako da bat sa-drži desetinu homera i efa desetinu homera; neka im mјera bude prema homeru. (12) Šekel neka bude dvadeset gera. Neka pet šekela doista bude pet šekela, neka deset šekela bude deset šekela, a pedeset šekela neka vam bude mina.⁷⁸

(13) Ovo je žrtva koju ćete prinositi: jednu šesti-nu efe od homera pšenice⁷⁹; jednu šestinu efe od homera ječma⁸⁰; (14) i propisanu količinu ulja, mjerena batom, desetinu bata od svakog kora. Je-dan kor, kao jedan homer, iznosi deset bata, (15) i jednog brava iz svakog stada od dvije stotine bra-vava s pojilišta israїlskih – za žitnu žrtvu, za žrtvu paljenicu i za žrtvu sudioništva, da se oni okaju”, očituje Gospod Jahve. (16) “Sav će se narod zemlje pri-družiti vladaru u Israилu u prinošenju ove žrtve. (17) Vladar će biti dužan pribaviti žrtve paljenice, žitne žrtve i žrtve ljevanice, na blagdane, mlađake i subote, na sve propisane blagdane kuće Israillove; on će priskrbiti žrtvu okajnicu, žitnu žrtvu, žrtvu paljenicu i žrtve sudioništva, da okaje kuću Isra-i-lovu.”

(18) Ovako veli Gospod Jahve: “U prvome mjesecu, prvoga dana toga mjeseca, ti ćeš uzeti junca bez mahane i očistiti svetište. (19) Svećenik neka uzme krvi od žrtve okajnice i neka njome pomaže dovratnike hrama, četiri ugla izboćine na žrtve-niku i vratnice kapije unutrašnjeg dvorišta. (20)

Tako ćeš učiniti i sedmoga dana toga mjeseca za svakoga ko je salutao ili je ne znajući griješio; tako ćete okajati kuću.

(21) U prvome mjesecu, četrnaestoga dana toga mjeseca, svetkujte Pesah, sedmodnevni blagdan; beskvasni hljeb neka se jede. (22) Toga dana neka vladar za se i sav narod u zemlji pribavi junca za žrtvu okajnicu. (23) Sedam dana neka pribavlja za žrtvu paljenicu Jahvi sedam junaca i sedam ovno-va bez mahane, i jarca za žrtvu okajnicu, svakog dana u tih sedam dana. (24) Neka za žitnu žrtvu pribavi efu⁸¹ na svakog junca, efu na svakog ovna i hin⁸² ulja na svaku efu. (25) U sedmome mjesecu, petnaestoga dana toga mjeseca, za sedam dana blagdanskih⁸³ neka isto toliko pribavi za žrtve okajnice, žrtve paljenice, žitne žrtve i ulje.”

Vladarske žrtve

46 Ovako veli Gospod Jahve: “Kapija unutraš-njeg dvorišta okrenuta prema istoku bit će zatvorena šest radnih dana, ali će u subotnji dan i u dan mlađaka biti otvorena. (2) Vladar neka ulazi svana kroz trijem kapije i neka stane kod vratnice kapije. Neka tada svećenici prinesu njegovu žrtvu paljenicu i njegovu žrtvu sudioništva, a on neka se pokloni na pragu kapije, a onda neka izide; ali neka se kapija ne zatvara do večeri. (3) I narod zemlje subotom će se i na mlađake klanjati na ulazu te kapije pred Jahvom. (4) Žrtva paljenica koju će vladar prinijeti Jahvi u dan subotnji neka bude šest janjaca bez mahane i jedan ovan bez mahane; (5) i neka žitna žrtva bude efa na ovnu, i žitna žrtva na janjce onoliko koliko bude želio dati, i hin ulja po efi. (6) Na dan mlađaka neka prinese junca bez mahane, i još šest janjaca i ovna, bez mahane. (7) I neka pribavi žitnu žrtvu, efu po juncu i efu po ovnu, i na janjce onoliko koliko hoće, i hin ulja po efi. (8) Kad vladar bude ulazio, neka ulazi kroz trijem kapije i istim putem izlazi. (9) A kad narod zemlje bude dolazio pred Jahvu u propisane blagdane, ko uđe na sjevernu kapiju da se klanja neka izide na južnu kapiju. A ko uđe na južnu kapiju neka izide na sjevernu kapiju. Neka se niko ne vraća na kapiju na koju je ušao, nego neka ide pravo naprijed. (10) Kad oni budu ulazili, neka

⁷⁸ Tako je u grčkom, a u hebrejskom *Dvadeset šekela, dvadeset pet šekela i petnaest šekela neka vam bude mina.* Šekel – 11,5 grama; mina – 690 grama.

⁷⁹ Tj. 2,9 kg.

⁸⁰ Tj. 2,4 kg.

⁸¹ Jedna efa – 22 litra.

⁸² Jedan hin – 3,6 litara.

⁸³ Blagdan koliba.

među njima uđe i vladar; i kad budu izlazili, neka i on izide.

(11) Za svetkovina i propisanih blagdana žitna žrtva neka bude efa po juncu i efa po ovnu, a za janjce koliko ko želi dati, i hin ulja po efi. (12) Kad vladar pribavi dragovoljnu žrtvu, žrtvu paljenicu ili žrtvu sudioništva kao dragovoljnu žrtvu Jahvi, kapija okrenuta prema istoku bit će mu otvorena. I on će pribaviti svoju žrtvu paljenicu i svoje žrtve sudioništva kao na dan subotnji. Onda će izići, i kapija će se zatvoriti kad on izide.

(13) I ti ćeš svaki dan pribavljati janje od godine dana, bez mahane, za žrtvu paljenicu Jahvi; svako ćeš ga jutro pribavljati. (14) K tome ćeš svakog jutro pribavljati s njim žitnu žrtvu, jednu šestinu efe i jednu trećinu hina ulja⁸⁴, da pokvasi najbolje brašno, za redovnu žitnu žrtvu Jahvi, po vječnoj naredbi. (15) Tako će se svako jutro pribavljati janje, žitna žrtva i ulje, kao redovna žrtva paljenica.”

(16) Ovako veli Gospod Jahve: “Ako vladar dadne dar od svoje baštine nekom od sinova svojih, to će pripasti sinovima njegovim; to je njihov posjed po naslijedu. (17) Ali ako dadne dar od svoje baštine nekom od sluga svojih, to će biti njegovo do godine puštanja na slobodu; tada neka se vrati vladaru. Njegova baština bit će samo sinova njegovih; njima će pripadati. (18) Vladar neće prisvajati baštine naroda, tjerajući ga s njegova posjeda; on će dati svojim sinovima baštinu od svoga posjeda, pa se narod moj neće razasuti, niko sa posjeda svoga.”

Mjesta za kuhanje žrtava

(19) Potom me odvede kroz ulaz kraj kapije u slete svećeničke odaje, koje gledaju na sjever; i gle, ondje bijaše jedno mjesto u samom začelju prema zapadu. (20) On mi reče: “Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtvu naknadnicu i žrtvu okajnicu i gdje će peći žitnu žrtvu, da ih ne bi iznosili u vanjsko dvorište te tako prenijeli svetost na narod.”

(21) Potom me izvede u vanjsko dvorište i proveđe me kraj četiri ugla dvorišta; kad gle, u svakom uglu dvorišta bijaše jedno malo dvorište. (22) U četiri ugla dvorišta bijahu ograćena dvorišta, četrdeset aršina duga i trideset aršina široka; njih četiri u uglovima bijahu iste veličine. (23) Sva četiri bijahu unutra opasana zidom, a pod zidom bijahu napravljena mjesta za kuhanje svuda naokolo. (24)

Potom mi reče: “To su mjesta za kuhanje gdje će sluge kuće kuhati žrtve naroda.”

Voda iz hrama

47 Potom me odvede natrag do vrata hrama; kad gle, ispod hramskog praga voda je teklia prema istoku, jer je pročelje hrama bilo okrenuto prema istoku. I voda je otjecala duž desne strane hrama, južno od žrtvenika. (2) Onda me izvede na sjevernu kapiju, i provede me napolju do vanjske kapije koja je okrenuta prema istoku. I gle, ondje je voda kapala s južne strane.

(3) Kad izide prema istoku s uzicom u ruci, onaj čovjek izmjeri hiljadu aršina; i provede me kroz vodu, vodu do gležanja. (4) Opet on izmjeri hiljadu i provede me kroz vodu, vodu do koljena. Opet on izmjeri hiljadu i provede me kroz vodu, vodu do bedara. (5) Opet on izmjeri hiljadu; i bijaše rijeka koju ne mogoh pregaziti, jer voda bješe nabujala, dovoljno duboka za plivanje, rijeka koja se ne mogaše pregaziti. (6) On mi reče: “Sine čovječiji, jesli li vidio?” Potom me vrati na obalu rijeke. (7) I kad se vratih, gle, na obali rijeke, i s jedne i s druge strane, bijaše vrlo mnogo stabala. (8) On mi reče: “Ova voda teče prema istočnom kraju i spušta se u Arabu; gdje utječe u more⁸⁵, a kad se ulije u more, morska voda postaje svježa. (9) Svaki će živi stvor što se miće živjeti tamo kuda rijeka bude tekla. I bit će veoma mnogo ribe kad ova voda tamo dođe; zato će more biti svježe i sve će živjeti tamo kuda rijeka bude tekla. (10) I dogodit će se da će ribari biti kraj mora; od Engedija i Eneglajima razapinjat će se mreže ribarske. U njoj će biti vrlo mnogo svakovrsnih riba, poput riba u Velikome moru⁸⁶. (11) Ali njene močvare i bare neće postati svježe; one će ostati za so. (12) Kraj rijeke na obalama, s obje strane, rast će svakovrsne voćke. Lišće im neće vehrnuti i plodova im neće nestati. Svakog će mjeseca rađati, jer im voda teče iz svetišta, i plod će njihov biti za jelo, a lišće njihovo za lik.

Granice i podjela zemlje

(13) Ovako veli Gospod Jahve: “Ovo neka budu granice po kojim ćete podijeliti zemlju u baštinu između dvanaest plemena Israilovih. Jozefu će pripasti dva dijela. (14) Podijelite je u baštinu, svako

⁸⁵ Tj. Mrtvo more.

⁸⁶ Tj. Sredozemnometno more.

jednako s drugim; jer ja sam se zakleo da će je dati praočevima vašim, i ova će zemlja pripasti vama u baštinu.

(15) Ovo neka bude granica zemlje: na sjeveru, od Velikog mora put Hetlona do Hamatskog klanca, pa dalje do Cedada, (16) Berote, Sibrajima, koji leži između damašćanske i hamatske granice, Hacer-Hatikona, koji je kraj hauranske granice. (17) Granica će se pružati od mora do Hacar-Enana na damašćanskoj granici, a prema sjeveru je granica hamatska. To je sjeverna strana.

(18) Istočna strana, između Haurana i Damaska, uz Jordan između Gileada i zemlje Israilove; od istočnog mora i Tamara⁸⁷; to je istočna strana.

(19) Južna će se strana pružati od Tamara sve do voda Meriba-Kadeša, do potoka egipatskoga i do Velikog mora; to je južna strana.

(20) Zapadna će strana biti Veliko more, od južne granice do mjesta nasuprot Hamatskom klancu; to je zapadna strana.

(21) Tako ćete među sobom podijeliti ovu zemlju po plemenima Israilovim. (22) Podijelit ćete je žrijebom u baštinu između sebe i između stranaca koji budu živjeli među vama, koji budu rađali dječu među vama. I neka vam oni budu kao domaći među sinovima Israilovim; njima će s vama biti dodijeljena baština među plemenima Israilovim.

(23) I u plemenu u kojem stranac bude živio, ondje ćete mu dati baštinu njegovu”, očituje Gospod Jahve.

Podjela zemlje po plemenima

48 A ovo su imena plemena: od krajnjeg sjevera, kraj hetlonskog puta prema Hamatskom klancu, sve do Hacar-Enana na damašćanskoj granici, prema sjeveru kraj Hamata, od istoka do zapada: Dan – jedan dio. (2) Uz Danovu među, od istočne do zapadne strane: Ašer – jedan dio. (3) Uz Ašerovu među, od istočne do zapadne strane: Naftali – jedan dio. (4) Uz Naftalijevu među, od istočne do zapadne strane: Manaše – jedan dio. (5) Uz Manaševu među, od istočne do zapadne strane: Efrajim – jedan dio. (6) Uz Efrajimovu među, od istočne do zapadne strane: Ruben – jedan dio. (7) Uz Rubenovu među, od istočne do zapadne strane: Jehuda – jedan dio.

(8) A uz Jehudinu među, od istočne do zapadne strane, bit će dio koji ćete odvojiti, dvadeset i pet hiljada aršina u širinu, a u dužinu kao jedan od ostalih dijelova, od istočne do zapadne strane; i neka svetište bude u sredini. (9) Dio koji ćete odvojiti Jahvi neka bude dvadeset i pet hiljada aršina u dužinu i dvadeset⁸⁸ hiljada aršina u širinu.

Svećenički dio

(10) Sveti dio neka pripadne svećenicima, prema sjeveru dvadeset i pet hiljada aršina u dužinu, prema zapadu deset hiljada aršina u širinu, prema istoku deset hiljada aršina u širinu i prema jugu dvadeset i pet hiljada aršina u dužinu; i neka svetište Jahvino bude u sredini. (11) Neka pripadne posvećenim svećenicima, Cadokovim potomcima, koji su poštivali naredbu moju, koji nisu zalutali kad su sinovi Israilovi zalutali kao što su zalutali levijevci. (12) To će biti poseban dar njima od svetog dijela zemlje, nadasve sveto mjesto, uz među levijevsku. (13) Uz među svećeničku levijevci će imati dvadeset i pet hiljada aršina u dužinu i deset hiljada aršina u širinu. Ukupna dužina bit će dvadeset pet hiljada aršina, a širina dvadeset hiljada.⁸⁹ (14) Oni ne smiju ništa od toga prodati ni zamjeniti, niti prenositi na nekoga ovaj odabrani dio zemlje, jer je on svet Jahvi.

(15) Ostalih pet hiljada aršina u širinu i dvadeset i pet hiljada aršina u dužinu neka bude za opću upotrebu, za grad, naselja i pašnjake; i neka grad bude u sredini. (16) Neka ovo budu mjere: sjeverna strana četiri i po hiljade aršina, južna strana četiri i po hiljade aršina, istočna strana četiri i po hiljade aršina i zapadna strana četiri i po hiljade aršina. (17) Neka grad ima otvoreni prostor: na sjeveru dvije stotine i pedeset aršina, na jugu dvije stotine i pedeset aršina, na istoku dvije stotine i pedeset aršina i na zapadu dvije stotine i pedeset aršina. (18) Ostatak uz sveti dio neka bude deset hiljada aršina prema istoku i deset hiljada prema zapadu; neka bude duž svetog dijela. I neka pri-nos s njega bude hrana za gradske radnike. (19) Gradske radnici, iz svih plemena Israilovih, neka ga obrađuju. (20) Sav dio neka bude dvadeset i pet hiljada aršina s dvadeset i pet hiljada aršina dio

⁸⁷ Tako je u sirjačkim rukopisima, a u hebrejskim *mjerit* češ do Istočnog mora (tj. Mrtvog mora).

⁸⁸ Tako je u nekim grčkim rukopisima, a u hebrejskim *deset*.

⁸⁹ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim *deset*.

u četvrt; vi ćete odvojiti taj sveti dio s gradskim posjedom.

Vladarski dio

(21) Ostatak će pripasti vladaru, s obje strane sve-tog dijela i gradskog posjeda; ispred dvadeset i pet hiljada aršina onog dijela prema istočnoj granici i na zapad ispred dvadeset i pet hiljada aršina pre-ma zapadnoj granici, duž ostalih plemenskih dije-lova, neka to pripadne vladaru. I neka sveti dio i svetište hrama budu u sredini. (22) Levijevski pos-jed i gradski posjed bit će u sredini onog što pri-padne vladaru. Sve između Jehudine međe i međe Benjaminove neka pripadne vladaru.

Dio za ostala plemena

(23) A ostala plemena: od istočne do zapadne strane: Benjamin – jedan dio. (24) Uz Benjaminovu među, od istočne do zapadne strane: Šimon – je-dan dio. (25) Uz Šimonovu među, od istočne do zapadne strane: Isakar – jedan dio. (26) Uz Isakar-rovu među, od istočne do zapadne strane: Zebulun – jedan dio. (27) Uz Zebulunovu među, od istočne

do zapadne strane: Gad – jedan dio. (28) I uz Ga-dovu među, na južnoj strani prema jugu, granica će biti od Tamara do voda Merib-Kadeša, do potoka [egipatskoga], do Velikoga mora. (29) To je zemlja koju ćete žrijebom podijeliti u baštinu ple-menima Israilovim, i to su njihovi dijelovi”, očituje Gospod Jahve.

Gradske kapije

(30) “Ovo su gradski izlazi: na sjevernoj strani, koja je četiri i po hiljade aršina, (31) neka budu gradske kapije, nazvane po imenima plemena Israi-lovih, tri kapije prema sjeveru: Rubenova kapija, Jehudina kapija i Levijeva kapija. (32) Na istočnoj strani, koja je četiri i po hiljade aršina, neka budu tri kapije: Jozefova kapija, Benjaminova kapija i Danova kapija. (33) Na južnoj strani, koja je četiri i po hiljade aršina, neka budu tri kapije: Šimonova kapija, Isakarova kapija i Zebulunova kapija. (34) Na zapadnoj strani, koja je četiri i po hiljade aršina, neka budu tri kapije: Gadova kapija, Ašerova kapija i Naftalijeva kapija. (35) Opseg grada bit će osamnaest hiljada aršina; i grad će se od toga dana zvati ‘Jahve šamma’⁹⁰.”

---

⁹⁰ Tj. *Jahve je tam*.